

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 15th March 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

அறிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு நிலங்கள்

* 287 கேள்வி—திரு. சி. சிவசுப்ரமண்யம் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிதம்பரம் தாலுகா -முட்டூர் மதுரா, மேட்டுக் குப்பத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் புறம்போக்கு நிலத்தைத் தங்களுக்குப் பட்டா செய்து தர வேண்டுமென்று கோரி அரசாங்கத்திற்கு மனு கொடுத்துள்ளார்களா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யென்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) No petition on the subject has been received by the Government. However, it is seen from a report from the District Revenue Officer, South Arcot, that action is being taken by him to assign to the Harijans the portions they are already occupying.

திரு. செ. மாதவன் : புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்து போர்டு எடுத்ததற்குப்பின்னாலே ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கின்ற இடங்களிலிருந்தே கிளப்பக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைக் கவனிப்பது ரெவின்யூ போர்டா அல்லது பஞ்சாயத்தா என்ற தகராறு இருக்கிறது. ஆகையால் பொதுவாக ஹரிஜனங்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் குடி இருந்தால், அவர்களை ஒருக்காலும் அகற்றக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அப்படிப் பொதுவாக உத்தரவு போடுவது சிரமம். காரணம், நம்முடைய சட்டப்படி பஞ்சாயத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை கொடுக்கமுடியாது. அந்த நிலங்களை ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு மாற்றி நிலம் இல்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் குடியிருப்பதற்குத் தேவைப்பட்டால் அதைப் பரிசீலனை செய்து கொடுக்கப்படும்.

[15th March 1966

சிதம்பரம் புகைவண்டி நிலையம்

* 288 கேள்வி.—**திரு. சீ. சிவசுப்ரமண்யம் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிதம்பரம் ரயில்வே நிலையத்தை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கோரி இம்மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு விண்ணப்பம் ஏதேனும் செய்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No.

(b) Does not arise.

திரு. சீ. சிவசுப்ரமண்யம் : இனிமேல்தான் இதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : எனக்கு இருக்கிற தகவல்படி சமீபத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவர்களிடத்திலே திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. 1960-ம் வருஷம்தான் இந்த நிலையத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு அல்லது அகலப்படுத்துவதற்காக ஏழு லட்சம் செலவு செய்தார்கள். ஆகவே, மீண்டும் உடனே செலவு செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

திருச்சிராப்பள்ளியில் வைத்தியக் கல்லூரி

* 289 கேள்வி.—**திரு. து. ப. அழகமுத்து :** கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நான்காவது திட்ட காலத்தில் திருச்சிராப்பள்ளியில் வைத்தியக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென சர்க்காரை திருச்சி வடக்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் 1965-ம் வருடத்தில் கேட்டுக் கொண்டதா?

(இ) ஆமெனில், எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த விஷயத்தில் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. வை. சங்கரன் : இதில் எப்போது முடிவு எடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : திருச்சிராப்பள்ளியில் மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாக பக்கத்தில் தஞ்சாவூரில் மருத்துவக் கல்லூரி இருக்கிற காரணத்தினால் அதை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆகையால் இதை ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவுக்கு வந்த பிறகுதான் முடிவு எடுக்கப்படும்.

15th March 1966]

Post-Graduate Medical Education Centre

* 290 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Madras Government have proposed to establish a post-graduate medical education centre in the State; and

(b) if so, the details thereof and the benefits to accrue therefrom ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes.

(b) Details have not yet been finalised. Training will be given to candidates in certain higher specialities like Neuro-surgery, Thoracic Surgery and specialised treatment and medical research work will also be carried out.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்த இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆரம்பிக்க ஒரு சில ஆண்டுகளாகவே முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. என்ன காரணத்தால் தாமதமாகிக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்ல முடியுமா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இந்த போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால், ரூ. 5 கோடி செலவாகும். அவ்வளவு செலவு பண்ண மாகாண அரசாங்கத்திற்கு தற்போது உத்தேசம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஓரளவு பங்கு கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, அவர்களுடைய முடிவையும் அபிப்பிராயத்தையும் நமது அரசாங்கம் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறது. முடிவு வந்த பிறகு எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பது தீர்மானிக்கப்படும்.

திரு. வை. சங்கரன் : இதிலே ஸ்டாஃப் ப்ரொபசர்கள் எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்க நான்-கிரினிகலாக அதாவது பிரைவேட் ப்ராக்டிஸ் இல்லாத அசிஸ்டன்ட் சர்ஜன்களை வைத்துக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கேள்வி எப்படியிருக்கிறதென்றால் ஒருவன் மனைவியைப் பார்த்து, “பெண்ணே, பெண்ணே பசு வாங்கப் போகிறேன்” என்று சொன்ன உடனே அவள், “பிறந்த வீட்டிற்கு மோர் கொடுப்பேன்” என்று கூறியது போல் இருக்கிறது. இன்னும் திட்டமே உருவாகவில்லை. அதற்குள் உத்தியோகத்தைப் பற்றிய நினைப்பு வந்திருக்கிறது.

[15th March 1966

இராணுவ சேவைக்கு டாக்டர்கள்

* 291 கேள்வி—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இராணுவ சேவைக்கு பணிபுரிய டாக்டர்கள், நர்சுகளை அனுப்புமாறு மாநில அரசாங்கத்தை மத்திய அரசாங்கம் கேட்டிருந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரமும், எடுத்த நடவடிக்கையும் என்ன?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :
(a) & (b) 84 doctors and 115 nurses have been selected as on 31st January 1966 for the Armed Forces after the conflict with Pakistan arose.

மத்திய சிறை, திருச்சிராப்பள்ளி

* 292 கேள்வி—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் செய்தி, விளம்பரத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 7-1-1966-ல் திருச்சி மத்திய சிறையை அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டாரா?

(இ) அப்போது கைதிகள் குறை கேட்கப்பட்டதா? ஆமெனில் அதன் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை. கேள்விக்கு இடமில்லை.

‘பஸ்’ நிலையம், திண்டிவனம்

* 293 கேள்வி—திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திண்டிவனம் நகரிலுள்ள பஸ் ஸ்டாண்டை வேறு இடத்திற்கு மாற்றக்கூடாது என்று திண்டிவனம் நகராட்சி சமீபத்தில் ஏதேனும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியதா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அம்மாதிரியான தீர்மானம் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : சமீபத்தில் திண்டிவனம் நகராட்சி பஸ் ஸ்டாண்டை மாற்றுவது கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு நகர மன்றத்தால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அம்மாதிரி ஒன்றும் தீர்மானம் வரவில்லை என்று கூறுகிறார்களே?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மிரதி நிதிகள் ஏகமனதாக தீர்மானம் செய்து மாற்றலாம் என்றால், சர்க்கார் அதை ஜாக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்து அங்கேயுக்கும்.

15th March 1966]

பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள்

* 294 கேள்வி—திரு. சா. ராமசாமி : கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலுள்ள விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளில் சிலரை எடுத்துவிட அரசாங்கத்துக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இவ்விஷயம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றது.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : சில ஆசிரியர்கள் கல்வி விஸ்தரிப்பு அலுவலர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ப்ரமோஷன் உண்டா? அவர்களுடைய எதிர்கால நிலை என்ன என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : விதிமுறைக்கு இணங்க அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன்.

திரு. சா. ராமசாமி : இந்தப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எப்பொழுது பரிசீலனை முடிவடைந்து, முடிவு அமலாக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : பரிசீலனை முடித்தவுடனேயே முடிவுகள் அறிவிக்கப்படும்.

Compulsory donation

* 295 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM :

SRI M. KARUNANITHI :

SRI S. MADHAVAN :

SRI T. P. ALAGAMUTHU :

} Will the

Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints regarding compulsory “donations” collected by Private Educational Institutions for new admission; and

(b) if so, the steps taken to prevent such collections?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) There are already instructions prohibiting collection of any sum other than special fees at the time of admission. When specific allegations of compulsory collection of amounts are received, action will be taken against those concerned by the Education Department.

திரு. செ. மாதவன் : கட்டாய வசூல் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது புதிய சட்டப்படி பள்ளி சம்பளம் இல்லாத சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிற காரணத்தினால், மறைமுகமாக நன்கொடை வசூல் செய்வதில்

[15th March 1966]

ஈடுபடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். அதைப்பற்றி புகார் வந்திருக்கிறதா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பள்ளிக் கட்டடம் அல்லது வேறு செலவினங்களுக்காக நன்கொடை வசூலித்தால் அதை ஆட்சேபிக்கக் கூடாது. மாணவர்கள் மூலம் மாதம் தோறும் நன்கொடை வசூலிக்கப்படுகிறது என்று புகார் வந்ததன் பேரில், அம்மாதிரி நன்கொடை வசூலிப்பது ஆட்சேபகரமானது என்று பள்ளி நிர்வாகஸ்தர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன்: நன்கொடை என்பது எடுத்துக்காட்டுக் குறிக்குள், அதாவது இன்வர்ட்டட் கமாஸ்டுன் போடப்பட்டிருக்கிறது. நன்கொடை என்ற பெயரிலே வேறு தவறான முறையிலே வசூலிக்கப்படுகிறது என்பது கேள்வி கேட்டவருடைய நோக்கமாக இருக்கும் என்று அனுமானிக்கிறேன். அதே மாதிரி புகார் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருந்தால், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒரு பயிற்சிப் பள்ளியில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு, அந்தப் பயிற்சி பள்ளிக்கு இவ்வளவு நன்கொடை கொடுத்தால்தான் இடம் உண்டு என்றால் அம்மாதிரி நன்கொடை வசூலிப்பது ஆட்சேபகரமானது. அம்மாதிரி புகார் வரும் போதெல்லாம் அரசாங்கம் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: பாடசாலைகளில் நன்கொடை வசூலிப்பதற்கு கட்டம் போடப்பட்ட கார்டுகள் கொடுத்து, மாணவர்கள் மூலம் வசூல் செய்வது தடைக்குரியதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மாணவர்கள் மூலமாக எதையும் வசூலிக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முடிவு.

திரு. செ. மாதவன்: தனியார் நடத்தக்கூடிய ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகளில் எத்துணை ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் இப்படிப்பட்ட நன்கொடை வசூல் பண்ணினார்கள் என்று புகார் வந்திருக்கிறது? அதில் எத்துணை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எத்துணை என்று என்னிடம் தகவல் இல்லை. சில ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மீது புகார் வந்து, அது விசாரிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஒரு மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியையைப் பற்றிப் புகார் வந்திருக்கிறது. அது இப்பொழுது விசாரணைக்காக டைரக்டர் அவர்களுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

15th March 1966]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தனியார் பயிற்சிப் பள்ளி, உயர் நிலைப் பள்ளியில்கூட ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆரம்ப நாட்களில் ரூ. 100 கொடுத்தால்தான் அட்மிஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நடத்துகிற இடங்களைப் பற்றி சர்க்காருக்கு புகார் செய்தால் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு புகார் வந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. சில பள்ளிகளைப் பொறுத்த மட்டில் மேலும் புதியதாக வகுப்புகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி இல்லை என்று கூட உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன் : இம்மாதிரி புகார்களுல்லாம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பின்தங்கியவர்களுக்கு அந்த வட்டாரத்தை சுற்றி இருக்கிறவர்களுக்கு என்று எண்ணிக்கை வகுத்துவிட்டு, எல்லோரும் அப்ளிகேஷன் போட்டு, மார்க் அடிப்படையில்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படும், அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு அப்ளிகேஷன் பெயர், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பெயர், மார்க்கு ஆகியவைகளைக் கொண்ட ஒரு லிஸ்டு தொங்கவிடவேண்டும் என்று ஒரு வரையறை செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அதேமாதிரி ஏற்கனவே டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் காலத்தில் காரைக்குடி என்ஜினியரிங் காலேஜில் செய்து கொண்டிருந்தோம், அது மாதிரி செய்தால் இம்மாதிரி புகார்களுக்கு இடம் இருக்காது என்று கருத்தில் கொண்டு இதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ஜினியரிங் காலேஜ் வேறு விஷயம். பயிற்சி பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளி இவைகளிலே மார்க்கு மட்டும் எடுத்துக் கொள்வது என்பது அல்ல. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பின்தங்கியவர்களை சேர்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல வகையிலேயும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரி சில புகார்கள் வருகிற காரணத்தினால் புதிய தனிப்பட்டவர்கள் பயிற்சி பள்ளிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை என்றும் அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன் : ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பள்ளிகளில் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, இந்தப் பள்ளிகளுக்கு செலக்ஷன் செய்வதை சர்க்கார் மூலம், சர்க்கார் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் சம்பந்தமாக செய்வது போல், செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளி, அல்லது கல்லூரியாக இருந்தால், அதற்காக அரசாங்கமே ஒரு கமிட்டி நியமித்து மானவ மானவிகளை சேர்த்துக்கொள்வது, இப்பொழுது இருக்கிற சட்டங்களுக்கும், விதிகளுக்கும் புறம் பானது என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.

[15th March 1966

திரு. ஆ. தங்கவேலு : திருச்சி பெரியார் பயிற்சிப் பள்ளியில் மாணவர்களிடமிருந்து ரூ. 500 நன்கொடை வசூல் செய்யப்படுவதாக அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது புகார் வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எந்தப் பள்ளி மீது புகார் வந்திருக்கிறது என்பதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்த நன்கொடை அவசியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதன் காரணத்தினால் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் பள்ளியில் சேர முடியாமல் இருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தாழ்த்தப்பட்ட மாணவ, மாணவிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இனி புதியதாகப் பள்ளிகள் அமைக்கப் படுவதில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மாணவ, மாணவிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட முடியாத நிலையில் இருந்தால், அரசாங்கமே பயிற்சிப் பள்ளிகளை தொடங்கி நடத்தவேண்டும் என்று கருதுகிறோம்.

Private Educational Institutions

* 296 Q.—SRI V. SANKARAN :

SRI S. MADHAVAN :

} Will the Hon. the

Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Union Government have asked the State Government to enact legislation to control and regulate the working of private educational institutions in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) * The Government of India have forwarded a copy of a model Bill for the regulation and control of private educational institutions, for consideration and necessary action. The scope of the model Bill is limited only to those unrecognised educational institutions which claim to prepare students for recognised degrees, diplomas and certificates.

திரு. செ. மாதவன் : தனியார் நடத்தக்கூடிய பள்ளி நிறுவனங்களிலே ஊழல்கள் நடைபெற்றால், அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த சட்டத்தில் இடம் இருக்குமா அல்லது கல்வித் திட்டங்களை மட்டும் பரிசீலிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முக்கியமாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் அங்கீகாரம் இல்லாமலேயே பள்ளிகள் நடத்தி டிக்ரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி பிரைவேட் காலேஜ்கள் சரியான வகையிலே நடத்தப்படுவதற்கு வகை செய்வதற்கு அவர்கள் அனுப்பியது இந்த மாடல் மசோதா.

15th March 1966]

திரு. சா. கணேசன் : அப்படியானால் இந்த மாடல் மசோதாவின் நோக்கம் தனியார்கள் நடத்துகிற கவர்ன்மெண்டு கிராண்டு வாங்காத அந்தப் பள்ளிகளின் நடைமுறையை சீர்திருத்துவதற்கு மட்டும் தானா? அல்லது கிராண்டு வாங்குகிற பள்ளிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க முடியுமா? முடியுமானால் அதைச் செய்ய முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய அரசாங்கம் அனுப்பிய மசோதாவின் நோக்கம் அதுதான். இது அரசாங்கத்தின் டைரக்டரிடம் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதை எப்படி மாற்றி நாம் சட்டம் செய்யவேண்டியிருக்கும் என்பதெல்லாம் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வை. சங்கரன் : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இது போன்ற 'அன்-ரெகக்னைஸ்டு' பள்ளிகள் குறிப்பாக டெக்னிகல் எஜுகேஷன் சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவை என்னென்ன பள்ளிகள் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்குத் தெரிந்தவரையிலே தகவல் ஒன்றும் என்னிடம் இல்லை.

திரு. செ. மாதவன் : இம்மாதிரி சட்ட சம்பந்தமான கருத்துக் களை மட்டும் மத்திய சர்க்கார் தெரிவித்திருக்கிறதா? அல்லது இம்மாதிரி சட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அல்லது மாநில சர்க்காரால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த மாதிரி மசோதாவை மத்திய சர்க்கார் தயார் செய்து மாநில அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த மாநில அரசாங்கம்தான் சட்டம் செய்யவேண்டும். சட்டம் செய்பவர்கள் நாம் தான். அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுவதா அல்லது மாற்றி அமைத்துச் சட்டம் செய்வதா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சில தனிப்பட்டவர்கள் மருத்துவத் துறையில் பள்ளிகள் நடத்தி டிப்ளமோ கொடுக்கிறார்கள். அதைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி மருத்துவ பள்ளிகள், மருத்துவ ஸ்தாபனங்கள் இங்கே இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. வை. சங்கரன் : 'அன்-ரெகக்னைஸ்டு' பள்ளிகள், இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு, ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இந்த மாடல் லெஜிஸ்லேஷனுல் என்ன ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ரெகுலேட் செய்வதுதான் நோக்கம். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள்

[15th March 1966

ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும், அவற்றில் தவறுகள் ஏற்படக் கூடாது, அவற்றை எப்படி ரெகுலேட் செய்வது என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் கருத்து.

பயிற்சிப் பள்ளிகள்

* 297 கேள்வி—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிக்குச் சேர 1965-66-ம் ஆண்டில் எத்தனை மாணவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்தன, தாலுகாவாரியாக?

(இ) அவர்களில், தாலுகாவாரியாக சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(உ) மேற்படி பள்ளியில் மேலும் இடங்களை அதிகரிக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கின்றதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) & (இ) இது குறித்து சபைமுன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அரசாங்கப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் சாதாரணமாக ஒரு பிரிவில் 40 பேர்தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர். ஆனால், 1965-66-ல் 45 பேரைச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி உயர்நிலைக் கல்வி நெறியாளர் அனுமதி வழங்கியுள்ளார்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, தாலுகாவாரியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கில், ஒரு தாலுகாவில் 44 மாணவர்களும், ஒரு தாலுகாவில் 18 மாணவர்களும் என்று வித்தியாசம் இருக்கிறது. பெண்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால், ஒரு தாலுகாவில் 32 என்றும், இன்னொரு தாலுகாவில் 2 என்றும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வந்த மனுக்களில் இத்தனை என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதா அல்லது தாலுகாவிற்கு இத்தனை என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதா? எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுவாக எல்லாத் தாலுகாக்களிலும் பரவலாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். தாலுகாவிலிருந்து எவ்வளவு மனுக்கள் வந்தன, தாலுகாவின் தேவை என்ன என்பதையெல்லாம் பார்த்து செலெக்ஷன் செய்யப்படுகிறது. இந்த ஜாபிதாவில் காணப்படும் கணக்குப்படி, அவ்வளவு பேரும் எல்லாத் தாலுகாக்களிலும் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

15th March 1966]

திரு. ஆ. தங்கவேலு : தலைவர் அவர்களே, 1965-66-ல் சேர்க்கப் பட்ட ஆதாரப் பயிற்சி, ஜூனியர் பேசிக் மாணவர்களுக்கு ஸ்டைபண்ட் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? நிறுத்தப்பட்டிருந்தால், காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : கடந்த ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட ஐந்து பேர்களுடைய தேர்வு நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறதே. அதன் பேரில் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது பற்றித் தகவல் இல்லை.

* 298 கேள்வி—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள மகளிர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு 1965-66-ம் ஆண்டில் விண்ணப்பம் செய்து கொண்ட மாணவிகள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்களில் எந்தெந்த பள்ளிகளுக்கு எத்தனை மாணவிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்?

(உ) இதற்கென்ன, தேர்வுக்குழு ஏதேனும் அமைக்கப் பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) 1,387 பேர் முதலில் ஆதார கிரேடு பயிற்சிக்கும், 948 பேர் தொடக்க அல்லது இளநிலை ஆதார கிரேடு பயிற்சிக்கும் விண்ணப்பம் செய்தனர்.

(இ) செகண்டரி கிரேடு அல்லது முதலில் ஆதார கிரேடுக்கு தஞ்சாவூர், அரசாங்க ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளியில் 80 பேரும், வேதாரண்யம், அரசாங்க ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளியில் 40 பேரும், மன்றார்குடி செய்ண்ட் ஜோசப் பயிற்சிப் பள்ளியில் 40 பேரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

தொடக்க அல்லது இளநிலை ஆதார கிரேடுக்கு தஞ்சாவூர், அரசாங்க ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளியில் 80 பேரும், தாங்கம்பாடி செய்ண்ட் தெரசா மகளிர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளியில் 40 பேரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

(உ) ஆம். அரசாங்க ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு, தேர்வுக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு கல்வி விதிகளைச் சேர்ந்த 132-வது விதியின்படி நிர்வாகத்தினரே மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : சார், இந்தக் குழு யார் யார்களைக் கொண்டு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது? எந்தத் தகுதி அடிப்படையில் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்?

[15th March 1966

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கக் கல்வித்துறை ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், தலைமை ஆசிரியர்கள், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள், இவர்களுையெல்லாம் சேர்த்துக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சார், இந்த ஆசிரியர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் பணியில், அதிகாரிகள் மட்டும் இருந்தாலே போதுமானதே. கலெக்டர், அல்லது டெபுடி கலெக்டர் இவர்களிடம் இருந்தாலே போதுமானது. இதற்காகத் தனிப்பட்டவர்கள் போடப்படும்போது காங்கிரஸ்காரர்களை மட்டும் போடுவானேன், மற்றவர்களைப் போடாததற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்படி உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இல்லாமல் அதிகாரிகளேதான் இருந்தனர். ஆனால், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்கிற கோரிக்கை வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது. அதன் காரணமாக, அப்படிப்பட்டவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும், அந்தக் கட்சிக்காரரைச் சேர்க்கக் கூடாது என்று நிபந்தனை ஒன்றும் கிடையாது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சருடைய வாதத்திற்கு மாறாக, எங்களில் 50 பேர்கள் இருக்கும்போது, அவர்களில் ஒருவர் கூட சேர்க்கப்படவில்லையே. அதன் காரணம் என்ன என்று விளக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யார் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதற்குக் காரணம் கூற முடியாது.

* 299 கேள்வி—திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1965-66-ம் ஆண்டில் மதுரை மாவட்டம் பெரியகுளம் தாலுகாவிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) பெரியகுளம் தாலுகாவில் பயிற்சிப் பள்ளி எதுவும் இல்லை. எனினும், செகண்டரி அல்லது சீனியர் பேசிக் கிரேடு பயிற்சிக்காக 1,664 விண்ணப்பங்களும், தொடக்க அல்லது ஜூனியர் பேசிக் கிரேடு பயிற்சிக்காக 534 விண்ணப்பங்களும் இத்தாலுகாவிலிருந்து வரப்பெற்றன.

(இ) செகண்டரி அல்லது சீனியர் பேசிக் கிரேடு பயிற்சிக்காக 124 நபர்களும், தொடக்க அல்லது ஜூனியர் பேசிக் கிரேடு பயிற்சிக்காக 35 நபர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

* 300 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Girls Teachers' Training School in Palani was temporarily closed due to spread of a severe

15th March 1966]

type of fever among the students resulting in the death of two of them; and

(b) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) On account of the prevalence of a severe type of fever and on the advice of the Municipal and Health Officers, the school had to be closed from 1st September 1965 to 12th September 1965 instead of from 11th September 1965 to 20th September 1965 for mid-term holidays. One local student died of diarrhoea on 30th August 1965 in her residence and the other passed away on 4th September 1965 during the holidays.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்த இறந்துபோன இரண்டு பேர் களுடைய கேஸ்களிலும் விரைவாக டயக்னோசிஸ் செய்து காலா காலத்தில் மருந்து கொடுக்கப் படவில்லை என்று கூறப்படுவது வாஸ்தவமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது சரியல்ல.

முதியோர் கல்வி

* 301 கேள்வி.—திரு. து: ப. அழகமுத்து :

திரு. வை. சங்கரன் :

} கனம் முதல்

அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) முதியோர் கல்விக்காக புதிய திட்டம் ஏதேனும் வகுக்கப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில் அதன் விவரம் என்ன ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) & (இ) சபை முன் விவர அறிக்கை * ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வை. சங்கரன் : கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில், அவர்களுக்கு ஒரு சீலிங், மாக்கிம்ம் வயது, 45 என்று, அதற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன ? அடல்ட் எஜுகேஷன் என்று வரும்போது, கீழே வரையறை வைப்பது சரியாக இருக்கலாம். ஆனால், மேல் வரையறை வைப்பது சரியல்ல. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கூறமுடியுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முதியோர்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவது என்பதுதான். ஓரளவாகிலும் எல்லோருக்கும் கல்வி பயில வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம், அது தான் முக்கியம். பலன் பரவலாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று தான் 45 வயது என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[15th March 1966

திரு. வை. சங்கரன் : சார் முதியோர் கல்விக்கூடங்களை நடத்த முன்வரும் தனியார் ஸ்தாபனங்களுக்கு, சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்குமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மேசை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டப்படி, அதன் கீழ் ஆதரவு அளிக்க முடியும் என்றால் அது கவனிக்கப்படும்.

திரு. செ. மாதவன் : சார், இப்பொழுது 175 பள்ளிகளுக்கு முன்னேடித் திட்டமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் எத்தனை திறக்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றிற்கான செலவு என்ன என்று அறிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, முதியோர் கல்வி அளிக்கும் முறை ஒரு தனிப்பட்ட முறையா, அல்லது மற்ற பள்ளிகளில் பின்பற்றப்படுகின்ற முறையையே கையாளுகிறார்களா? தனிப்பட்ட முறை என்றால், அந்த முறையில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைத் தயாரிக்க வழிவகை இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆங்காங்கே உள்ள வசதிகளைக் கவனத்தில் கொண்டு, இது செய்யப்படுகிறது.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : சார், முதியோர் பாடத் திட்டங்களை, முதியோர்களே தயாரிக்கிறார்களா? அது எந்தவிதமான திட்டம் என்று அறிவிக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஏதோ குறிப்பிட்ட பாடத் திட்டம் என்று கூற மாட்டேன். ஓரளவு இவற்றை நிபுணர்கள் தான் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வை. சங்கரன் : முதியோர் கல்வி எவ்வளவு தூரம் நன்மை கொடுக்கிறது, முதியோர் எவ்வளவு தரம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள, அதற்கு அவர்கள் ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் படித்தபின் பரிட்சை, பரிசோதனை ஏதாவது வைக்க உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முதலிலே அவர்கள் படிக்க வசதி செய்து, அவர்கள் அறிவு பெற வழிவகை செய்யவேண்டும். அவர்கள் புத்தகங்களைப் படிக்கத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பரிட்சை முக்கியம் இல்லை.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

15th March 1966]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision
(by the Member.)]

II.—CALLING ATTENTION TO SHORTAGE OF ESSENTIAL DRUGS ETC,

திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
“பிணியாளர்களுக்கான மயக்க மருந்துகள், ‘எக்ஸ்ஸே’, எடுப்பதற்
கான படச்சுருள் முதலியன போன்ற இன்றியமையா மருத்துவப்
பொருள்கள், இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் காரணமாக எல்லா
இடங்களிலும், குறிப்பாக அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில்,
கிடைக்கப் பெருமையால், ஏற்பட்டுள்ள இடரான நிலைமை பற்றிய
அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம்
சுகாதார அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு
வருகிறேன்.”

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr.
Speaker, Sir, I wish to make the following statement :—

After the declaration of Emergency, a severe restriction was
placed on the import of raw materials from abroad in order to
conserve foreign exchange to meet the demands of Emergency.
Even the announcement of import policy, which is usually done
on 1st of April every year, was made only on 15th October 1965
for the period April 1965 to March 1966. The new import policy
was based on Mathur Committee's Report as per which ceilings
were fixed for different industries and for States.

9-00
a.m.

Due to the Emergency there was stock-piling of drugs by
the Defence and the Government institutions. Anticipating
shortages, the dealers might have also over-stocked the drugs.
This has given rise to shortage of essential drugs like Antibiotics,
Sulpha drugs, etc. To meet this extra demand, the Central
Government allowed the import of Sulpha drugs, Vitamins,
Dextrose and some other drugs which were in short supply, from
rupee sources.

The Government of India are also making arrangements
to import the raw materials through State Trading Corporation,
New Delhi, for distribution to actual users whose past turnover
was less than five lakhs of rupees. In view of the tight foreign
exchange position, the import of drugs was restricted only to
essential drugs numbering 49. The raw materials mentioned in
the above import licences are expected to arrive shortly and
relieve the slight shortage of essential drugs. Antibiotics like
Penicillin, Streptomycin, etc., which are indigenously manu-
factured are available, although there was occasional shortage of
certain proprietary brands.

Ephedrine Hydrochloride, Glycerophosphates and Calcium
Gluconate were not allowed for import since they are manu-
factured indigenously. Of these, Ephedrine Hydrochloride is now
included in the essential list of 49 items allowed for import in
view of the fact that the item is still in short supply. Regarding
Biamuth salts, the Drugs Controller, India, has stated that the

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [15th March 1966]

international price of Bismuth metal has gone up and that other antacids may be used in place of Bismuth salts which are mainly used as antacids. Accordingly import of Bismuth salts is not allowed. The hospitals have been advised to use other antacids found in National Formulary of India.

In regard to the scarcity of Vitamin C and Vitamin B-6, the import of these items was not allowed during 1964-65 import period, as the products were manufactured in India. In 1965, it was said that due to breakdown of plant and other difficulties in production, the indigenous manufacturers were not able to meet the demands of the country. To overcome this, import of these items has since been allowed from both rupee as well as general resources.

It will thus be seen that the shortage of some of the essential drugs is due to the restrictions on imports owing to difficult foreign exchange position prevailing in the country. The Drugs Controller of India was being kept informed of the various shortages and trends in prices by the Director of Medical Services of this State. The Drugs Controller, India, has also been taking necessary steps to relieve the shortage by arranging to import the drugs through rupee payment sources, etc. It is learnt that the Drugs Controller, India, is arranging through the State Trading Corporation of India Ltd., for import and distribution of essential drugs to the actual users. It is hoped that the position will improve soon, as the drugs allowed for import from rupee sources are likely to arrive shortly.

Due to present National Emergency, instructions have been issued by the Director of Medical Services to the Heads of Government medical institutions to enforce strict economy in the use of X-ray films, consistent with treatment of patients. Soon after the declaration of Emergency, the Director of Medical Services met the dealers and importers of X-ray films in her office on 14th September 1965. They expressed the difficulty that due to drastic cut in the import of the quantity of the films in the country, they could not get even fifty per cent of their indents which they had asked for and that they were unable to meet the entire demands of the Government medical institutions as well as the private institutions. Certain firms supplying films had also represented to the Director of Medical Services that it had been directed in the Import Trade Control Notice of the Ministry of Commerce, dated 14th August 1965, that the distribution of X-ray films imported by the licensees would be made on the directions of the Director-General of Health Services, New Delhi, and that the matter might be taken up with him for getting necessary orders to enable them to continue the supplies of X-ray films. At the instance of the Director of Medical Services, the matter was taken up with the Government of India. The Drugs Controller, India, has assured that this State can get supplies of X-ray films to the extent of seventy per cent of the

15th March 1966]

[Srimathi Jothi Vencatachellum]

past consumption of X-ray films. If there is any immediate requirement for the X-ray films or in cases where radiological examination and investigations are to be made for diagnostic purposes, the Heads of medical institutions have been instructed to use the films and in other cases they have been instructed to use the films with discretion and conserve them to meet the needs in times of emergency. The matter was also discussed with the Drugs Controller, India, by the Director of Medical Services, when the former was here and the requirements of X-ray films for this State were fully explained to him by the Director. The Drugs Controller has promised to look into the matter and augment the supply of films from the reserve stock to the extent possible.

III.—PRIVILEGE MATTER.

CHIEF MINISTER'S STATEMENT *RE* DETENU SRI UMANATH, M. P.

MR. SPEAKER : Hon. Member Sri K. A. Mathialagan has given notice of a matter of privilege. But, I wish to point out that according to Rule 186 of the Assembly rules a matter of privilege must be raised after the questions and before the list of business for the day is entered upon. But as soon as the questions were over, I called the item relating to the notice under Rule 41. Now, if the House is to take up the matter of privilege, the rule has to be suspended; otherwise, on some future occasion any Member may raise a point of order quoting this as a precedent. It is only a procedural matter and I hope the Hon. Leader of the House and also the House will agree to the suspension of the rule.

The hon. Member Sri Mathialagan was not in the House after question time. If I had called him to raise the privilege matter then and if he had not been in the House, what I should have done with the privilege matter is a different issue.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I agree with the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER : All right. I hope the House agrees to take up the matter of privilege. The privilege matter involves subtle questions on legal aspects. Hence it is very essential that it is discussed without heat, pinpointing only the legal aspects. The hon. Member Sri K. A. Mathialagan will now speak.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I request your permission to raise a matter of privilege against the Hon. Chief Minister of Madras.

On 9th March 1966 when Mr. Saw. Ganesan, Leader of the Swatantra Party, called the attention of the Hon. Chief Minister to a matter of urgent public importance, viz., the charge of contempt on Madras Government in the Lok Sabha in connection with the refusal of permission to Mr. Umanath, M.P., now on

[Sri K. A. Mathialagan]

[15th March 1966]

parole, to attend the Lok Sabha. At that time the Hon. Chief Minister denied that any fresh order had been issued by the Madras Government preventing Mr. Umanath from going to Delhi to attend the Parliament. The Hon. Chief Minister also denied on the floor of this House that no Sub-Inspector served any order on Mr. Umanath restraining him from attending the Lok Sabha. But the fact is that an order was served on Mr. Umanath on 2nd March 1966 by the Sub-Inspector of Police, Uraiyur, conveying a Madras Government memorandum instructing him not to go to Delhi to attend the Lok Sabha. The number of the memorandum order is 93857 of 2nd March 1966 and true copies of the order have been sent to Messrs. H. V. Kamath, Hiren Mukerjee and other Members of Parliament. Mr. Umanath has also sent a telegram to me which reads as follows :—

“ Mathiazagan, M.L.A., 126, Mount Road, Madras-6.

Sub-Inspector served written Government order on 2nd March night after 7-30 prohibiting me from going to Delhi. Memorandum 1 containing order number 93857 and wireless message number 02743. ”

The telegram has been sent to me yesterday (Monday). I am expecting to get a photostat copy of the second order of the Madras Government given in the Lok Sabha and I will give it before the House rises to-day. Some Members moved a privilege motion regarding this affair and the Hon. Speaker of the Lok Sabha has in his historic ruling made certain points which may also be useful for our purposes. Regarding the second order of the Madras Government, the Hon. Speaker of Lok Sabha has said that if it was an elucidation order, it was unnecessary. If it was a second order, the Hon. Speaker of the Lok Sabha had said that it was improper. He has said that issuing of a second order when the Parliament was seized of the matter was improper. Regarding the impropriety of Madras Government, Parliament has expressed its displeasure and the Hon. Minister for Parliamentary Affairs has apologised for this act. What I want to point out is this. The main issue before this House is not whether a Member of Parliament can be prevented or not from attending the Lok Sabha. The main issues here are—

(1) The Hon. Chief Minister of Madras has expressed facts which are not true and which are incorrect.

(2) He has withheld facts which this House has a right to know. By saying that there was no second order, he has placed before this House incorrect and untrue facts.

(3) He has deliberately misled this House and this is not only a gross breach of privilege but it also amounts to contempt of this House.

So, this matter should be referred to the Committee of Privileges. Our Hon. Chief Minister may take shelter by saying that this is

15th March 1966] [Sri K. A. Mathialagan]

only an elucidation order. Under the Defence of India Act, there are certain conditions for release on parole. Under Section 30(b) of the Defence of India Rules, certain provisions are enumerated. Five sub-sections are there. The State Government or Central Government cannot issue a second order. Certain conditions are prescribed by Government and the detenu agrees to those conditions and then he is released on parole. If the detenu disobeys any of the conditions prescribed, the Government can cancel the parole and put the man in prison. Nowhere do I find any provision by which this Government or the Government of India can issue a second order. My contention is that it is not only a second order but an illegal order. It is an illegal order which this Government or the Government of India have no right to issue. From that point of view it amounts to a gross breach of privilege.

Apart from the above facts, the Hon. Chief Minister has had telephonic talk with the Hon. Home Minister, Government of India, Sri Nanda. We do not know what had happened between Madras Government and Central Government. The Hon. Chief Minister has misled this House and misleading the House amounts to a serious breach of privilege. Misleading of the House is construed as a serious breach of privilege in the House of Commons. I may refer to the privilege issue raised in connection with the affair of Mr. Profumo with Miss Keeler. There, the House of Commons was not at all concerned about the illicit affair of Mr. Profumo with Miss Keeler. Mr. Profumo was a very famous Minister. The issue at that time was that Mr. Profumo had misled the House of Commons. The price he had to pay for that was to resign from the Government. This august Assembly may not demand such a zealous thing from our Hon. Chief Minister. But if demanded, it may be a reasonable demand. The Hon. Chief Minister has misled this House. Misleading the House, as I have stated earlier, is construed as a gross breach of privilege. We want to perform our duties as legislators. We have certain privileges. These are ancillary privileges.

I shall refer to 'May's Parliamentary Practice' and point out one or two things to substantiate and justify my stand. Under Chapter III, 'General View of the Privilege of Parliament' (Pages 42-43 of May's Parliamentary Practice) it is stated as follows :—

"The distinctive mark of a privilege is its ancillary character. The privileges of Parliament are rights which are 'absolutely necessary for the due execution of its powers'. They are enjoyed by individual members, because the House cannot perform its functions without unimpeded use of the services of its Members: and by each House for the protection of its Members and the vindication of its own authority and dignity."

[Sri K. A. Mathialagan]

[15th March 1966]

Regarding breach of privilege and contempt, it is stated as follows in 'May's Parliamentary Practice':—

“When any of these rights and immunities, both of the Members, individually, and of the assembly in its collective capacity, which are known by the general name of privileges, are disregarded or attacked by any individual or authority, the offence is called a breach of privilege, and is punishable under the law of Parliament. Each House also claims the right to punish actions, which, while not breaches of any specific privilege, are offences against its authority or dignity, such as disobedience to its legitimate commands or libels upon itself, its officers or its Members. Such actions, though often called “breaches of privilege” are more properly distinguished as “contempts”.

Again on Page 109 of May's Parliamentary Practice, it is stated as follows:—

“It may be stated generally that any act or omission which obstructs or impedes either House of Parliament in the performance of its functions, or which obstructs or impedes any member or officer of such House in the discharge of his duty, or which has a tendency, directly or indirectly, to produce such results may be treated as a contempt even though there is no precedent of the offence.”

Again on page 114 of May's Parliamentary Practice, it is observed as follows:—

“It has already been seen that the giving of false evidence, prevarication or suppression of the truth by witnesses while under examination before either House or before committees of either House is punished as a contempt; and that persons who present false, forged or fabricated documents to either House or to committees of either House are guilty of a breach of privilege.”

All the above things found in May's Parliamentary Practice should be applied to the present matter before the House. It would be then clear that the Hon. Chief Minister has committed a gross breach of privilege of the House. The issue before the House is not whether this Government can prevent a member of Parliament from attending Parliament or not. The Hon. Chief Minister has said that he never issued a second order and that no Sub-Inspector of Police issued a second order. But the facts are different. The Hon. Chief Minister deliberately placed facts which were not true, before the House. He deliberately withheld and suppressed facts. So he has misled the House and has committed contempt of the House.

With great respect to you, Sir, I may say that the Hon. Speaker of the Lok Sabha has very ably appreciated the dignity, rights and privileges of Members of Parliament. The Hon. Speaker of the Lok Sabha has given a historic ruling. The Hon.

15th March 1966]

[Sri K. A. Mathialagan]

Chief Minister has misled this House. He has misled not only this House but has also misled the Parliament. By doing so he has done disservice to the laudable ideals which he so eloquently pleaded, day before yesterday, while delivering the Convocation Address of the Bihar University.

Sir, there is a *prima facie* case of breach of privilege and Mr. Speaker, you may kindly take the opinion of the Leaders of Parties on this matter.

MR. SPEAKER: That I will do, if necessary. Now, what is the point?

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, this may be referred to the Committee of Privileges. With these words, I resume my seat.

MR. SPEAKER: Now I want an answer to one question from the hon. Member. Does the hon. Member say that at the time the Hon. Chief Minister made the statement in this House on 9th March 1966, he was aware of the order served by the Sub-Inspector?

SRI K. A. MATHIALAGAN: My point is . . .

MR. SPEAKER: My question is, whether he was aware of it.

SRI K. A. MATHIALAGAN: He was aware of it.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்து, அவர் கூறிய சில கருத்துக்களைக் குறித்து நான் குறிப்பிடுவதற்கு முன்பு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த விஷயம் இந்த மன்றத்திலே மட்டுமல்லாமல் பாராளுமன்றத்திலேயும் கிளப்பப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்திலே இரண்டு நாட்கள் அல்லது அதற்கு மேலேயே இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்த நிகழ்ச்சிகள், கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரிந்ததுபோல், பத்திரிகையின் மூலம்தான் எனக்கும் தெரியும். மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய டெலிபோன் வந்தது என்பதை நானே குறிப்பிட்டேன். அதையும் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு விளக்கம் கூறக்கூடிய முறையிலே நான் அப்பொழுதே தெரிவித்தேன். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே நாம் விவாதிக்கின்றபொழுது, வேறு ஒரு மன்றத்தினுடைய, அதுவும் பாராளுமன்றத்தினுடைய நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுவது முறையல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். நான் அவ்வாறு பாராளுமன்றத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடமாட்டேன். அவ்வாறு குறிப்பிட முன்வந்தால் நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி கிரிட்டிசைஸ் பண்ணவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் குறைகூறுவது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[15th March 1966]

இந்த மன்றம் நடக்க வேண்டிய முறைக்கு உகந்ததல்ல என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப் போவதில்லை. மற்ற யாரும் அப்படிக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல என்பதையும் நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, can it be said that Members of the Parliament are irresponsible?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த அரசாங்கத்தைக் குறை கூறினால் அதற்கு இந்த அரசாங்கம் பதிலளித்தாக வேண்டும்; இந்த அரசாங்கம் டிஃபென்டு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri Mathilagan, should not interrupt the speech of the Hon. Chief Minister.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மற்றொன்று கூற விரும்புகிறேன். நேற்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப்பற்றி நேற்று மாலைப் பத்திரிகையிலோ அல்லது இன்று காலைப் பத்திரிகையிலோ படித்திருக்கலாம். நான் இன்று காலைலேதான் ஹிந்து பத்திரிகையிலே படித்தேன். கனம் உறுப்பினர்களும் படித்திருப்பார்கள், தாங்களும் படித்திருப்பீர்கள். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அந்த நிகழ்ச்சியின்போது, “சென்னை அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல், அந்த முதலமைச்சருக்கு ஒரு ஹியரிங் கொடுக்காமல், அதற்கு வாய்ப்பளிக்காமல் அவர்களைக் குறை கூறுவது ஈஸிங் கொடுப்பது முறையா?” என்று கேட்க, அதற்குப் பாராளுமன்ற சபாநாயகர் அவர்கள், “மை ஈஸிங் கன்சர்ன்ஸ் ஒன்லி தி சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள், அது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. ‘My ruling concerns only the Central Government’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் கனம் உறுப்பினர் கவனிக்க வேண்டும். தாங்களும் கவனித்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். 9-ஆம் தேதியன்று சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் விளக்கம் கோரியபோது, நான் விடையளித்தேன். அதைப்பற்றி திரு. மதியழகன் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சனையைக் கிளம்பியிருக்கிறார்கள். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சனை பாராளுமன்றத்திலே வந்து பாராளுமன்றத்தின் விவாதத்தில், பரிசீலனையில் இருக்கிறபொழுது புதிதாக ஒரு உத்தரவை அரசாங்கம் போட்டது தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் அங்கே எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றி என்ன விளக்கம் என்று கோரினார்கள். அப்பொழுது நான் எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். எந்தச் சூழ்நிலையிலே பரோலில் விடுதலை அளிக்கப்பட்டது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கும் பெட்டிவாஸுக்கு என்றெல்லாம் விளக்கிச் சொன்னேன். அவர் திருச்சியிலே தன்னுடைய மனைவியைக் காணவேண்டுமென்பதற்கு

15th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காக ஒரு மாதம் பரோல் அளிக்கப்பட்டது அவர் பரோலில் வெளியே வருவதற்கு முன்பு, சிறையிலே ஒரு 'அண்டர்டேக்கிங்' அங்கேயுள்ள டெபுடி ஜெயிலருக்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அன்றும் திருச்சியிலிருந்து உறையூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று அவர் தாக்கல் செய்யவேண்டுமென்றும், தவறினால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றிருப்பதையெல்லாம் அவர் பார்த்து 'அண்டர்டேக்கிங்' எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டேன். என் பேரில் புகார் சொல்லப்பட்டது. பாராளுமன்றத்திலே இந்த நிகழ்ச்சிகள் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிறகு புதிய உத்தரவு, முன்பே இருந்த உத்தரவை மாற்றிப் புதிய உத்தரவு போடப்பட்டதா என்றுதான் அன்று சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கேட்டார்கள். இன்று உரிமைப் பிரச்சனையாக திரு. மதியழகன் விளப்பியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த மன்றத்தை மதிக்க வில்லை என்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஒன்று, நான் கூறியது இந்த அரசாங்கம் அவ்வாறு ஒன்றும் போடவில்லை என்பது. இரண்டாவது, போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டரால் வேறு உத்தரவு உமாதாத் அவர்களுக்குப் பிரயோகிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். "No serving of any order" என்று சொன்னேன். மற்றொன்று கூற விரும்புகிறேன். தாங்கள் கூறியதுபோல், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போனரா, என்ன கடிதம் கொடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த அரசாங்கத்தின் பப்ளிக் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து செய்தி அனுப்பப்பட்டது, அது சம்பந்தமாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சென்றதும் எனக்குத் தெரியாது. மார்ச் 2-ஆம் தேதிநான் இது நடைபெற்றது. மார்ச் 2-ஆம் தேதிநான் இந்த விவாதம் பாராளுமன்றத்திலே கிளப்பப்பட்டது. ஆனால், அந்த விவாதம் கிளப்பப்பட்டபொழுது அதையொட்டி இங்கிருந்து இம்மாதிரிப் போட்டி ரூப்பார்கள் என்று வாதத்திற்குக் கூறலாம். அன்று பாராளுமன்றத்திலே இது சம்பந்தமாக விவாதம் கிளப்பப்பட்டபொழுது இலாகாவினருக்குப் பாராளுமன்றத்திலே நடைபெற்றது ஒன்றும் தெரியாது, தெரிந்திருக்கமுடியாது, எனக்கும் தெரியாது. அங்கே 2-ஆம் தேதி நடைபெற்றதை மார்ச்சு 3-ஆம் தேதி காலைப் பத்திரிகையிலே பார்த்து நான் தெரிந்துகொண்டேன். தெரிந்திருந்தால் என்ன என்பதை நான் சொல்லமுடியாது. யதார்த்த நிலையைத் தான் சொல்கிறேன்.

மார்ச் மாதம் முதல் தேதி அரசாங்க இலாகாவினருக்கு ஒரு தகவல் வந்தது. இம்மாதிரி நிபந்தனையோடு அவர்கள் போலீசுக்குத் தகவல் கொடுக்கவேண்டும். நிபந்தனையோடுதான் அவர்கள் வெளிவந்திருக்கிறார்கள். பார்லிமென்ட் நடவடிக்கையைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் டில்லிக்குப் போவதாக யோசிக்கிறார்கள் என்று தகவல் வந்தது. அவர் போனால் போகட்டும் என்று விட்டு விட்டால் அவர் நிபந்தனையை மீறியவராகிவிடுவார். அவ்வாறு நிபந்தனை மீறப்பட்டால் பரோலைக் காண்சல் செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். உத்தரவு என்பது ஒன்று, விளக்கம் கூறுவது மற்றொன்று. விளக்கம் கூறும்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[15th March 1966]

வகையிலே அவர் தெரிந்து கொள்ளட்டும்; அதற்கு மேலே அவர் டில்லி போக வேண்டுமென்று விரும்பினால், முதலிலே 'அண்டர் டேக்கிங்' கொடுத்திருப்பதால் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவர் கேட்கவேண்டும். கேட்ட பிறகு வேண்டுமானால் மாற்றிக் கொள்ளலாம். நான் அன்றே கூறினேன். சில டிபென்சுக்கள் ஊரை விட்டு வெளியே போவதற்குக்கூட அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். நிபந்தனையை மாற்றிக் கொள்ளாமல் வெளியே போனால் அது தவறு; நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதைத் தவிர்க்கும் வகையில் மாற்றியமைக்கக் கோர்ட்டும்; அரசாங்கம் கொடுத்து விடும் என்பதல்ல, பரிசீலனை செய்து கொடுக்கலாம். அங்வாறு கோராமல் போனால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். அந்த நடவடிக்கையைத் தவிர்ப்பதற்காகவே விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. உத்தரவு ஒன்றும் அனுப்பவில்லை; அதை உத்தரவு என்று இப்போதும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் சொன்னதைச் சொல்கிறேன்— பார்லிமெண்டில் நடந்ததைச் சொல்லவில்லை. பார்லிமென்ட் சபாநாயகர் கூட 'அது கிளாரிபிகேஷனாக இருக்கலாம், ஆனால் அதற்கு அவசியம் இல்லை' என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவசியம் உண்டா இல்லையா என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து இருக்கலாம். அவசியம் உண்டு என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது; பார்லிமென்ட் சபாநாயகர் அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறார்கள். 'அது கிளாரிபிகேஷனாக இருக்கலாம்' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு நடந்ததை நான் சொல்லவில்லை. 'கிளாரிபிகேஷன்' உத்தரவு அல்ல; உத்தரவும் ஆகாது. அது வெறும் விளக்கந்தான். 'நீ இப்படிச் செய்யவேண்டும்; ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை ரிப்போர்ட் செய்யவேண்டும்' என்று போட்டால்தான் உத்தரவு. உத்தரவு என்றால் "It has to be implemented" அன்றைக்குச் சொன்னதைத்தான் இன்றும் நான் சொல்கிறேன். அன்றைக்கு 'மிஸ்லீடிங்' ஆகச் சொல்லிவிட்டேன், இன்றைக்கு மாற்றிக் கொள்கிறேன் என்ற நிலைமை இல்லை. அன்றைக்குச் சொன்னது 'சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவு போடவில்லை; விளக்கம் கூறியிருக்கிறார்கள்' என்பதுதான். தாங்கள் குறிப்பிட்டது போல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போனது வந்தது பற்றியெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. உமாநாத் அவர்களுக்கு உறையூர் போலீஸ் ஸ்டேஷன் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்த எழுத்திலே என்ன இருக்கிறது என்றால்,

"This is to inform you as per message received from the Deputy Secretary, Public (General) Department"

என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே "inform you" என்பதைத் தாங்கள் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டாவது—

'Inform immediately Mr. Umanath, he should not go to Delhi under present conditions of parole'

15th March 1966]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்பது. இதிலே “ present conditions of parole ” என்பதையும் தாங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கண்டிஷனில் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, அந்தக் கண்டிஷன் இருக்கும்போதே அவர்கள் டில்லிக்குப் போவதற்கில்லை. கனம் உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்குக் கொடுத்த விளக்கம், பார்லிமெண்டுக்குப் போகக் கூடாது என்பதல்ல; அவர் டில்லிக்குப் போவதாகத் தகவல் வந்தது, இந்தக் கண்டிஷன்கள் இருக்கும் போது அவர் போனால் கஷ்டங்கள் வரலாம், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கும்; அவர் வேண்டுமென்றால் ‘மாடிபி கேஷனுக்கு’ எழுதிக் கொடுக்கட்டும் என்ற முறையில் அனுப்பிய அறிவிப்பே தவிர, உத்தராவல்ல. உத்தரவு என்றால் அரசாங்கத் தான் பாதுகாப்பு விதிகளின்படி உத்தரவிட வேண்டும். அதிலே அரசாங்கப் பிரதம காரியதரிசி அல்லது டெபுடி செக்ரடரிதான் கையெழுத்து போடலாம். பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் அசிஸ்டெண்ட் செகரடரிகடக் கையெழுத்துப் போட முடியாது. ஆனால் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அனுப்பியதிலே என்ன இருக்கிறது?

“ He should not go to Delhi under present conditions of parole ” என்றுதான் இருக்கிறது.

அதிலே, “ Signed, Sub-Inspector, Woraiyur Police Station ” என்றுதான் இருக்கிறது. ஒரு உத்தரவை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போட முடியுமா? சூப்பரின்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ் இல்லையா? கலெக்டர் இல்லையா? சில இடங்களில் கலெக்டருக்கு பவர்ஸ் டெலிகேட் செய்திருந்தால் கலெக்டர் கையெழுத்துப் போடலாம். இந்த நிலையில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எப்படி உத்தரவு போட முடியும்? அதிலே சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கையெழுத்துப் போட்டதிலிருந்தே அது உத்தராவல்ல என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள், எச்சரிக்கையாக, பின்னால் சங்கடம் வரக்கூடாது என்ற காரணத்தால் ‘மாடிபிகேஷன்’ வேண்டுமென்றால் கோரட்டும்’ என்ற வகையிலேதான் இது நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆகையால், நான் அன்று கூறியதில் தவறு இல்லை. உண்மைக்கு மாறாக ஒன்றும் கூறவில்லை. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்—முதலிலே அரசாங்கம் பரோலில் ரிலீஸ் உத்தரவு போட்டது; அதற்கு மேல் எந்த உத்தரவையும் அரசாங்கம் போடவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இதிலே ‘பிரைமா ஃபேசி’ கேஸ் இல்லை; உரிமைப் பிரச்சினை எழவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. மதியழகன் இந்த மன்றத்தின் முன் தங்களுடைய தீர்ப்புக் காக வைத்திருக்கின்ற மிக முக்கியமான இந்த உரிமைப் பிரச்சினையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 9-ஆம் தேதியன்று திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இங்கு எழுப்பிய வினாவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்த நேரத்தில் “ திருச்சியை விட்டு உமாநாத் அவர்கள் வெளியே போகக்கூடாது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[15th March 1966]

என்பதுதான் நிபந்தனை; அந்த நிபந்தனையில் உமாநாத் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி பரோலில் விடப்பட்டது. அதன் பிறகு அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்ள முடியுமா முடியாதா என்பது வேறு கேள்வி. அதற்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வளவுதான் நடந்தது, வேறு ஒன்றுமில்லை. நேற்று இதைப் பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்டபோது, “ஏதோ சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போய் டெல்லிக்குப் போகக்கூடாது என்று உத்தரவு கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வதெல்லாம் வெறும் அபாண்டம். அப்படி எந்த விதமான உத்தரவையும் இந்த அரசாங்கம் போடவில்லை. பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்பது என்றால் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்பதைப் பற்றி ஓரளவுக்குத் தெரிந்து கொண்ட பின்னால் கேட்டிருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவது என்பது தகாத காரியம். நான் முன்னால் சொன்னதைத் தவிர வேறு இரண்டாவது எந்தவிதமான உத்தரவும் போடப்படவில்லை” என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு பதில் அளித்தார்கள். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அப்படி ஒரு உத்தரவு அல்லது அறிவிப்பு வழங்கியது அப்போது தனக்குத் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே வேடிக்கையான வாதம் என்னவென்றால்—அன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். “பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்பது என்றால் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்பதைப் பற்றி ஓரளவுக்குத் தெரிந்து கொண்ட பிறகு கேட்டிருக்கவேண்டும்” என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் புத்தி சொன்ன அமைச்சர் அவர்கள், ‘ஓரளவு தெரிந்து கொண்டு கேட்டிருக்கவேண்டும்’ என்று கூறுகிற அமைச்சர், ‘சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவு கொடுத்தாரா’ என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு இங்கு பதில் சொல்லியிருக்க வேண்டாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: திடீரென்று 9-ம் தேதியன்று காலை யில் சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேள்வியை எழுப்பினார்கள். உடனடியாக நான் பதில் சொன்னேன். அதையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அது கிளப்பப்பட்ட வரலாற்றை நான் ஒருவாறு உணருவேன். எப்படிக் கிளப்பப்பட்டது என்பதெல்லாம் தெரியும். திடீரென்று கிளப்பப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டில்லிக்குப் போகக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்படுகிற அளவுக்கு ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இந்த அரசாங்கத்திலே உரிமை பெற்றிருக்கிறார் என்றால் அது எப்படி என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நிபந்தனை இருக்கும்போது வெளியிலே போகக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கலாம். குறிப்பிட்டு டெல்லிக்குப்

15th March 1966]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

போகக் கூடாது என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் என்ன? பாராளுமன்றத்தில், டெல்லியில் நடைபெறுகிற நடவடிக்கைகளில் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது அங்கு விவாதத்தில் இருக்கிற பிரச்சனை. அந்த நிலையில் யாருக்கும் இல்லாத ஒரு அக்கறை ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஏற்பட்டு, “நீ டெல்லிக்குப் போகக் கூடாது” என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் அவருக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்பது முக்கியமான கேள்வி யாகும். அது மாத்திரமல்ல. மாலை நேரத்தில் அல்லது ஒவ்வொரு நாளும் அங்கிருக்கிற காவல் நிலையத்திற்கு வந்து உமாநாத் அவர்கள் கையெழுத்து போடவேண்டுமென்று இருக்கிறது. தினந்தோறும் அவர்கள் கையெழுத்து போடவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. அப்படி ஒரு நிபந்தனை இருக்கும் போது, அவர் தானாக வந்து கையெழுத்து போடவேண்டும், இல்லா விட்டால் பரோல் ரத்து செய்யப்படும் என்ற அளவிற்கு விரிவாக ஒரு நிபந்தனை இருக்கும்போது அவர் டெல்லிக்குப் போகக் கூடாது என்று ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் குறிப்பிட்டு கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது அரசாங்கத்தின் துணிதல் இல்லாமல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அதை நிச்சயமாகக் குறிப்பிட்டிருக்க முடியாது. அது மாத்திரமல்ல. இது அரசாங்கம் செய்த முறைகேடான செயல் என்று இந்த மன்றத்திலுள்ள நாண்கள் மாத்திரமல்ல, டெல்லி பாராளுமன்றத்தினுடைய சபாநாயகர் அவர்களே கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை அரசினர் இதில் முறைகேடாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விளக்கத்தையும் அதனை யொட்டி உரிமைப் பிரச்சனைக்கு வேண்டிய ஏராளமான ஆதாரங் களும் இந்தப் பிரச்சனையில் இருக்கின்றன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உரிமைப் பிரச்சனைக்குரிய ஒன்று அல்ல என்று யாரும் கூற முடியாது என்று அறுதியிட்டு கூறியதோடு கடைசியாக வருத்தம் தெரிவிக்கிற அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி கேள்வி கேட்கிற நேரத்தில் இந்த சபையிலே விவரங்கள் தருவதற்கு மாறாக இந்த சபை உறுப்பினர்களை வேறு பக்கம் திருப்புகிற அளவிற்கு ஒரு தவறான பதில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு தந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையிலே ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களானாலும், எதிர்கட்சி உறுப்பினர்களானாலும் அவர்களுக்கு ஒரு சரியான தகவலைத் தர கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தெரியா விட்டால் அந்தத் தகவல் தரப்படுவதில்கூட ஓரளவிற்கு நாம் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். தெரியாமல் கூறி விட்டார்கள், அவருக்கு விவரங்கள் தெரியாத காரணத்தால் இந்தப் பதில் வந்தது என்று எண்ணிவிடலாம். நான் முழுக்க முழுக்க குற்றஞ் சாட்டுகிறேன், வேண்டுமென்றே ஒரு தவறான தகவல் தரப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தில் இவ்விஷயம் குறித்து பேச்சு வந்தபோது அதை மறைக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்து, அதுபற்றி ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [15th March 1966]

என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டு, 'நல்ல வேளையாக்கக் கேட்டார்கள், அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்' என்று நன்றி தெரிவித்துவிட்டு அவ்வளவு அவசர அவசரமாகத் தரப்பட்ட விளக்கம் அல்ல. வேறு பாதைக்கு, ஒரு தவறான பாதைக்கு, சரியற்ற ஒரு பாதைக்கு ஒரு தவறான பதில் மூலம் இந்த சபையை முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்ற கண்டனத்திற்குரியதாகும். ஆகவே, அப்படி கண்டனத்திற்குரியதும், தவறான வழியில் உறுப்பினர்களை இழுத்துச் செல்வதும், உண்மை விளக்கம் தெரிந்திருந்தும் அது இங்கே மறைக்கப்பட்டதும் உண்மையாகவே உரிமைப் பிரச்சனைக்கு உரியதாகும். ஆகவே திரு. மதியழகன் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிற இந்தப் பிரச்சனையை தாங்கள் ஆராய்ந்து இதை உரிமைக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்ற என் கோரிக்கையை தங்கள் முன்வை வைக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9-ம் தேதி அன்றைக்கு பத்திரிகைகளிலே வந்த விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டு இதன்மீது ஆட்சி என்ன கருத்து தெரிவிக்கிறது, இந்தத் தவறு அல்லது பிழை ஏன் ஏற்படுகிறது என்று ஆராய இந்தச் சபையினுடைய எல்லை வரம்பு எவ்வளவுக்கு, இந்திய பாராளுமன்றத்தின் பரிவிலேஜ், உரிமை எவ்வளவுக்கு, இந்த ஆட்சி அல்லது இந்த மாநிலம் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் ஒருவரை பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்லலாம், செல்லப்படாது என்று தடை விதிக்கும் முறையோ அல்லது விதியோ அல்லது உரிமையோ உண்டா என்ற வினா அன்று என்னை எழுப்பப்பட்டது. அதற்கு பதில் சொல்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கம் இப்படி ஒரு உத்தரவைப் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். பின்னர் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அங்கு சென்று அவருக்கு எவ்வித உத்தரவையும் கொடுக்கவில்லை, எதோ சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அங்கு போனார்; வேலையாகப் போனார்; அதை உத்தரவு சமர்ப்பித்ததாகக் கொள்வது சரி அல்ல என்றும் கூறினார்கள். அதை விட, பாராளுமன்றத்தில் இந்த விவாதங்கள் நடந்த நிலையை பத்திரிகைகளில் படித்த நேரத்திலே, பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் நடைபெற்ற விஷயங்களை, விவரங்களை தெரியாமல் பிரச்சனைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது சுமத்தினார்கள். இவற்றை எல்லாம் மனத்திலே கொண்டு பார்க்கிறபோது இனி மாநில சட்ட சபைகளுக்கும், மாநில ஆட்சிக்கும் உள்ள அல்லது இருக்க வேண்டிய எல்லை வரம்பு என்ன என்பதை, நிர்ணயிப்பதற்கும் அதற்கு மேலும் பாராளுமன்றத்திற்கு என்ன உரிமை அல்லது எல்லை வரம்பு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்வதற்கும் இன்று திருவாளர் மதியழகன் அவர்கள் திளப்பியிருக்கிற இந்த விஷயம் பேருநி பரியும் ஒன்றாக இருக்கும். ஆகவே, இதை சபாநாயகர் அவர்கள் அவர்களுக்கு சரி என்று தோன்றுகிற நிலையில் எதிர்க் கட்சிகள், ஆளுநர் கட்சி இவர்களுடைய தலைவர்

15th March 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

களை எல்லாம் கூட்டி வைத்து ஒரு முடிவு எடுப்பதோடு அல்லது இந்த நெறியை இன்னும் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்காக அட்வகேட் ஜெனரல் போன்றவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, ஏற்படுகிற பயன், வரையறை செய்ய வேண்டிய நிலை இவற்றை எல்லாம் செம்மைப்படுத்துவதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் வழி செய்வதோடு இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கும் அனுப்பி அங்கிருந்து வாதப்பிரதி வாதங்கள் செய்து பலாபலன்களை தெரிந்து இதைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்வதுதான் சிறப்பும், நம் மாநிலத்தின் வருங்காலத்திற்கும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு நல்ல வழியை வகுத்துக் காட்டுவதற்கும் உரிய ஒன்றாக இருக்கும் என்று நான் மனப்பூர்வமாக கருதி இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதுதான் நியாயம், சரி, தர்மம் என்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையிலே உண்மையிலே இது உரிமைக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டியதொன்றாகும். இந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் என்றுமே நடந்திராத ஒரு சம்பவம் இது. ஆகவே இதைப் பொறுத்தவரையில் இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடுவது யாருக்கும் வெற்றியோ அல்லது தோல்வியோ அல்லது சந்தோஷத்திற்குரியதோ அல்லது அவமானத்திற்குரியதோ என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. இது, மாநில சட்டமன்றம், பாராளுமன்றம், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்குள்ள உரிமைகளை கண்டு தெளிந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு நிலையில்தான் இந்த விஷயம் வந்திருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாக இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடுவதின் முலமாகத்தான் அரசியல் சட்ட பூர்வமாக ஒரு பிரஜை அல்லது சட்டமன்ற அல்லது பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களுடைய நிலை என்ன என்பதை நிர்ணயித்துக் கொள்ள இது ஒரு சாதனமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். பொதுவாக தமிழ்நாடு நிர்வாகத்திற்கு, தமிழ்நாடு சர்க்காருக்கு ஒரு நல்ல பெயர் உண்டு, திறமையான முறையில் நடக்கிற சர்க்கார் என்று சொல்லப்படுகிற சர்க்காராக கருதப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலையில், இன்றைக்கு பத்திரிகையில் இந்தச் செய்தியை படித்தவுடன் எனக்குக் கூட சுருக் என்றிருந்தது. தமிழ்நாடு சர்க்கார் தெரியாதத்தனமாக இந்த வேலையில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள் என்ற மாதிரியில் பாராளுமன்ற சபாநாயகர் உள்பட கூறியிருக்கிறார்கள். நமக்கெல்லாம் மேலே இருக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த அதிகாரம் படைத்தவர்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is arguing beside the point.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : ஆகவே, இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று அழுத்தத்திருத்தமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[15th March 1966

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுவதற்கு உதவி புரிகின்ற வகையில் சிறு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கின்ற பிரச்சனை, ஆர்டர் போடலாமா போடக்கூடாதா என்பதல்ல. இங்கிருக்கின்ற பிரச்சனை, உத்தரவு போட்டதை இந்தச் சபைக்குச் சொல்லாமல் இருந்ததுதான். முன்னால் உத்தரவே இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது மெமோ ரான்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் முன்பே விளக்கினேன். இங்கிருந்துபோன வயர்லெஸ் நம்பர்—02743-ன் படி பப்ளிக் டிப் பார்ட்மென்டிலிருந்து போப் இருக்கிறது. அதை ஜாரி செய்வதற்குத்தான் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போய் இருக்கிறார். இதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவு போட முடியுமா என்று கேட்கிறார். அரசாங்கம்தான் இதை அனுப்பி யிருக்கிறது. நான் சொல்ல விரும்புவது, இவ்விதம் உத்தரவு போட்டது அமைச்சர் அவர்களின் ஞானத்திற்குவராமல், knowledge இல்லாமல் நடக்கவில்லை என்பதுதான். அப்படியிருக்கும்போது அந்த விவரத்தை இந்த சபைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லாமல் இருந்தார் என்பதுதான் பிரச்சனை என்பதை மீண்டும் தங்கரிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் உரிமைப் பிரச்சனை கிளம்பியிருப்பது ஒரே ஒரு விஷயத்தில் தான். மற்ற விஷயங்களை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள்வதில் பயனில்லை. அன்று அதாவது 9-ம் தேதி இந்த மன்றத்தில் நான் சொன்னபோது, குறிப்பிட்டது, இரண்டாவது எந்தப் புதிய உத்தரவையும் அரசாங்கம் போடவில்லை என்று சொன்னேன். முதலில் போட்ட பரோல் உத்தரவைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான உத்தரவையும் போடவில்லை என்பதைச் சொன்னேன். அதோடுமட்டுமல்ல, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எந்த உத்தரவையும் அவரிடம் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொன்னேன். அவ்விதம் நான் சொன்னது உண்மைக்கு மாறானதா என்பதுதான் பிரச்சனை. நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். இந்த விவரத்தை அவருக்குத் தெரிவிக்கப் பட்ட விவரம் அன்றையதினம் எனக்குத் தெரியாது. அதோடு, பார்லிமென்டில் நடந்த விவரமும் இங்கு தெரியாது. இங்கிருந்து சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு Message போய் இருக்கிறது. இது முதல் தேதி அனுப்ப முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியும் அன்றையதினம் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்களுடைய பரோல் உத்தரவில் சில நிபந்தனைகள் இருந்தன. அதன்படி அவர் டெல்லிக்குப் போக முடியாது. அதை மீறி அவர்கள் போனால் அரசாங்கம் அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும், அவ்விதம் அவர் டெல்லிக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்பினால் அவர்கள் இந்த உத்தரவை மாற்றித் தரும்படி கேட்கலாம். அந்த முறையில், அவருக்கு மாற்றவேண்டுமென்றால் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வதற்கு அவகாசம் கொடுக்கும் வகையில்தான் இந்த விளக்கம் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அதல்லாமல் எந்தவிதமான உத்தரவும் போடவில்லை என்பதை

15th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இப்போதும் சொல்லுகிறேன். உத்தரவு போடுவது என்றால் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போடுவது? இதில் சொல்லியிருப்பது என்ன? "This is to inform you" என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிகேஷன் செய்கின்ற முறையில்தான்—'இன்பர்மேஷன்'—கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிகேஷன் எல்லாம் உத்தரவு ஆகிவிட முடியாது. கம்யூனிகேஷன் என்று எடுத்துக்கொண்டால் 'மெடியர் சார்' என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த முறையில் இதை எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. விவரம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 2-ம் தேதி எந்தவிதமான உத்தரவும் போடப்படவில்லை என்று முதலாவது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது இங்கிருந்து Message அனுப்பப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் 2-ம் தேதி Message போயிருப்பதைப் பற்றி 9-ம் தேதி இந்த சபையில் அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. இப்போதுள்ள பதிலில் 2-ம் தேதி இங்கிருந்து Message அனுப்பியிருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதில் ஒத்துக்கொள்வது என்ற பிரச்சனை ஒன்றுமில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டாவதாக எந்தவிதமான உத்தரவும் போடப்படவில்லை என்பதுதான். 9-ம் தேதி அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டாவது உத்தரவு போடப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் புதிய உத்தரவு போட்டிருக்கிறாரா என்று கேட்டார்கள்

(இந்தச் சமயத்தில் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பக்கத்திலிருந்து அங்கத்தினர் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார் . .)

MR. SPEAKER: I may tell the hon. Member Sri R. V. Swaminathan that we are discussing a very serious matter here. Perhaps the hon. Member is not interested in that.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவது என்றால் அதில் காரியதரிசி கையெழுத்திட்டிருக்கவேண்டும், காரியதரிசி இல்லாவிட்டால் டெபுடி செக்ரட்டரி கையெழுத்திட்டிருக்கவேண்டும். கலெக்டர் அவர்களுக்கு இவ்விதம் உத்தரவு போடுவதற்கு ஏதாவது 'டெலிகேஷன்' கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவர் கையெழுத்து போட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட கடிதத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

This is to inform you Communicate the order என்றுதான் இருக்கிறது. கம்யூனிக்கேட் செய்வது என்பது உத்தரவாகிவிட முடியாது. ஆகவே இதில் உத்தரவு என்கிற விஷயமே இல்லை. நான் இப்போதும் சொல்ல விரும்புவது, அரசாங்கம் எந்தவிதமான உத்தரவையும் போடவில்லை. இரண்டாவது, சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் எந்தவிதமான உத்தரவையும் போட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[15th March 1966]

வில்லை என்பதுதான். இதை நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். மற்றொன்றையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்த மாநிலத்திலிருந்து வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இந்த மாநிலத்தில் டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கின்ற நேரத்திலும் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்ள உரிமையிருக்கிறது என்று கூறி வழக்குகள் போடப்பட்டன. அவை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பைப் பற்றியும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்கு தெரியும். அந்தத் தீர்ப்பில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், “டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கும்போது பாராளுமன்றக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிமையில்லை” என்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : The Hon. Chief Minister is not speaking on the privilege motion.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member could give me a written speech I will read that!

MR. SPEAKER : The Hon. Chief Minister may continue his speech.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் பாராளுமன்றத்தில் அதாவது பாராளுமன்றக் கூட்டங்களில் அட்டன்ட் பண்ணுவதற்கு உரிமையில்லை என்று அந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பாராளுமன்றக் கூட்டத்திற்குச் செல்லக் கூடாது என்று பரோலில் இருக்கின்றவர்களைத் தடுப்பதற்கு அவசியமில்லை. நிபந்தனைகளின்படி, அதாவது அவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கும் நிபந்தனைகளின்படி டெல்லிக்குச் செல்ல முடியாது. அதை மீறினால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அதனால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இதில் அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை என்றாலும், இதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் இந்த விளக்கத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்பினால் அவர்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் உத்தரவை மாற்றிக் கொடுக்கும்படி அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்கலாம். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும். அவ்விதம் மாற்றிக் கொடுக்காவிட்டால் முன்னால் இருக்கின்ற நிபந்தனைகளின்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்கின்ற விவரங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவ்விதம் தெரிவித்தது ‘இன்பர்மேஷன்’ தானே தவிர ‘ஆர்டர்’ அல்ல என்பதை மீண்டும் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Ruling is reserved.

15th March 1966]

[Speaker]

Regarding the notice given by the hon. Member, Sri M. Karunanithi I will decide about tomorrow. If it is admitted, time will be fixed in consultation with the Hon. Leader of the House and the mover and at a convenient time it can be taken up.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1966-67—*cont*

(1) DEMAND NO. I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,17,40,900 under Demand No. I, Land Revenue Department.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து: பருவ நிலை நவறியதன் காரணமாக நடப்புப் பசலியில் நிலவரி, நீர்வரி வசூலை ரத்து செய்யவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்த என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 1,17,40,900 under Demand No. I, Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.”

(2) DEMAND NO. IV—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,08,400 under Demand No. IV-Stamps Administration.”

புலவர் கா. கோவிந்தன்: நிலவரித் துறை ஆட்சியாளர்களுக்கு விடுக்கும் விண்ணப்பத் தாள்களில் முத்திரைத்தாள் ஒட்ட வேண்டும் என்பதை கைவிடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 32,08,400 under Demand No. IV-Stamps Administration be reduced by Rs. 100.”

(3) DEMAND NO. XXXI—FAMINE RELIEF.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,14,300 under Demand No. XXXI—Famine Relief.”

a.m.

திரு. சா. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, வெள்ளம், புயல், தீ முதலியவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வரும் உதவி ரூ. 30-ஐ ரூ. 75 ஆக உயர்த்துவது பற்றி விவாதிக்க, என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 11,14,300 under Demand No. XXXI—Famine Relief be reduced by Rs. 100.”

[15th March 1966]

(4) DEMAND No. XXXVII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,50,000 under Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars. ”

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, ஜமீந்தார்களுக்கு கொடுக்கப்படும் நஷ்ட ஈடு கடன் பத்திரமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்த என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“ That the allotment of Rs. 9,50,000 under Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars be reduced by Rs. 100. ”

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நில வரி மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எனது கட்சி உறுப்பினர் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நிலவரி கடந்த 35 ஆண்டு காலமாக இங்கே உயரவில்லை, உயர்த்தும் கொள்கை இல்லை என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த 35 ஆண்டுகளாகப் பார்த்தால், வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து இன்றுவரையில், ஒரு ரூபாய் கிஸ்தி கட்டிக்கொண்டு இருந்தவர்கள் மூன்று அணு ஸெஸ் என்று ஆரம்பித்து, அது ஐந்து அணு ஆகி, அது மாறி 7 மு. அணு ஆகி, ஒன்பது அணுவாக உயர்ந்து, இன்றையதினம் பதிமூன்று அணு வசூல் செய்யப்படுகிறது. அதோடு ஸெஸ், சர்சார்ஜ், அடிஷனல் சர்சார்ஜ் என்றும் தண்ணீர் வரி என்றும் விதித்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஸென்ட் பர்ஸெட் வரி விதிக்கலாம் என்று உத்தரவும் போட்டிருக்கிறோம். அதன் காரணமாக முன்பு விவசாயிகள், ஒரு ரூபாய் நில வரி கொடுத்தவர்கள் இன்று மூன்று ரூபாய் அல்லது நான்கு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டிய துர்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்னை சர்க்காரின் மொத்த வருமானத்தில் 4 சதவிகிதத்தான் நிலவரி வருவதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. பத்து ரூபாய்க்குக் குறைந்த நிலவரி கட்டும் விவசாயிகளை இந்த வரியிலிருந்து வரி விலக்கு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நூற்றுக்கு 80 பேர்கள் படிப்பு இல்லாத விவசாயிகளாக இருப்பதால், கிராமத்தில் போய் மணியக்காரரிடம் போய் கட்டும் போது, 10 ரூபாய் கட்டவேண்டியதாக இருந்தாலும் 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் வாங்கி விடுகிறார்கள். போன வாரம் நான் என்னுடைய கிராமத்திற்குச் சென்றபோது ஒரு விவசாயி என்னிடம் வந்து ஒரு ரசீதைக் காட்டினார். ரசீதில் எவ்வளவு போட்டிருக்கிறது என்று கேட்டார். அதைப் பார்த்துவிட்டு, நீங்கள் ரூ. 8.60 கட்டியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னேன். என்னிடம் ரூ. 15.60

15th March 1966]

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

வாங்கிவிட்டாரே மணியக்காரர் என்று சொன்னார். அப்படியானால் மீண்டும் அவரிடம் போய்க் கேட்கிறேன் என்று சென்று கேட்டு விட்டு மீண்டும் என்னிடம் வந்து, 'ஐயாபந்திச் செலவுக்காக மதிப்பணத்தை ரசீது இல்லாமல் வாங்கிக்கொண்டேன்' என்று சொன்னதாகச் சொன்னார். இது எதைக் காட்டுகிறது? கிராம ராஜ்யம், சுய ராஜ்யம் என்று சொல்லப்பட்டு, இதுவே ராம ராஜ்யம் என்று சொல்லப்பட்டது. கிராம ராஜ்யம் இல்லை, கர்ணம் ராஜ்யமாகத்தான் இருக்கிறது.

இன்றைக்கு திட்டங்கள் தீட்டுகிறோம். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம். இந்தப் பணம் எந்த அடிப்படையில் போகிறது? பஞ்சாயத்திடம் சென்று பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் கிராமத் தலைவர்கள், அவர்கள் மூலம் செயல்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், கிராமத்தில் ரோடு போடவேண்டும் என்றாலும், பள்ளிக் கட்டடம் கட்டவேண்டுமென்றாலும், கிணறு வெட்டுவதற்கு கடன் வேண்டுமென்றாலும், உரம் வாங்குவதற்கு கடன் வேண்டுமென்றாலும், இதற்கெல்லாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்றால் கிராமக் கர்ணத்தின் சிபாரிசு வேண்டும். கிராமக் கர்ணத்தான் பார்த்து சர்வே நம்பர் கொடுக்கவேண்டும். அவர்தான் ஸ்கெட்ச் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் நடக்காது. ஒரு ரோடு போடவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஸ்கெட்ச், மாப், ப்ளான் எல்லாம் கிராமக் கர்ணத்தான் கொடுக்கவேண்டும். கிராமக் கர்ணத்தைக் கேட்டால் அவர் பஞ்சாயத்து தலைவர் கேட்கும்போது கொடுப்ப தில்லை. அதைப்பற்றி ஆணையாளருக்குச் சொன்னால் ஆணையாளர் தாசில்தாருக்கு எழுதுகிறார். தாசில்தாருக்கு எழுதினாலும் அவர் விசாரிப்பதில்லை. ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்டில் ரெட்டேப்பிசம் அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. நான்கு கலெக்டரிடம் அதனாலேயே என்னுடைய பிராக்குக்கு ரெவின்யூ அதிகாரியை போடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டேன்.

நேற்று முன் தினம் ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் என்னிடம் வந்தார். "இப்போது பழைய கிணறுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேட்டு வந்தார் ஒரு வெல்த்தி பட்டாதார். கணக்கப் பிள்ளையை அழைத்துக்கொண்டு போனேன். கணக்கப்பிள்ளைக்கு பணம் கொடுக்கவில்லை என்று என்கவயரி முடிந்து ரிப்போர்ட் எழுதும்போது 'சொத்து உள்ளவர், மதிப்பு உள்ளவர், ஆனாலும் தவணைகளைச் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை' என்று எழுதி விட்டார், ஆகையால் கொடுக்கவில்லை" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கிறது.

அறுபது ஆண்டுகள், எழுபது ஆண்டுகள் ஆகியும்--கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட விவசாயிதான் என்று நான் அறிகிறேன்-- பட்டா டிரான்ஸ்ஃபர் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக, பஞ்சாயத்து தலைவர் ஆகிய நான் 60 நாட்களுக்கு மேல் கூட்டம் நடத்தவில்லை என்றால் தாக்கீது வருகிறது, 'நீ கடமையைச் செய்யத் தவறி விட்டாய்; ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது' என்று கேட்டு. கிராமக் கர்ணங்களுக்கு போதுமான

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

[15th March 1966]

அவகாசத்தைக் கொடுத்து பட்டா டிரான்ஸ்பர் செய்தாக வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் உத்தரவிடக் கூடாது? அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் போதாது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. அவர்கள் எப்படி வேலை செய்வார்கள்? அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், எல்லோருக்கும் தெரியும் இவர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று. இவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? அதுமட்டுமல்ல, விவசாய வருமானவரியின் மூலம், அந்த அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூட. போதுமான அளவு வரி வரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்த பிறகு அது தேவையில்லை. சொத்து மதிப்பு இருந்தாலும் கிராமக் கர்ணத்திற்குத் தனியாக ஒன்றும் கொடுக்க வில்லை என்றால், வில்லங்கம் இருக்கிறது என்று எழுதி விடுகிறார்.

நான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர். என் பகுதியில் ஹோப்லி என்று ஒருவர் கடன் வேண்டுமென்று கேட்டார். அவர் என்னிடம் வந்து, 'கணக்கப்பிள்ளை ரூ. 50 கேட்கிறார்; கொடுத்து விட்டு மனு எழுதிக் கொண்டு வருகிறேன்' என்று சொன்னார், நான் அவரிடம் கணக்கப்பிள்ளைக்கு பணம் கொடுத்தால் வேன் சாங்ஷன் செய்ய முடியாது, மனுவைப் போடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவரும் மனு போட்டார். பிறகு ஒரு நாள் அவர் என்னைச் சந்தித்து, 'கமிஷனரிடமிருந்து உத்திரவு வந்திருக்கிறது; வில்லங்கம் இருப்பதால் கடன் மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது' என்று சொன்னார். அதோடு '50 ரூபாய் கொடுத்து கர்ணத்தைச் சரி செய்திருந்தால் இந்தக் கடனை வாங்கியிருப்பேன்' என்று வருத்தப்பட்டுக்கொண்டார். உங்களைப் பேச்சைக் கேட்டு கடன் பெற முடியாமல் போய் விட்டதே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார். உடனே நான் கமிஷனருக்கு நோட் எழுதி கட்டை புதுப் பிக்குச் சொல்லி, 'இதிலே வில்லங்கமே கிடையாது; உண்மைக்கு மாறான தகவல் கொடுத்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என்று எழுதினேன். உடனே கமிஷனர் தாசில்தாருக்கு எழுதினார். தாசில்தார் கர்ணத்தைக் கேட்டார். 'எங்கள் ஊரில் ஹோப்லி என்ற பெயருடன் மூன்று பேர்கள் இருக்கிறார்கள், இது எந்த ஹோப்லி என்று தெரியாமல் எழுதி விட்டேன்' என்று பதில் அளித்தார். ஹோப்லி என்ற பெயருடன் மூன்று பேர்கள் அல்ல 30 பேர்கள் இருக்கலாம், குறிப்பிட்ட நபர் யார் என்று விசாரிக்காமல் எழுதியதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். இன்னும் அதன்மீது தாசில்தார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதோடு அந்தக் கர்ணத்தின்மீது நான் ஒரு கண் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன். வேறு ஒருவர் கர்ணத்திடம் 50 ரூபாய் கொடுத்து மனு போட்டிருக்கிறார் என்று தகவல் வந்தது. நான் கவனித்துக்கொண்டே இருந்தேன். கடைசியாக மனு வந்தது. அதில் கர்ணம் என்ன எழுதி இருக்கிறார் என்று பார்த்தேன். 'இவருக்கு மேஜரான குமாரர் அல்லது குமாரத்தி இல்லை; எந்த க்ரெடிட் சொசைட்டியிலும் மெம்பராக இல்லை; அரசாங்கத்திடம் எவ்விதக் கடனையும் பெறவில்லை' என்று எழுதி இருந்தார். 'இந்தக் குறிப்பிட்ட நபரைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். அவருக்கு மேஜரான குமாரர், குமாரத்தி இருக்கிறார்'

15th March 1966]

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

கள்; இவர் க்ரெடிட் சொசைட்டி உறுப்பினர் என்பது எனக்குத் தெரியும். அரசாங்கத்திடமிருந்து இன்டஸ்ட்ரீஸ் லோன் வாங்கியிருக்கிறார். அதுவும் எனக்குத் தெரியும். உண்மைக்கு மாறான முறையில் எழுதிய கர்ணத்தின்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று நான் எழுதினேன். கமிஷனர் தாசில் தாருக்கு எழுதினார். இது நடந்து 1½ ஆண்டு காலம் ஆகியும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இவரை டிஸ்சிஸ் செய்திருக்கவேண்டாமா? ஆகவேதான் கர்ணம் ராஜ்யமாக இருக்கிறது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பருவ மழை தவறி விடுகிறது. உடனே வரி வஜா செய்வது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? கிராம கர்ணம் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்றால் ஏராளப் பதிவு ஏடுகளைத் தயார் செய்யவேண்டுமே, யார் தயார் செய்வது என்று நினைத்துக்கொண்டு கரும்பு என்றால் கம்பு என்றும், கம்பு என்றால் கரும்பு என்றும் எழுதி 8 அணு பலிதம், 10 அணு பலிதம் என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படி இருந்தால் எப்படி வரி வஜா செய்ய முடியும். பஞ்சாயத்து அளவில் அஃபிஷியல்ஸ், நான்-அஃபிஷியல்ஸ் கொண்ட குழு அமைத்து, பருவ மழை தவறி விட்டால் அந்தக் குழு முடிவு செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 2-சி மரப்பட்டாக்களை ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பட்டாக்கள் பெரும்பாலும் பெரிய பிராக்டர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. 40, 50 புளிய மரங்கள் இருந்தால்கூட அதற்கு ரூ. 1½ தான் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். ஒரு புளிய மரத்திற்கு தற்பொழுது ரூ. 100 வரைக்கும் மகசூல் கிடைக்கிறது. 40, 50 புளிய மரங்களின் மகசூலை ஏலத்திற்கு விட்டால் சுமார் ரூ. 1000-க்கு போகும். ஆனால் இதற்காக வரித்தொகை வசூலிப்பது ரூ. 40, 50 தான். இந்தப் பட்டாக்களை ரத்து செய்து, இந்த மரங்களை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை. இப்படி வசூல் செய்த தொகையை பஞ்சாயத்துக்கள் கணக்கில் கட்ட வேண்டும். இதுவரைக்கும் இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த 2-சி பட்டாக்கள் பொறுத்தவரை இந்தப் பொறுப்பை கர்ணத்திடம் கொடுத்து, கர்ணம் டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுத்து, பணத்தை வசூல் செய்து பஞ்சாயத்து யூனியன் கஜானாவில் செலுத்திவிடலாம். இந்த தொகை ரெவின்யூ அதிகாரிகளால் வசூலிக்கப்பட்டு, ரெவின்யூ கணக்கிலிருந்து மாற்றப்பட்டு இன்னும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இதுவரை போப் சேரவில்லை. ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்திலும் இதைப்பற்றி சொல்லிவிட்டேன். தாசில்தாரிடமும் சொல்லிவிட்டேன். ஒரு நடவடிக்கையும் இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு ஒரே ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். கிராம சேவக்களிடம் அடங்கல், சிட்டா, 'எஃப்.எம்.' காபி, வில்லேஜ் மாப் இவைகளையெல்லாம் கொடுத்துவிடவேண்டும். இம்மாதிரிச்

[மு. பொ. வடிவேல்] [15th March 1966]

செய்தால் பஞ்சாயத்து தலைவர்களுடன் கலந்துகொண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு வழி வகுக்கப்படும் என்று கூறிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, டிமாண்டு எண்ணிக்கை ஒன்றில் நிலவரியில் கணிசமான அளவு குறைக்க வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்த என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 1,17,40,900 under Demand No. I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.”

அதே மாதிரி டிமாண்டு நான்கிலும் என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை, அதாவது, வேண்டுகோள் மனுக்களுக்கு குழந்தை உணவு போன்றவைகளுக்குக்கூட முத்திரை ஒட்டவேண்டுமென்ற நிலையைத் திருத்தவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்த சமர்ப்பிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 32,08,400 under Demand No. IV—Stamps Administration be reduced by Rs. 100.”

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ துறை மான்யங்களை நான் வரவேற்கிறேன். ரெவின்யூ துறையில் ரீ-செட்டிங்மெண்டு செய்ய 1963-ம் வருஷத்திலிருந்து முயற்சி செய்து இருக்கிறார்கள். ரீ-செட்டிங்மெண்டு பண்ணுவதற்கான அரசாங்கத்தின் திட்டம் நல்ல திட்டம். ரீ-செட்டிங்மெண்டினால் அரசாங்கத்தின் வருமானம் அதிகரிக்கப்படுமா என்ற கவலை வேண்டியதில்லை. ரீ-செட்டிங்மெண்டு மூலம் சில நிர்ணயமான முடிவுகள் செய்யப்படும். அதனால் பல சிரமங்கள் நீங்கும் என்பது தான் விவசாயிகளின் எண்ணம். சமீபத்தில் பல்வேறுவிதமான தீர்வை மாற்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் மணரிமுத்தாறு தேக்கம் வந்த பிறகு ஏ; பி; சி; டி என்று பல்வேறு பிரிவுகளில் இருந்த நிலங்களை யெல்லாம் ஏ பிரிவுகளாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த மாற்றத்தை விவசாயிகளால் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதுமாத்திரம் அல்லாமல் மண்வளம் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கும் அடுத்த ஏக்கர் நிலத்திற்கும், ஒரு கால்வாய் பாய்ச்சலுக்கும் அடுத்த கால்வாய் பாய்ச்சலுக்கும் பல்வேறுவிதமான மாற்றங்கள் இருக்கின்றன. தீர்வை செலுத்தக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதுபற்றி சரிவர புரிந்துகொள்ளமுடியாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய வரி என்ன என்பதை சரிவர புரிந்துகொள்ளாதல் வேண்டும். அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு என்ன வழி செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து தீர்வைக்கு டிமாண்டு நோட்டீஸ் வருவது போல தீர்வை விவரங்களை, அதாவது நில அளவு எவ்வளவு; தீர்வை எவ்வளவு போன்ற விவரங்களை முன்கூட்டியே டிமாண்டு நோட்டீஸில் எழுதி கர்ணம் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதன் மூலம் இதற்கு பரிகாரம் காணலாமா என்பது பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். அதுபோல தாலுகா ஆபீஸ்,

15th March 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பஞ்சாயத்து ஆபீஸ், கிராமச் சாவடிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸ் ஆகிய இடங்களில் இந்தத் தீர்வையில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றத்தைப்பற்றி சரிவர விளம்பரம் செய்வதன் மூலம், விளம்பரப் பலகைகள் போடுவதன் மூலம் இதற்கு பரிகாரம் காண முடியும்.

தண்டத் தீர்வையை அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தில் குறைத்து வந்திருக்கிறது. இது நல்ல முயற்சி. திருநெல்வேலியில் தண்ணீர் தீர்வை ஒரு ரேட்டாக போடவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு ரேட்டின் அனுகூலத்தைக்கூட கார்பயிர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பது போல் மழை காலத்தில் பயிரிடக்கூடிய பிசான்ப் பயிருக்கும் ஒரு ரேட் பிரகாரம் முடிவு செய்வது நலமாக இருக்கும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தண்டத் தீர்வைக்கு உட்பட்ட நிலம் 11,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. எங்கள் கணக்குப்படி 20,000 ஏக்கர் இருக்கலாம். தண்ணீர் தண்டத் தீர்வைக்கு உட்பட்டுள்ள விவசாயிகள் கஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தோடு லோக்கலைஸ் செய்து நஞ்சை என்று முடிவுசெய்து தீர்வை விதிக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறது. சீக்கிரம் அந்த வேலையை முடித்து காலாகாலத்தில் தண்ணீர் தீர்வைக்குட்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் நஞ்சை என்று முடிவு செய்து, நஞ்சை தீர்வை வசூலிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுபோல இனம் நிலங்களுக்கெல்லாம் பட்டா கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் சட்டம் செய்திருக்கிறது. அநிலை காலதாமதம் இல்லாமல் பட்டாக்கள் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்டாம்பு விற்பவர்களுக்கு முன்பு ரூ. 6, 6¼ கமிஷன் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது ரூ. 2 கொடுத்துவருகிறார்கள். முன்பு தாலுகா ஆபீஸ் இருக்கிற இடத்தில் ரூ. 5-ம் மற்ற இடங்களில் ரூ. 6-¼-ம் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது எல்லோருக்கும் ரூ. 2 என்று இருக்கிறது. இந்தத் கமிஷனை உயர்த்த முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். வெளியூர்களில் இருப்பவர்களுக்காவது கமிஷனை உயர்த்த முடியுமா என்பதைப் பற்றி கவனிக்க வேண்டும். பல வருஷங்களுக்கு முன்பு நிர்ணயித்தது ரூ. 400 வரைக்கும் ஸ்டாம்பு விற்கலாம் என்று. இப்பொழுது அதை மாற்ற முடியாதா? குறைந்த பட்சம் ரூ. 1,000 வரை விற்கலாம் என்று அந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் சம்பந்தமாக முன்பே ஒரு 'கோடு' இருக்கிறது. அரசாங்கம் வெளியிட்ட அறிக்கையில் அதிகமாக சம்பளம் கொடுத்தால் விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடாமல் இந்த வேலைகளுக்கு திரும்பி விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக 10 பேர்கள் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டால், உண்மையிலே 5 பேர்கள்தான்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [15th March 1966]

செய்வார்கள். இத்தகைய தவறான சம்பவங்கள் நடப்பதற்கு அரசாங்கம் துணை செய்யக்கூடாது. பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் சம்பந்தமான 'கோடை' மாற்றி அமைப்பதில் அரசாங்கத்திற்கு என்ன கஷ்டம் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசனை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாம்பரபரணி தீரத்தில் இந்த வருஷம் நிலத் தீர்வை விதிப்பதில் 25 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் வசூலிக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் பஞ்சம் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். நான் ஒரு நல்ல கேள்வியை எழுப்ப விரும்புகிறேன். எல்லா நிலங்களையும் 'ஏ' கிளாஸ் என்று நிர்ணயித்துவிட்டிருக்கிறார்கள். 'ஏ' கிளாஸ் என்றால் இரண்டு போகும். 'ஏ' கிளாஸ் நிலங்களுக்கு அரசாங்கம் காரண்டி செய்வது என்னவென்றால், இரண்டு போகத்திற்கும் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. அப்படி 'ஏ' கிளாஸ் நிலங்களாய் இருப்பதில், ஒரு போகம் தீய்ந்து போய்விட்டது என்று அரசாங்கம் தெரிந்துக்கொண்டும், இரண்டு போகத்தில் ஒரு போகம் தீய்ந்து போய் விட்டால் கூட, நிலவரி வஜா செய்யாமல் இருப்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கம் ஏதோ சில இடங்களில் வஜா செய்திருக்கிறது, ஒத்தி வைத்திருக்கிறது. அதற்காக யோசனைகள் செய்கிறது. இந்த வருஷம் வரி வசூல் செய்ய மே மாதம் வரை ஆகலாம். மகசூல் வந்து விவசாயி கொடுக்கும் போது, 'ஏ' கிளாஸ் நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரை, ஒரு போகம் விளையா விட்டாலும், புதுத் தீர்வையை வசூல் செய்யாமல் இருக்க அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். சர்சார்ஜ் தீர்வை விதித்த பிறகு, மணி முதலாறு திட்டம் சம்பந்தப் பட்டவரையில், அபிவிருத்தி வரியை இந்த வருஷம் முதலே வசூல் செய்ய நியாயமே கிடையாது. அதை இந்த வருஷம் வேண்டுமானால் ஒத்திவைக்கிறோம் என்று, பிற்பாடு சேர்த்து வசூல் செய்வது கூடாது. அதை இந்த ஆண்டு முதல் வசூல் செய்வது என்பது இல்லாமல், அந்த வசூலையே சில ஆண்டுகள் தள்ளி வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆரம்பிப்பதையே தள்ளிப் போடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. பி. வி. சீராமுலு : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிலவரி மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு இதே மன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே, நிலவரி 25 சதவிகிதம், நீர் கூலி 25 சதவிகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது இந்த அரசாங்கத்தால். இந்தத் தடவை என்னுடைய தொகுதியில் கே. ஆர். பி. ரிசர்வாயரைப் பாரக் கும்போது, ஏழு வருஷத் தீர்வையை இப்பொழுது வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்ட வட்டமாக ஆணையிட்டு இருக்கிறது. அதோடு கூட வட்டியையும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கூறுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 40 வீதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தாலும், ஏழு ஆண்டுகளில் பாக்கிப் பணத்தையும் கட்ட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால், இப்படி ஒரு ஏக்கருக்கு 40 ரூபாய் என்று தெரிவித்திருந்த

15th March 1966] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

தால், எந்த அளவுக்குத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிந்து செய்திருப்போம். இப்பொழுது இப்படி வசூல் செய்யப் படுவது வேதனையாக இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், 1962-ம் ஆண்டு இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே, இந்த நீர்க் கூலியை உயர்த்துவதற்கு, 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்' கொடுத்து, 1967-ம் ஆண்டிலிருந்தே வசூல் செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பெயரில் வசூல் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, 1962-ல் சட்டம் வந்திருந்தும், 1963-64-ல் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்ட நிலச்சுவான்களுக்கு ஏழு ஆண்டுத் தீர்வையும் கட்ட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கேட்டுக் கொண்டு இருப்பதால், அதை எப்படிக்க கட்ட முடியும்; விவசாயிகள் இது சமயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், அப்படியிருக்க, இப்பொழுது ஏழு ஆண்டுகளின் தீர்வையைக் கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால், தயவு செய்து 1962-வது ஆண்டு, எப்பொழுது இந்த சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்களோ, அன்று முதல் கட்ட ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். ஒரு பக்கத்திலே உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்கிறோம்; இன்னொரு பக்கத்திலே திட்டமிடப்படி உணவு விநியோகம் செய்வதைக் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு, இந்த ஏழு ஆண்டுகளில் தீர்வையையும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டும் என்றால் அது நலமாக இருக்காது. ஆகவே, 1962-ம் ஆண்டிலிருந்தாவது, வரி வசூல் செய்ய அரசாங்கம் முற்படவேண்டும், அப்பொழுதுதான் ஓளவுக்காவது அப்பகுதி விவசாயிகள் நல்வாழ்வு வாழ் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல நிலத்தைத் தரம் வாரியாகப் பிரித்து கந்தாயம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். கே.ஆர்.பி. ரிசர்வாயருக்கு கீழே உள்ள 9,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் தரம் பிரித்து, வரி வசூல் செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல் அப்பகுதியில் எல்லா நிலங்களுக்கும் ஒன்றாக சேர்த்து, அவுட்ரைட்டாக ஏக்கருக்கு ரூ. 40 என்று வைத்து நிலவரியை வசூல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது சமயம் கஷ்டமான சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகள் கட்ட முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால், அரசாங்கம் அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. மா. தண்டாயுதபாணி: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தின் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிலவரி விதிப்பு முறை 1930-வது ஆண்டு முதல் ஒரே நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால், அதன் மீது அடிஷனல், அலெஸ்மெண்ட், ஸெஸ், ஸர்-சார்ஜ், இது போன்ற புது வரிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டே வருகிறோம். விதிக்கும் புதிய வரிகளை, விவசாயி பேரில் போடுவதால், அவன் கர்ணம் எழுதிக் கொடுத்த கணக்குப்படியே கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு விவசாயிக்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், எவ்வளவு தீர்வை கட்டவேண்டும் என்று கர்ணத்திடம் கேட்கும் போது, அவர் நிலத்தீர்வை, நீர்க் கூலி, ஸெஸ், ஸர்-சார்ஜ், அடிஷனல் அலெஸ்மெண்ட், புதிதாக விதித்த 25 சதவிகிதம் வரி, ஆக இத்தனை வரிகளுக்கும் காலங்கள் ரசீதில்

[திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

[15th March 1966]

போட்டு, “உனக்கு ரூபாய் 60 வரும்” என்று கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள். உரிய நிலத்திற்குச் செலுத்தும் வரி சரியானதுதான் என்று சித்தித்துப்பார்க்கும் நிலையில் அவன் இல்லை. புது வரிகள் போட்ட பிறகு திட்டவட்டமாக ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று தெரியவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவிலே எடுத்துக்கொண்டால், பட்டுக் கோட்டை தாலுகாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு போகம் என்றால் இத்தனை ரூபாய், இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்தால் இத்தனை ரூபாய் என்று தெரியாமல், பல சிரமங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி, நிலச் சீர்திருத்த மசோதா சட்டம் வருவதற்கு முன்பு, இந்த வரியினால் வருவாய் வந்தது. ஆனால், இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்த பிறகு, 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று செய்த பிறகு, வரும் வருவாய் குறைவாக இருப்பதால், இது விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பளுவாக இருப்பதால், இதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அதைப் பரிசீலனை செய்து அதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வரிவஜா இந்த ஆண்டு தாராளமாகச் செய்யப் படும் என்று மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் இந்த சட்ட மன்றத்திலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வரி வஜா செய்யும்போது, பழைய ஆங்கிலேய முறையையே மேற்கொள்ளுகிறோம். குறிப்பாக ஒரு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 84 பட்டணம் படிக்குக் குறைவாக விளைந்தால்தான் அந்த நிலத்திற்கு வஜா என்று விதி இருக்கிறது. அதே போன்று குறைவான விளைச்சல் உள்ள நிலத்திற்கு வரி வஜா என்று செய்தால் ஒரு தாலுகாவிற்கு 20, 30 ஏக்கர் நிலம் கூட வராது. சாகுபடி செய்யாமல் தரிசாகப் போட்ட நிலங்களுக்குத் தான் இந்த விதி சிறப்பாக அமையும். சாகுபடி செய்த நிலங்களில் 84 படிக்கு அதிகம் விளைந்திருந்தால், வரிவஜா கிடைக்காது. வரிவஜா தாராளமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் கூட, வஜா செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது இந்த விதியைப் பின்பற்றுவதால். ஆகவே இந்தப் பழைய முறையை மாற்றி உண்மையாகவே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு வரிவஜா செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது ஜமாபந்தி செய்கிறோம். கணக்கப் பிள்ளை கணக்குக் கொடுத்தபடி, மணியக்காரர் வசூல் செய்து, மார்ச் மாதம் முடிந்த பிறகு ஏப்ரல் மாதத்தில், ஜமாபந்தி செய்கிறார்கள். விவசாயி, தான் கட்ட வேண்டிய முழுத் தொகையையும் கட்டிய பிறகு, மேல் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும் அந்த நேரத்தில் ஏதோ விடுபட்டுப் போய்விட்டால், அதை விவசாயி மறுபடியும், ஜமாபந்தி பாக்கி என்ற அளவிலே கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஜமாபந்தியில் கணக்கப் பிள்ளை போட்ட கணக்குச் சரியா, விகிதம் சரியா என்றெல்லாம் சரிபார்ப்பதை, வசூல் செய்வதற்கு முன்பாக வைத்தால், ஒரு விவசாயி இரண்டு

15th March 1966] [திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

முறை வரி கட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாது. ஆகவே, ஜமாபந்தியை வசூலுக்கு முன்பாக வைக்கலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நில வரியை 25 சத விகிதம் ஆக சென்ற ஆண்டு உயர்த்தியதை, பருவநிலைத் தவறியதால், விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், வசூலை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். விவசாயிகளுடைய கஷ்டமான நிலைமையை மனதில் கொண்டு, இந்த ஆண்டு, தள்ளாவிட்டாலும் கூட, வசூல் செய்வதையாவது ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். நிலவரியையே ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று பல வேண்டுகோள்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கருக்கு மொத்தமாக ரூ. 25 இருந்தது என்றால், நில வரி எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவான அளவில்தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இதை ரத்து செய்து விடுவதனால் நமக்குப் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படாது. ஏனென்றால், தண்ணீர்த் தீர்வை, செஸ், சர்சார்ஜ் இவற்றையெல்லாம் வசூல் செய்து விடுகிறோம். நில வரி என்ற பேரில் 85 பைசா, 87 பைசா, 74 பைசா, என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு குறைவாக உள்ள அதைத் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்துவிட்டால், விவசாயிகளுக்கு அது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

a. m.
10-30

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய நிலவரிதான் அரசாங்கத்தின் பழையமையான வருமானம் என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, பழைய வருமான ஆதாரம் என்ற மனோபாவத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது பல் வேறு புதிய தொழில்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்து இருக்கிறது. இதைப் போன்ற துறைகளில் சர்க்காருடைய வருமானத்தை உயர்த்திக்கொள்ளும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு நில வரி வருமானத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதை நான்காவது, ஐந்தாவது பட்சமாகத்தான் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு வரி குறைகிறதோ, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் உற்சாகமாகத் தொழிலில் ஈடுபடுவார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளிக்க வேண்டும். ஆகவே, தற்போதைய கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டு, நில வரி முறையை அடியோடு மாற்றியமைப்பதற்கும், அதிலே அடிப்படை மாறுதலை உண்டாக்குவதற்கும் சர்க்கார் திட்டமான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பைப் பொறுத்த வரையில், பயிர் மீது தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. இந்த முறை கூடாது என்று நான் அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். எந்தப் பகுதிக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்தத் தண்ணீர் அளவை வைத்துக்கொண்டுதான் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கவேண்டும். ஒருவன் ஒரு லிட்டர் தண்ணீரில் ஒரு

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [15th March 1966]

குறிப்பிட்ட பயிரைச் சாகுபடி செய்யலாம்; இன்னொருவன் ஐந்து லிட்டர் தண்ணீரில் சாகுபடி செய்வான். அவனுக்கும் இவனுக்கும் ஒரே மாதிரி வரி போடுவதென்பது முறையானதல்ல. புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பரம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டம், கீழ் பவானித் திட்டம், மேட்டூர்க் கால்வாய்த் திட்டம் இருக்கும் இந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் ஓரளவுக்குக் குறைந்த தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு நஞ்சை வெள்ளாண்மை செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இவைகளுக்கும் மீதியுள்ள நீர்ப்பாசனப் பகுதிகளுக்கும் ஏறத்தாழ ஒரே மாதிரி தான் விதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, இந்தப் பகுதிகளில் நெல்லுக்கு 15 ரூபாய், கடலைக்கு 10 ரூபாய், பருத்திக்கு 20 ரூபாய் என்று விதிக்கப்படுகிறது. இந்த முறை இருக்கக் கூடாது. இதற்குப் பதிலாக, தண்ணீர் எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்த அடிப்படையிலேதான் வரி விதிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய இனம்களை ஒழிப்பதற்குச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டங்கள் மூலம் கோயில்களிலே சேவகம் செய்கின்ற பூசாரிகள், அர்ச்சகர்கள், மற்ற ஊழியர்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருப்பார்களானால், அல்லது விவசாயம் செய்யத் தயாராயிருந்தால், குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிலம் ஒதுக்கச் சட்டத்தில் ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும்.

கீழ் பவானிப் பகுதியிலே அடியோடு இந்த வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் கிடையாது. ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். ஜில்லாக் கலெக்டரிடமும் விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். இதுவரையிலும் நிலத் தீர்வை வசூலிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, இதற்குக் கூட கருணை காட்ட ஏன் முடியவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நிலத்திலே பயிர் வைக்க முடியாத நிலைமையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசாங்கம் இனியும் யோசனை செய்து கொண்டிருக்காமல், உடனடியாக அங்கு வசூலிக்கும் வரியை நிறுத்தவேண்டும். ஏக்கருக்கு ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் தானே என்று நினைக்கலாம். ஆனால், அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் பத்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள், ஒரு இருபத்தைந்து ரூபாய் கொடுக்க என்ன கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை அங்கே நேரில் போய்ப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இந்தத் தடவை நிச்சயமாக நிலத் தீர்வையை அரசாங்கம் வஜா செய்யவேண்டும் என்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களை, கனம் சபாநாயகர் மூலமாக, நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதுவும் உடனடியாக உத்தரவு போட வேண்டும். ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்தால், “தனித் தனியாகப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்” என்கிறார். இன்னொரு அதிகாரியைப் பார்த்தால், “தனித் தனியாகப் பார்க்க முடியாது, சர்க்காராக உத்தரவு இடவேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார். அமைச்சரைக் கேட்டால், “போட்டு ஆஃப் ரெவின்யூவைக் கன்சல்டேஷன் செய்ய வேண்டும், அவர்கள் முடிவைப் பார்த்து வரி வஜா கொடுக்க முடியும்” என்கிறார். அமைச்சர் அவர்களை நான் குறிப்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எந்த எந்த ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் அடியோடு

15th March 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

தண்ணீர் கொடுக்கப்படவில்லையோ, அங்கெல்லாம் அடியோடு நிலத் தீர்வையை வஜா செய்யவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், தாராபுரம் போன்ற பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக ரேஷன் கார்டு கொடுத்து தண்ணீர் கொடுக்கும் அளவுக்குப் பஞ்சாப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. இன்று நேற்று அல்ல, பரம்பரையாகவே பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அதுபோன்ற பிரதேசங்களில் சர்க்கார் ஏதாவது கவனம் செலுத்தி, அந்தப் பிரதேசங்களைப் பஞ்ச நிலை யிலிருந்து மாற்றியமைக்கத் திட்டவாட்டமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, நிலத்திற்கு அடியிலுள்ள தண்ணீரை மேலே கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்படவேண்டும். மேலும், சிறு தொழில்களை அதிக அளவிற்கு ஆரம்பிக்கவும் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். மிகக் குறைந்த கூலிக்கு ஆட்கள் முன்வரும் இடங்களைப் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கொண்டு, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையை அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த முறை சரியல்ல என்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சில இடங்களில், தண்ணீர் பாயக்கூடிய பகுதிகளிலும், இரண்டு ரூபாய் கூலி இருக்கும். சில இடங்களில் ஆட்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள். அங்கே ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய்க்குக் கூட ஆட்கள் வேலை செய்ய முன்வரக்கூடும். கூலி அளவைக் கணக்கில் கொள்ளாமல், அங்கங்கே இருக்கும் நிலையை அனுசரித்துப் பஞ்ச நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். தாராபுரம் போன்ற தாலுக்காக்கள் மிகவும் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதப்படவேண்டும் வருஷா வருஷம் திட்டமிடாமல், அதற்கென்றே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு, அதில் ஏதாவது கவனம் செலுத்த வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய தொகையையும் பெற்று அவர்களுக்குச் சரியான நிவாரணம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில் இப்பொழுது வசூலித்துக் கொண்டிருப்பதை உடனடியாக நிறுத்தி வைத்து, வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியத்தில் எங்களுடைய கட்சித் தரப்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே, நில வரி வஜா செய்யவேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டபோது, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், “நிச்சயமாக நில வரி வஜா செய்து கொடுப்பது மாத்திரமல்ல, இந்த வருஷம் நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாக்கப்பட உறுதி அளிக்கிறேன் என்பதோடு கூட நிச்சயமாகச் சட்டத்தைத்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [15th March 1966]

திருத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் நான் அதைச் செய்கிறேன்” என்ற உறுதியை இந்தச் சபையின் முன்னால் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், “நில வரி வஜா செய்வதற்கு திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து எந்தவிதமான கோரிக்கையும் வரவில்லை” என்பதை நேற்று பதிலிலே இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் கேட்டதற்குப் பிறகு, இப்படிப்பட்ட தாக்கீது அங்கிருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை அறிகிறபோது உண்மையிலேயே நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். ஏனென்றால், சமீபத்தில் மழை இல்லாத காரணத்தால், அங்கே ஆற்றிலே போகின்ற ஊற்று நீரைக் கூடத் திருச்சி மாவட்டத்திலே இருக்கிறவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். மேட்டூரிலிருந்து வருகிற தண்ணீர் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத்தான் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லி ஊற்று நீரைக் குரம்பு வைத்து எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற உத்தரவைப் போட்டுவிட்டு, அதற்குப் பிறகு விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும், வரி கொடுக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை வைத்துக்கொண்டிருப்பது சரியான கொள்கை அல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மழை பெய்தாலும் பெய்யாவிட்டாலும், விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும் குத்தகையைக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிற நிலப் பிரபுக்களைப் போல் தான் நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மழை பெய்தாலும் பெய்யாவிட்டாலும், தண்ணீர் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வரியைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப் போலவே, இங்கே சமீப காலத்தில் உயர்த்தப்பட்ட நீர் வரி, நில வரியைப்பற்றி நாங்கள் கேட்டபோது, “இது யுத்த கால அவசரத்திற்காகப் போடப்படுகிறது” என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். யுத்த காலம் நீங்கி இப்பொழுது அமைதி நிலவுகிற நேரத்திலே அந்த வரி இருப்பது சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். அமைதி இருக்கிறது என்பது உண்மையானால், நிச்சயமாக சமீபத்திலே போடப்பட்ட யுத்த கால நெருக்கடி வரியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்த வரையில், கீழே யிருந்து வரி வசூலித்துக் கொடுக்கிற கணக்கப் பிள்ளையிலிருந்து, மேலே கலெக்டர் வரையில் இருக்கிறவர்கள் நான்கு நாட்களுக்குள் மக்களுடைய கோரிக்கைக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்ற முறை இருந்தாலும் கூட, அந்த முறை சரிவரக் கடைப்பிடிக்கப்படாத காரணத்தால், பல கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப் போலவே, சமீபத்தில் ஏதோ நெருக்கடி காலத்தை உத்தேசித்து, தலையாரி, வெட்டி போன்றவர்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு வந்ததாகவும், அதன் பிறகு இப்பொழுது அது தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற உத்தரவும் வரப்பெற்றிருக்கிறது என்றும் நான் அறிகிறேன்.

15th March 1966]

[திரு. அ. பெ. தாமலிங்கம்]

உண்மையிலேயே தலையாரி, வெட்டி போன்றவர்கள் ஏறத்தாழ 30, 35 ஆண்டுகளாகப் பணி புரிந்து வருகிறார்கள் என்றாலும் கூட, அரசாங்கம் ஏதோ சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதாகக் கருதி அவர்கள் தலையில் கைவைப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களை எப்போதும் நிரந்தரமான வேலைக்காரர்களாக ஆகக் வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்வே அண்டு செட்டில்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறவர்கள் என்ன வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. சர்வே டிபார்ட்மெண்ட் நல்ல முறையில் பணியாற்றினால், பல காரியங்களை நிச்சயமாகச் செய்ய முடியும்.

கொடுக்கப்படுகிற கடன்களை வசூல் செய்யும் முறையில் ஆங்காங்கு இருக்கும் பல கஷ்டங்களை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக, கிணறு வெட்டுவதற்கெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் கூட, கடன்களை வசூல் செய்யும் நேரத்தில் காலத்திற்கு முன்பாகவே வசூல் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்து ஒரு போகம் அறுவடை ஆவதற்குள்ளேயே, அவர்கள் கொடுத்த கடனை வசூலிக்க நிர்ப்பந்திப்பது மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய உழவு மாடுகளைக் கூட பிடித்துச் செல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. நிச்சயமாக அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் சமீபத்திலே கூட அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது, எங்கள் பகுதிக்குக் குரம்பு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்ட போது, அதை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொடுக்க முடியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகளே சேர்ந்து குரம்பு அடிக்கின்ற பழக்கத்தை இதுவரை கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இனிமேல் முடியாத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் தற்காலிகமாகக் குரம்பு வைத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் மூலமாக ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் தான் பல ஏக்கர் நிலங்களை விவசாயம் செய்ய முடியும். எனவே, அதை அவர்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், இந்த நிலவரி முறையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று ரொம்ப நாளாக அநேக அங்கத்தினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இந்த அபிப்பிராயம் இன்று நேற்று தோன்றியதல்ல. நீண்ட நாட்களாகவே இந்தச் சபையிலும், இதற்கு முந்திய சபையிலும் நிலவரி முறை மாற வேண்டும், நிலத்தில் வருமானத்தின் மீது வரி போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். இதுபற்றி எல்லாக் கட்சியினரும் ஒரேவித அபிப்பிராயம் தான் கொண்டிருந்தார்கள். இதில் ஏன் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது தான் யோசனையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி போட்டுவிட்டு, நிலவரியை எடுப்பது என்றால், விவசாயிகளிடம்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [15th March 1966]

தக்க ரெக்கார்டுகள் இருக்கவேண்டும். ரெக்கார்டு இல்லாத போது என்ன செய்வது என்று நினைக்கலாம். அதற்கு என்ன செய்வது என்றால் ஏக்கருக்கு நான்கனு என்று பிளாட் ரேட்டாகப் போட்டுவிட்டு, மறுபடியும் நிலத்தின் வருமானத்திற்குத் தகுந்த தாற்போல் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

ஜமீன்தார்களுக்குக் காம்பென்சேஷன் கொடுப்பது பற்றிய மானியமும் இன்று வந்திருக்கிறது. சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் அதாவது 1930-ஆம் வருஷத்தில் இருந்து சரித்திரத் தைப் புரட்டிப் பார்த்தால்—சுதந்திரம் என்றால் ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு முறைதான் என்று கருதப்பட்டது என்று தெரியவரும். காரணம் ஜமீன்தார்கள் ஏக்கருக்கு 22 ரூபாய் வரை வரி வாங்கி ஜனங்களைக் கொடுமைப்படுத்தி வந்தார்கள். சுயராஜ்யம் என்றால் ஜமீன் ஒழிப்புத்தான் என்ற மனப்பான்மையில் அந்தக் கொடுமையில் இருந்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் காப்பாற்றப் போராடினோம். அந்தச் சரித்திரத்தை எல்லாம் நாம் மறந்து வருவது தான் வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. சுயராஜ்யம் பெற்று காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 8 ரூபாய் என்று வைத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குள்ள நிலைமை என்ன? அந்த வரி, இந்த வரி என்று நிலத்தின் மீது விதிக்கக் கூடிய வரியை ஏக்கருக்கு 22 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். சிட்டத்தட்ட 15 லிரிகள் போடுகிறோம். இந்த முறையைப் பார்த்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மனம் புழுங்குகிறார்கள்.

அதுபோக, நிலவரியை வசூல் செய்வதிலே வெள்ளைக்காரர்கள் சில சிறப்பான பழக்கங்களைப் பர்மா போன்ற பல நாடுகளில் ஏற்படுத்தினார்கள். நாம் வெள்ளையர்களிடத்தில் இருந்த கெட்ட உற்றை அப்படியே விடாமல் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, நல்ல பழக்கங்களை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் நிலவரியை வசூல் செய்யக் கையாண்ட முறையைச் சொல்கிறேன்.

கிராமங்களில் உள்ள கர்ணங்கள் எப்போதும் கணக்கு சரியாக வைத்துக் கொள்வதில்லை. வைத்துக்கொண்டிருக்கிற இடங்களில் கூடக் கையாடல் நடைபெறுகிறது. அரசாங்கம் பின்னர் கண்டு பிடித்து வழக்குப் போடுகிறது. சிலர் சிறையில் கூட இருக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் என்ன செய்தான், தெரியுமா? ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று நிரந்தரமாக டாக்கை நிர்ணயித்து—ஒரு ரசீது—அதில் அவர் பெயர், ஒரு ஏக்கருக்குக் கட்ட வேண்டிய வரி, அவரிடம் உள்ள மொத்த நிலம், அவர் கட்ட வேண்டிய மொத்த வரி—இப்படி ஊரில் உள்ள மிராசுதார்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும்—ஒரு ஊருக்கு 200 நிலச்சுவாந்தார்கள் இருந்தால், 200 ரசீது அனுப்பிவிடுவான். அதில் நான்கு மாதத் தவணை அந்தப் பணத்தைக் கட்ட கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். தேவைப்பட்டால் மேலும் ஒரு மாதம் தவணை கேட்டுக்கொள்ளலாம். அதற்குள் எத்தனை ரசீது பணம் வசூல் ஆகிறதோ, அதை அவ்வப்போது கர்ணங்கள் வசூல் செய்து கஜானாவில் கட்டிவிடவேண்டும். அவர் மொத்தத்தில் எவ்வளவு

15th March 1966] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

பணம் அந்த ரசீதுப்படி வசூல் செய்து கட்டுகிறாரோ, அதில் துற்றுக்கு இவ்வளவு என்று கமிஷன் கொடுத்துவிடுவார்கள். தனளை முடிவில் எவ்வளவு பேர்கள் வரி கட்டவில்லையோ அவர்களுடைய ரசீதுகளை ரெக்கவரி இலாகா என்று ஒன்று உண்டு, அதற்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். அவர்கள் அந்த பாக்கியை எப்படி சட்டப்படி வசூல் செய்யவேண்டுமோ, அப்படி வசூல் செய்ய அந்த ஆண்டுக்குள்ளேயே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு விடுவார்கள். கணக்கு ஒழுங்காக வரும். இதில் கையாடல் என்பதற்கு இடமே இல்லை. தாம் எவ்வளவு வரி கட்டவேண்டும் என்ற கணக்கையும் விவசாயிகள் முன்கூட்டியே அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பும் இருக்கிறது. அந்த ரசீதுக்கு பீசா என்று பெயர்.

ஆனால் இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் அத்தகைய முறை எதுவும் கிடையாது. விவசாயிகள் 25, 50 என்று கட்டிக்கொண்டே வருகிறார்கள். கர்ணங்களும் 100 பாக்கி, 200 பாக்கி கணக்கு எழுதி வைத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். எந்த எந்த இனத்திற்கு எந்த அடிப்படையில் எவ்வளவு வரி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரிவதே இல்லை. கர்ணங்கள் வைத்தது தான் சட்டமாக இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் நாம் கையாடலுக்கும், மோசடிக்கும் சந்தர்ப்பம் அளித்துவிட்டு இருக்கிறோம். இன்றைக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், வரி பாக்கி கோடிக் கணக்கில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளைக் கேட்டால், நாங்கள் கொடுத்து விட்டோம், கர்ணம் வேண்டுமென்றே சொல்கிறார் என்கிறார்கள். கணக்கு எந்த இடத்திலும் சரியாக இல்லை.

இன்னொன்று. ஒரு விவசாயி 100 ரூபாய் கடன் என்றால் 95 கட்டிவிட்டான் என்றால் பாக்கி 5 ரூபாய்க்கு 0.25 சத விதிகத் திற்கு தண்ட வரி என்று வேறு போட்டுக்கொண்டே வருகிறார்கள். இது எல்லாம் நியாயமா என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

நிலவரி வசூலாகாமல் எங்கள் பகுதியில் பாக்கியிருக்கிறது என அதிகாரிகள் சொல்கிறார்களே தவிர, பாக்கியே இல்லை என்பது விவசாயிகள் கருத்து. ஆகவே தான் நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமித்து; இதுபற்றி நன்கு விசாரணை செய்யவேண்டும். பாக்கி என்றால் எப்படி பாக்கி, அது நியாயமான பாக்கிதானா? இதுபற்றி விசாரணை செய்யவேண்டும். நிலம் இருக்கிறது. விவசாயி சாகுபடியே செய்வதில்லை. அதைப் புஞ்சை லாண்டு என்று வரி போட்டுக் கொண்டே வந்தால், அந்த விவசாயிகளால் எப்படி அதைக் கொடுக்க முடியும்? விவசாயிகளைக் கடனாளிகளாகவே வைத்துக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. இப்படியே நிலைமை போய்க்கொண்டிருந்தால் கதி மோட்சம் உண்டா? ஜமீன் ஒழிப்பு முறையைக் கொண்டு வந்தும் அவர்கள் தலையில் இத்தகைய சுமையை வைப்பது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வரி வசூல் செய்கிற முறையை எப்படி வசூல்படுவது என்பது அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாது இருக்கலாம். எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் என்று யாரும் கிடையாது. ஆனால், அத்துறையில் நல்ல அனுபவம் உள்ள

[திரு. ஆர். வி. சுமாமிநாதன்] [15th March 1966]

எக்ஸ்பர்ட்ஸ்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் கேட்பதா என்கிற இன்பிரியாரிடி காம்ப்ளக்ஸ் தேவையில்லை. நல்ல நிபுணர் களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு விவசாயிகளுக்குத் தாம் இவ்வளவு வரி கட்டவேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே ரசீது மூலம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு வரி பாக்கியைப் பற்றி ஆராய்ந்தாகவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நிலத்தின் மீது போடப்பட்டுள்ள வரியின் பளு அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பது நீண்ட காலக் குற்றச்சாட்டாகும். அதோடு விவசாயிகளுக்குப் போட்டிருக்கிற பளுவைவிட எத்தனை வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியாமல் இருக்கிறது. நிலவரி, விவசாய வரி, சர்சார்ஜ் வரி, தண்ணீர் வரி, பெட்டர்மெண்டு வரி, பாசன வரி என்பதாகப் பலவிதமான வரிகளைப் போடாமல், ஒரே ஒரு வரியாக மாற்றுவதற்கு பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வரிச்சுமையைப் பொறுத்த வரையில் நாம் 3 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகப் படுத்தியிருக்கிறோம். ஆறு கோடி ரூபாயாக இருந்ததை 9 கோடியாக உயர்த்தி இருக்கிறோம். அதே சமயம் எதனால் வரி பாக்கி ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். மொத்தம் 3 கோடிக்கு நிலத்தின் மீது நாம் தீர்வை விதித்திருக்கிறோம் என்றால் இரண்டு கோடி இருபத்தொரு லட்சம் வசூல் செய்யப்படாமல் பாக்கியாக நிற் கிறது எனக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை யோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பாக்கியிலே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே மாத்திரம் இருப்பது 73 சதவிகிதம் பாக்கி. மொத்த பாக்கியிலே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மாத்திரம் இருக்கக்கூடிய பாக்கி 73 சதவிகிதம். ஏன் இப்படி பாக்கி ஏற்படுகிறது என்பதைப்பற்றி அக்கௌண்டன்ட்-ஜெனரல் கூட பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். 1948-ஆம் வருஷ ஜூன் ஒழிப்புச் சட்டத்திலே பழைய பாக்கியை வசூலிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில், அசல் பண்ணுவதில் ஏற்படுகிற தவறுகளினாலே தான் பாக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அக்கௌண்டன்ட்-ஜெனரல் சொல்லிவிட்டார்கள், நாங்களும் இதைப்பற்றி பல முறைகள் எடுத்துச்சொன்னோம். 'அமைச்சர் அவர்கள் அதையெல்லாம் கேட்கவில்லை. ஆகவே இப்போது அக்கௌண்டன்ட்-ஜெனரல் சொன்னதற்குப் பிறகாவது இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வசூலிக்கும் முறையிலே ரசீது கொடுப்பதிலே பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன, பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பேயே இதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு பரிசீலித்தது. அதற்கு முன்பே காங்கிரஸ் கட்சி இதற்காக

15th March 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு விவசாயத்தில் நல்ல பயிற்சி பெற்றிருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க தவறுவது வியப்பாக இருக்கிறது. இதில் கையாடல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. 1964-ஆம் ஆண்டில் 467 கையாடல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, இதில் 9 லட்சம் ரூபாய் கையாடப்பட்டிருக்கின்றன. 1965-ஆம் ஆண்டில் 350 கையாடல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, இதில் 3 லட்சம் ரூபாய் கையாடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கண்டறிய வேண்டும். அல்லது இலாகாவில் உள்ளவர்களுையாவது இது சம்பந்தமாக கேட்டறிந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரே ஒரு உதாரணம் மட்டும் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டத்திலே தொடர்ந்து 10 ஆண்டுகளாக ஒரு கர்ணம் கையாடல் செய்திருக்கிறார். ஆனால் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் அதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அவர் கையாடியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது 45 ஆயிரம் ரூபாய். எனவே, இதையெல்லாம் உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நிலவரியை வசூலிப்பதிலே, அது யாருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற பிரச்சனை வந்தபோது, அது பஞ்சாயத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கொள்கையை அரசாங்கம் தெரிவித்தது. அப்படிக் கொள்கையைத்தான் தெரிவித்தார்களே தவிர, அதன்மேல் என்ன முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் விளக்கவில்லை. ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சொன்னார்கள். இதற்காக ஒரு கார்டினட் சப் கமிட்டி இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் முடிவு என்ன ஆயிற்று என்பதைப்பற்றி விளக்கமே இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் கும்பகோணத்திலே பேசும்பொழுது, கிராம அதிகாரிகளுக்கு சர்வீஸ் கண்டிஷன், பே ஸ்கேல்ஸ் இவைகளையெல்லாம் மாற்றவேண்டும். அவர்கள் அதிகமாக வேலைபார்க்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உறுதியளிக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் எந்த விதமான முடிவுக்கும் வர பயப்படுகிறார்கள். போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ இதற்காக ஒரு ஸ்கீம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கின்றவர்களையும் மாற்றி, வில்லெஜ் ஹெட்மேன், பிரக்கா இவற்றையெல்லாம் ராஷனலைஸ் செய்து, இப்பொழுது இருக்கின்ற அமைப்பை மாற்றி, புதிய அமைப்பை உண்டாக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஸ்கீமைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்கீம் அரசாங்கத்திற்கு வந்து தாங்குகிறது.

அடுத்தபடியாக இந்த நிலச் சட்டங்களைப் போடுகிறார்கள். போட்ட சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுகிறது. ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால் தயக்கம் காட்டினால் பொருள் உண்டு. ஆனால் கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இந்த மன்றத்திலே அது சட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்குப் பிறகு தயக்கம் காட்டுவது மக்களை

[திரு. செ. மாதவன்] [15th March 1966]

ஏமாற்றுவதாகும். 1960-ஆம் ஆண்டு நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தது. இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபிசர் போட்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் போட்ட பொழுது எவ்வளவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப் பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் பயங்கரமாகச் சொன்னார்கள், சட்டம் போட்ட பொழுது எத்தனை ஏக்கர் வரும் என்று நினைத் தோமோ, அத்தனை ஏக்கர்தான் வந்தது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கணக்கு இல்லை என்று சொல்லி ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தப்பித்துக்கண்டார்கள். 1960-ஆம் ஆண்டிலே 2 லட்சத்து 82 ஆயிரம் ஏக்கர் வரும் என்று போட்டு ஆப் ரெவின்யூ கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்தக் கணக்கை இந்த மன்றத் திலே அப்பொழுது இந்த ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். 2 லட்சத்து 82 ஆயிரம் வரும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம் என்று. வெட்லாண்டு எவ்வளவு, நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு என்றும் இந்த மன்றத்திலே புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாலாயிரத்துச் சொச்சம் தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சட்டமன்றத்திலே 5,000 சொச்சம் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையா பொய்யா என்று தெரிய வில்லை. எப்படியோ 2 லட்சத்து 82 ஆயிரம் ஏக்கர் வர வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டு 4 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் வந்திருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? அரசாங்கம் எங்கே தவறியிருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். இந்த 4 ஆயிரம் ஏக்கர்களை எடுப்பதற்கு இலாக்காவை அமைத்து செல வழிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை 36 லட்சம். 4 ஆண்டுகளுக்கான கணக்குத் தான் எனக்குக் கிடைத்தது. கடைசியில் மலையைப் புரட்டி எலியைப் பிடித்த கதையாக 4 ஆயிரம் ஏக்கர்கள்தான் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நினைத்தோமோ, அதுதான் வந்திருக்கிறது என்று சொல்வது எவ்வளவு தவறானது என்பதை யும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் 1948-இல் போட்ட சட்டம். இது சம்பந்தமாக ஹைக்கோர்ட்டில் வழக்குகள் பெண்டிங், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்குகள் பெண்டிங் ஆக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர் களுக்குத் தெரியும் தென்கரை கிராமத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு எல்லாம் முடிந்த பிறகு 4 மாதம் ஆகிவிட் டது. இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இதற்காக செக ரட்டரியைப் பார்த்து ரொபரசன்டேஷன் பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் மனது வரவில்லை, இன்னும் செட்டில்மெண்ட் பண்ணவில்லை. இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்திலே என்ன செய்யப்பட்டது. ஸ்டே ஆகி இருக்கிற கிராமங்கள் குறைந் திருக்கலாம். ஸ்டே ஆகாமல் இருப்பது ஏராளமாக இருக்கலாம். இன்னும் செட்டில்மெண்ட் ப்ரொசீடிங்ஸ் அமலாக்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரடியாக விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு கிராமம் இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்திலே பார்ட் வில்லேஜ் ஆக நோடிபிகேஷன் ஆகியிருக்கிறது. அதிலே இரண்டு வரியை வசூலிக்கிறார்கள். 74-வது பசலியில் வசூலிக்கிறார் கள். சட்டபடி அப்படி வசூலிக்கக்கூடாது “It will be deemed to have effect o nthat fasli” என்ற முறையிலே வசூல் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அமைச்சர்

15th March 1966] திரு. செ. மாதவன்]

அவர்களிடம் எவ்வளவோ விளக்கங்கள் சொன்னோம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையில் அது ஆர். ஆர். வில்லேஜ் என்று இலாகாவிலிருந்து வந்த பதிலை அப்படியே வாசிக்கிறார்கள். இதனால் மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இது உயர்நீதி மன்றத்தில் உள்ள சட்டப் பிரச்சனைதான். நிர்வாகப் பிரச்சனை அல்ல. இந்தச் சட்டப் பிரச்சனையை சர்க்கார் தீர்த்துவிட்டால் ஏராளமான கிராமங்களை இன்னும் இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்திலே கொண்டு வரமுடியும் என்பதைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. துரைப்பாண்டியன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். வரிப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது, ஆகவே, இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லி வந்தார்கள். அதை எல்லோருமே இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களும், குறிப்பாக நானும் என்னுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களும் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்வோம். இருந்த போதிலும் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் வரியைக் கொடுக்க வேண்டாமென்று பேசுவருகிறார்கள். ஆனால், எங்கள் மாவட்டத்திலே எல்லாம் என்ன எண்ணம் இருக்கிறது என்றால் நாமும் இந்தியப் பிரஜைகளில் ஒருவர், இந்த நாட்டில் உள்ளவர்களில் ஒருவர், ஆகவே இந்த அரசாங்கத்திற்கு நம்மாலான உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் வரியைச் சந்தோஷமாக கொடுக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்விக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக எங்கள் வட்டத்திலே வெள்ளை யர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்திலே கிராமங்களிலே வரி வசூலிக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏதாகிலும் ஓப்தி செய்யவேண்டிய நிலைமை வரும். ஆனால் இன்றைய நூற்றியிலே அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கிராமத்திலே உள்ள மக்களை கிராம முன்சிப், கர்ணம் இலேசாக ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எங்கள் வட்டத்திற்கு அது பொருந்தி வராது, காரணம் என்னவென்றால் இன்றைய நிலைமையில் மூன்று மைலுக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களுடைய பிள்ளைகளும் நன்றாகப் படித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராம முன்சிப், கர்ணம் எல்லாம் அன்றைய தினத்தைப்போல் இன்றைய தினம் ஏமாற்றக்கூடிய நிலை இல்லை. உச்சவரம்புச் சட்டத்தை இன்னும் பரிசீலிக்க வேண்டும். உச்ச வரம்புச் சட்டம் போட்டவுடனே 12½ ஏக்கர் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு உட்பட்ட அத்தனை பேரும் விவசாய வருமான வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கருக்குத் தீர்வை புஞ்சை நிலத்திற்கு 1½ பைசாவிலிருந்து நல்ல நிலத்திற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 4 ரூபாய் வரை இருக்கிறது. அந்த நிலையில் இன்றுள்ள அரசாங்கம் 50 ஏக்கர் நிலம் யாருக்கு இருந்தாலும் அவர்கள் வருமான வரிக்கணக்கைக் காட்டவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் 50 ரூபாய் கிரயம் கூடப் பெறாத தரிசு நிலங்கள் நாங்குனேரி

11-00
a.m.

[திரு. நா. துரைப்பாண்டியன்] [15th March 1966]

வட்டாரத்தில் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு குடும்பத்திலே தகப்பனர் இருக்கும்போது 100 ஏக்கர் என்று கணக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அந்தக் குடும்பத்திலே உள்ள நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் அந்த நிலம் செர்ந்துவிட்ட பிறகும் வருமான வரி கட்ட வேண்டுமென்று எழுதி அனுப்புகிறார்கள். 'நீர்தான் குடும்பத்திலே மூத்த பிள்ளை; ஆகவே, கணக்குக் காட்டவேண்டும்' என்று கேட்கிறார்கள். ஜமீந்தாரி முறை ஒழிந்து விட்டது. இன்றைய சூழ்நிலையில் மறுமலர்ச்சி எப்படித் தோற்றமளிக்கிறது என்றால், தொழில் அதிபர்கள் பழைய ஜமீந்தாரிகளைப் போல் வந்து விடுவார்களோ என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. கரும்பு பயிரிடும் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அதனால் பெரிய பெரிய தொழில் அதிபர்கள் எல்லாம் ஒருவரே பல ரூபத்தில் கரும்புத் தொழிற்சாலையை உண்டாக்கி ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை வைத்துக் கொண்டு கரும்பைப் பயிரிடுகிறார்கள். 40, 50 ரூபாய் ரேட்டில் இதற்காக ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாந்தோப்பு என்று சொல்லி பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கும்போது 50 ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசனை செய்யவேண்டும்.

முன்னால் தர்மத்திற்கு என்று நிலத்தை எழுதி வைத்திருப்பது மட்டுமல்லாமல் இப்போது அந்த மாதிரி எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். இப்போது ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் பெயரில் நிலத்தை எழுதி வைத்து, 'செந்தில் ஆறுமுகம் பணிக்கு' என்று எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் எதோ ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சுவாமிக்குக் கட்டளை நடத்தியோ அல்லது தண்ணீர்ப் புந்தல் வைத்தோ, அல்லது வருகிறவர்களுக்கு மோர் கொடுத்தோ தர்மம் செய்ததாகக் கூறிவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களும், புஞ்சை நிலங்களும் அவர்களுடைய அனுபவத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. இந்த முறையில் சாமியின் பேரால், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் என்ற பெயரால் தப்பித்துக் கொள்வதற்குச் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது 'க்ரீவன்ஸ் டே' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி முதலில் கேட்டபோது பொதுஜனங்களுக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருந்தது. உடனுக்குடன் குறைபாடுகள் எல்லாம் நீங்கிவிடும் என்ற ஆசையோடு மக்கள் மனுக்களைக் கொண்டு வந்தனர். ஆனால் அந்த மனுக்களின்பேரில் எடுக்கப் பட்ட நடவடிக்கை எல்லாம் 'ஃபார்வேர்ட்-சப்மிடெட்' ஆகிய இரண்டுந்தான். இவ்வாறு ஒவ்வொரு வாரமும் கலெக்டர் ஆபிசில் 'க்ரீவன்ஸ் டே' நடத்துவதற்குப் பதிலாக, மாதத்திற்கு ஒரு முறை வைத்து அதிலே கடந்த மாதம் வாங்கப்பட்ட

15th March 1966] [திரு. நா. துரைப்பாண்டியன்]

மனுக்களின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்ற பதிலை வருகிற மாதத்திலே கொடுப்பார்களேயானால் நன்றாக இருக்கும். என்னுடைய கிராமத்தில் ஒருவர் கிணறு வெட்ட கடன் வாங்கினார். கிணறுவெட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது நடுவில் மழை வந்துவிடுகிறது. அதனால் கிணற்றை வேண்டிய அளவு ஆழப்படுத்த முடியாமல் போகிறது. அந்தக் கிணறு எடுத்து முடிந்த பிறகு பி.டி.ஓ.-விடம் அதைப் பற்றித் தெரிவித்தபோது போய்ப் பார்க்காமலே 'கிணறு எடுக்கவே இல்லை; ஆகவே, கடன் வாங்கிய 2,000 ரூபாய் பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டவேண்டும்' என்று மறுதி அனுப்புகிறார். இதைப் பற்றி 'க்ரீவன்ஸ் டே' அன்று மனு எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த மனுவின் கதிரும் 'ஃபார்வார்டெட்-சப்மிடெட்' தானே ஒழிய என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. வக்கீல் வைத்து வாதாட வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளைப் போக்கி உடனுக்குடன் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரெவினயூ மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் நில வரியை அறவே எடுத்து விட வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை நில வரியை எடுக்க வேண்டாமென்றுதான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயி என்று இருந்தால் உண்மையிலேயே சர்க்காருக்கு வரி கொடுத்தால்தான் அவனுக்கும் அதிலே ஒரு உரிமை இருக்கும். இந்த வரியைப் பொறுத்தவரை பணமாக வாங்குவதை விட தானிய ரூபத்திலே வாங்கினால் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். விலைவாசி எப்படி இருந்தாலும் தானிய ரூபத்திலே கொடுக்க வேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் சந்தோஷமாகக் கொடுப்பார்கள் என்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. சர்க்காரிலே இருக்கக்கூடிய கடைநிலை ஊழியர்கள், நடுத்தர வகுப்பார்களுக்கு தானியத்தைச் சர்க்கார் கொடுப்பதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டிலே எங்களுடைய பகுதியிலே, குறிப்பாக மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திலே, லோயர் பவானி பிரதேசத்திலே, பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடாததன் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரும் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். தண்ணீர் வராது என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்திருந்தால் மழையை எதிர்பார்த்து விவசாயம் செய்திருப்பார்கள். சர்க்காருக்கே கூட தண்ணீர் விட முடியுமா என்பது தெரிய முடியாத நிலை இருந்தது. அந்த நிலையில் விவசாயிகள் நிலங்களைத் தரிசாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே வரி வஜா செய்து வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கே கூட இந்தச் சபையில் சொல்ல

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்] [15th March 1966]

வருத்தமாக இருக்கிறது—சேலம், கோயம்புத்தூரில் இதுவரையாரும் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டது கிடையாது; வரி பாக்கியும் அங்கு இருந்தது இல்லை என்பதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்து பார்த்தால் இந்த ஆண்டு லோயர் பவானி பிரதேசத்திலும், மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்திலும் விவசாய மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது நன்றாக விளங்கும். அப்படி கஷ்டப்படும் நிலையில் அவர்கள் நூற்றுக்குப் பத்து ரூபாய், பன்னிரண்டு ரூபாய் வட்டிக்குப் பணத்தை வாங்கி கிணற்றைத் தோண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் குழாய்க் கிணறுகளைப் போடுங்கள் என்று சொல்லியும் அந்த விவசாயிகள் அதற்கு முன் வராத காரணத்தால், அந்தத் தொகையைச் செலவு செய்து கோயம்புத்தூரிலும், சேலத்திலும் விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தார்களேயானால் நல்ல பலன் கிட்டும் என்பதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த ஆண்டு தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால், ஏதோ இருக்கின்ற தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு பயிர் செய்த தில் அந்தப் பகுதிகளில் பயிர்களெல்லாம் பச்சையாக இல்லாமல் வெருப்பாக இருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு சுற்றுப் பயணம் செய்து நிலைமையை அறிந்து இந்த ஆண்டு வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, கிணறு வெட்டுவதற்கான தொகையையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. ராமசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, நிலவரி, வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பல மாவட்டங்களில் பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று பலரும் கூறினார்கள். திருச்சி மாவட்டம் உடையார்பாளையம் வட்டத்தில் பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லாது பயிர்கள் நாசமடைந்து விட்டன. இது பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடமும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமும் புகார் கொடுத்தும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. புள்ளம்பாடி வாய்க்காலில் சில ஏரிகளில் மழைத் தண்ணீர் இருந்ததால் ஓரளவு விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பகுதியான நேரிடைப் பாசனப் பிரதேசங்கள் வாண்ட் பகுதியாகத்தான் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நில வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இப்போது தீர்வை வசூலித்துக் கொண்டிருப்பதை நிறுத்தி வைப்பதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் கடன்களையும், கூட்டுறவுக் கடன்களையும் திருப்பிக் கொடுக்கும் தவணையை நீடித்துத் தரவேண்டும் விவசாயிகள் வெள்ளம், புயல் தீ போன்றவற்றால் பாதிக்கப் படுகிறபோது கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகையானது போதாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 30 ரூபாய்

15th March 1966] [திரு. சா. ராமசாமி]

கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு 200 கீற்றுகள் கூட வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்தபட்சம் 75 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கொடுக்கவேண்டும். 10 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களுக்கு இந்த உதவித் தொகை இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 10 ரூபாய்க்கு குறைவாக கிஸ்தி கட்டிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இந்த சலுகை இருந்தது. புன்செய் நிலமாக இருந்தால் அன்று 10 ரூபாய் கட்டி வந்தவர்கள் இன்று 22 ரூபாய்க்கு மேல் கட்டுகிறார்கள். நன்செய் நிலமாக இருந்தால் அன்று ரூ. 10 கிஸ்தி கட்டி வந்தவர்கள் இன்று ரூ.24.50 கட்டுகிறார்கள். ஆகவே, ரூ. 24.50 கிஸ்தி கட்டுவதால் இவர்களுக்கு இந்த நிவாரணத் தொகை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இந்த வெள்ளம், புயல், நீ இவற்றினால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் குறைந்தபட்சம் 50 ரூபாய்க்குள்ளாக கிஸ்தி கட்டுபவர்களாக இருந்தால் இந்த நிவாரணத் தொகை அளிக்கப்படலாம் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் அல்லது புன்செய் நிலமாக இருந்தால் 10 ஏக்கரும், நன்செய் நிலமாக இருந்தால் 5 ஏக்கருக்கும் குறைவாக இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த நிவாரணத் தொகை கிடைப்பதற்குள்ள நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் டி. பழர் பஞ்சாயத்து யூனியனாசபரம் கிராமத்திலும், அரியலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த கருப்பளாக்கட்டளை பஞ்சாயத்து கீழவண்ணம் கிராமத்திலும் ஆண்டுதோறும் 20 வீடுகள் வரை பாதிக்கப்படுகின்றன. இது நீர்ப்பாசன இலாகாவின் கீழ் இருந்தாலும் ரெவின்யூ இலாகாவிலிருந்துதான் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களை அங்கிருந்து வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டும் அல்லது அவர்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு கிராமத்தைச் சுற்றி தடுப்புச் சுவர் மூலம் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். தஞ்சை திருச்சி மாவட்டத்தை இணைக்கக்கூடிய திருமானூர்-விளாங்குடிக்கு இடையில் உள்ள கொள்ளிடம் ஆற்றில் பாலத்தை கட்டித் தர வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக மக்கள் கோரி வந்தார்கள். சென்ற ஆண்டில் கூட திருச்சி மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் இந்தப் பாலம் வருகிற ஆண்டு கட்டப்பட இருப்பதாக பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் உறுதி அளித்தார்கள். இப்போதிருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால் அப் பாலம் அமைப்பது பற்றிய செயற் குறிப்பு 1966-67-ல் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதல் ஆண்டிலேயே அந்த வேலையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மதிப்பிற்குரிய கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நில வரி வசூலிப்பதில், குறிப்பாக நன்செய் பகுதிகளில் எல்லாம் அறுவடை மார்ச் மாதக் கடைசியில் தான் முடிவடைகிறது. ஆனால் பெப்ரவரி மாத

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [15th March 1966]

ஆரம்பத்திலேயே அந்த வகுலில் இறங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே பெப்ரவரியில் வகுல் செய்ய ஆரம்பிப்பதை காலம் கடத்தி மார்ச், ஏப்ரல், மே என்று இம்முன்று மாதங்களில் தவணைகளாக வகுவிக்கும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால் அது விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் அமையும். பருவமழை தவறிய பகுதிகளில் ஏக்கருக்கு சாதாரணமாக 30 மூட்டை விளைகிறது என்றால் இப்போது 15 மூட்டை, 10 மூட்டை, 3 மூட்டை என்றுதான் விளைந்திருக்கிறது. ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளுக்கு முழு வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அப்பகுதிகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பாதிக்குப் பாதி யாவது குறைத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் நிலக்கோட்டை தாலுகாவில் நிலக்கோட்டை பிரிக்கா வரண்ட ஒரு பகுதியாகும். கிணற்றில் தண்ணீர் கூட இல்லாதிருக்கும் பகுதியாகும். சோளம் கூட அங்கு விளைவதில்லை. அதையும் பரிசீலனையில் எடுத்துக்கொண்டு முழு வரி வஜா என்றில்லாவிட்டாலும் அதில் பாதியாவது குறைத்து வகுல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதியில் விளைச்சல் இல்லாமல் இருந்தால் தாட்சன்யமே வேண்டியதில்லை. பரிபூர்ணமாக வஜா கொடுப்ப தற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மிக்க நன்றி, வைகை பெரியாறு பகுதிகளில் ஏற்கனவே இரண்டு போக தீர்வை செலுத்தி வருகிறார்கள். இரண்டு போக சாகுபடியும் செய்து வருகிறார்கள். இரண்டு போக சாகுபடியை ரெகுலரைஸ் செய்யாததினால் தண்ணீர் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, ஒரு போக சாகுபடியாக இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அதை இரண்டு போக சாகுபடி என்று மாற்றிக் கொடுத்தால் தண்ணீர் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, அதையும் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தரிசு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுப்பதில் உண்மையிலேயே ஒரு பாவம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். எனது சொந்த ஊரில் ஐம்புதரக்கோட்டை பஞ்சாயத்தில் 89 ஏக்கர் நிலத்தை சென்னையில் இருந்து வந்திருக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட பெரிய முதலாளிக்கு, ஒரு தொழில் அதிபருக்கு பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். 40 ஆண்டுகளாக அந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்து கிஸ்தி செலுத்தி சிலர் பட்டா கூட வைத்திருக்கிறார்கள். டைரக்டர் ஆலிப் செட்டில்மென்டிஸிருந்து எனக்கு பட்டா வந்து விட்டது என்று அவர்களை அங்கிருந்து அடித்து துரத்தும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலையை நேரில் வந்து பார்த்து பரிசீலனை செய்து அந்த தனிப் பட்ட முதலாளிக்கு கொடுத்திருக்கக் கூடிய பட்டாவை கான்சல்

15th March 1966] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

செய்து அந்த ஏழை மக்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அந்த ஏழை மக்கள் சார்பில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று எங்கெங்கெல்லாம் அணைகள் கட்டவேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் கட்டி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். வாட்டர் செஸ்ஸும் வசூல் செய்கிறோம். ட்ரை எரியாவில் இருக்கக்கூடிய புன்செய் நிலம் உள்ள பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு வெல் இரிகேஷன் திட்டத்தை துரிதப்படுத்தவேண்டும். எவ்வளவு பணமானாலும் சரி. சர்வேயர்கள், டிப்டி தாசில்தார்களை நியமித்து இந்த வெல் இரிகேஷன் திட்டத்தை துரிதப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்து வாட்டர் செஸ்ஸும் போட்டுக் கொள்ளலாம். ஒன்றிரண்டு ஏக்கருக்கு லேவ்—பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். சொல்வதற்கு தயங்குகிறேன், அதைத் தள்ளும்படி செய்ய முடியுமா என்பதையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி, 1 ரூபாய் ஸ்டாம்ப், நான்கு ஸ்டாம்ப் இவை கிடைப்பதில் மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. இவற்றை வாங்குவதற்கு ஸ்டாம்ப் வெண்டரிடம் போனால் கொஞ்சம் உட்கார்ந்திருங்கள், கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு சிறிது நேரம் கழித்து, இதை வெளியில் இன்றொரு இடத்திலிருந்து 1½ ரூபாய்க்கு வாங்கி வந்தேன் என்று சொல்லி 1 ரூபாய் ஸ்டாம்பிற்கு 1½ ரூபாய் வாங்கி விடுகிறார்கள். நான்கு ஸ்டாம்பும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இந்த நான்கு ஸ்டாம்ப், ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்ப் இவை அதிகப் படியாக விநியோகம் செய்யப்படவேண்டும். ஒருவர் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஒரு நிலம் எழுதவேண்டுமென்றால் 100 ரூபாய் ஸ்டாம்ப் கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்ப் ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஏழை மக்கள், அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகிறோம் என்பதை நினைக்காமல் தாங்களே தங்களை ஏமாற்றிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே ரூ. 5,000-க்கு குறைவாகவும், நிலம் இல்லாமல் புதிதாக நிலம் வாங்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் இந்த ஸ்டாம்ப் சார்ஜை 100 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தி பற்றி என் சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். தனிப்பட்டவர்களின் கண்மாய் பட்டா நிலம், எங்களுக்குள்ள 9 ஏக்கர் 30 செண்ட் நிலத்தை பஞ்சாயத்துக் கொடுத்தோம். 6-30 எங்களுக்குச் சொந்தம். எங்கள் பங்காவிகளுக்கு 3 ஏக்கர். மொத்தம் பத்து பேர்கள். இதில் ஒரு நபர் 30 செண்டை இது என் சொந்தக் கண்மாய் இதை விட மாட்டேன் என்று சொல்லி அப்பீல் செய்யப்பட்டு போர்டில் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் காலதாமதமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே எங்கெங்கெல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கு சொந்தம் என்று டிக்ளேர் செய்து விட்டார்களோ அதில் தனிப்பட்டவர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தால் அவர்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு குளத்தை ஆழப்படுத்தி விவசாயத்திற்கு ஏற்ற விதத்தில் அமைத்துக் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு சிறந்த உதவி செய்தவர்களாவார்கள்.

[15th March 1966]

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நில வரி மான்யத்தின் மீது திரு. அழகமுத்து அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் தரிசு நிலங்களாக இருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் என்று நினைக்கிறேன், இந்த தரிசு நிலங்களை குறித்து அதில் பயிர் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தடையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் வந்த பிறகு பல்லாண்டு காலமாக அந்த ஜில்லாவில் உள்ள நாங்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த மன்றத்திலும் நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இந்தத் தடைகளை ரத்து செய்வதின் மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் தரிசாக கிடக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். எல்லாம் சாகுபடியில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தண்டத் தீர்வை என்று சொல்லும்போது, அரசாங்கத்திலிருந்து சொல்லப்படுவது, புஞ்சைக்கு 19 காசிலிருந்து 4 ரூபாய் வரையிலும் விதிக்கலாம், நஞ்சைக்கு 37 காசிலிருந்து, 15 ரூபாய் வரை விதிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு விதிக்கப்படக்கூடிய தண்டத் தீர்வையைப் பார்த்தால் புஞ்சைக்கு 4 ரூபாயும் நஞ்சைக்கு 15 ரூபாயும் விதிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலங்களில் பலன் கிடைத்ததா இல்லையா என்பதைக்கூட பார்ப்பதில்லை. சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அங்கிருக்கக்கூடிய கிராம அதிகாரிகள் அதிகமான தொகையை தண்டத் தீர்வையாக விதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

தரிசு நிலங்களை அடைமானம் செய்து கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் இதற்கென்று தனியாக ஒரு அலைன்மென்ட் தாசில்தார் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 50 அலைன்மென்ட் வரை செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இவ்விதம் 50 அலைன்மென்ட் செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அதுவே அரிதாக இருக்கிறது. காரணம் சர்க்காருடைய தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் பலவாறாக பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பஞ்சாயத்துக்கள் அவைகளை உபயோகப்படுத்தாமல் சும்மா போட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் ரெவின்யூ புறம்போக்கு என்று சொல்கிறார்கள். அதே போன்று பொதுப்பணித்துறைக்கு சொந்தமானது என்று பல நிலங்கள் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் உதய மதாண்டபுரம் கிராமத்தில் 862 ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் பொதுப்பணித்துறைக்கு சொந்தம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலங்களில் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கும்போது, பொதுப்பணித்துறை அவ்விதம் பட்டா செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று

15th March 1966] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மறுத்துவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அசைன்மென்ட் தாசில் தாருக்கு எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவருக்கு நல்லமுறையில் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்றால், தரிசு நிலங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க விரைவான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் குறிப்பாக திருத்தறை பூண்டியில் தரிசு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுப்பதில் இருக்கின்ற தடைகளை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் தரிசு நிலங்களை அதிகம் நிலம் உள்ளவர்கள், பத்து ஏக்கர், இருபது ஏக்கர், ஐம்பது ஏக்கர், 100 ஏக்கர் என்று ஆக்கிரமித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு இப்போது அரசாங்கத்தில் எந்தவிதமான சட்டமும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம் தரிசு நிலங்களை ஆக்கிரமித்து வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை அரசாங்கம் இயற்றவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், இந்த வருடம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஆபத்தை உத்தேசித்து அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று முன்பே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆண்டு வரி வஜா செய்வது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் நெல் அளக்க முடியாத நிலைமை இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தனி நபர்கள் என்றால் குத்தகை விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள், அவர்களை அணுகி குத்தகையை குறைத்துக் கொள்வதற்கு, கேட்டுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. ஆனால் கோவில், மடங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் இதற்காக கேட்டால், தங்களுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதன் காரணமாக குத்தகைப் பாக்கிக்காக ரெவின்யூ கோர்ட்டில் வழக்குப் போட்டு, குத்தகை விவசாயிகளை எல்லாம் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத்திலிருந்து ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கும் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களுக்கும் உத்தரவு அனுப்பி குத்தகை விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி வஜா சம்பந்தமாக என்னுடைய ஆலோசனையை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஐம்பது ரூபாய், கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் வரைக்கும் இந்த வரி வஜா செய்யவேண்டும். அதோடு நிலவரியைப் பொறுத்தளவில், மாற்றம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[15th March 1966

* திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நிலத்தில் கிடைக்கிற வருமானத்தின்மீது வரி விதிக்கவேண்டும் என்று பரவலாக ஒரு கருத்து பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், புஞ்சை நிலங்களை எடுத்து, கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, நஞ்சை நிலங்களாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வரும்போது, வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது, இப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு எப்படி பொருந்தும், எப்படி கணக்கிடுவது என்பது தெரியவில்லை, இதன் மூலமாக லஞ்சம் தான் தாண்டவம் ஆடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிலத்தின் விலையை பார்க்கின்ற நேரத்தில் இப்போது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 7,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது, இந்த நிலைமையில் மாற்றிருக்கு தங்கள் நிலங்களை விற்கும்போது, பத்திரச் செலவை குறைப்பதற்காக விலையை குறைத்து சொல்கிறார்கள். இதை கணக்கில் எடுக்காமல், தற்காலத்தில் நிலங்களினுடைய மதிப்பு என்ன என்பதைப்பற்றி தெரிந்து அதற்கு தகுந்தபடி ரெஜிஸ்டர் செய்வதற்கு கட்டணம் வசூலிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி, இராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகளாக கருதி, தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த வட்டாரத்து மக்கள் இன்னும் பழைய நிலைமையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இவர்கள் கொடுத்த விண்ணப்பத்தின் மீது இதுவரை எந்தவிதமான பேச்சும் நடந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆனால் உத்தரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த இப்படிப்பட்ட சில இடங்களைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக திட்டக் கமிஷன் ஒரு குழு நியமித்திருக்கிறது. அந்த குழு ஆராய்ந்ததின் பலனாக இப்போது 10 கோடி ரூபாயை இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் என் இவ்விதம் தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டை, கிழக்கு இராமநாதபுரம், அரந்தாங்கி போன்ற இடங்களையும் பின்தங்கிய பகுதி என்று பிரகடனப்படுத்தப்படவில்லை என்று கேட்டதற்கு, தமிழக ஆட்சிக்கு இது சம்பந்தமாக எந்தவிதம் எழுதியிருந்தோம்; அவர்களிடமிருந்து எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை, பதில் வந்தால் கவனிக்கப்படும் என்று அந்தேரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிற மாநிலங்கள் எல்லாம்

15th March 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

இதற்காக பதில் அனுப்பியிருக்கும் நேரத்தில் இந்த சர்க்கார் மட்டும் ஏன் இந்தப் பிரச்சனையில் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

தவிரவும், செட்டில்மென்டைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பல ஆண்டுகளாக செட்டில்மென்ட் இலாகாவில் பணிபுரிந்தவர்களை, சென்னை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மெட்மோ--24328-ன் படி கீழ் நிலை பிரிவு எழுத்தர்களாகவும், உயர்நிலை பிரிவு எழுத்தர்களாகவும் அதாவது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில்—வேலை கிடைக்கும்படியாக நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று விபரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி செய்யவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே, இதை ஒழுங்குபடுத்த உடனே உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செட்டில்மென்ட் இன்ஸ்பெக்டர்கள் தற்காலிகமாக பல பேர்கள், ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இவர்கள் பணி முடிந்த பின்னால் இவர்களை அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது. என்ன வேலை கொடுக்கப் போகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஸ்டேட் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது, ஆனால் அப்படி இன்னும் சேர்க்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : யாரைச் சேர்க்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள்?

திரு. எம். எஸ். மணி : செட்டில்மென்ட் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டேன். மேலும் தமிழ்நாடு என்.ஜி.ஓ. சங்கத்தின் சார்பாக மனு ஒன்றை கொடுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் செட்டில்மென்ட் அதிகாரிகள் இன்னும் காரியங்களை அமல் நடத்தாமல் இருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு 20, 30 பேர்களை வேலையிலிருந்தும் நீக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதோடு அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கும்போது, நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதையும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த நிலவரி மான்யக்கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்தை சமர்ப்பிக்க முன் வருகின்றேன். முதலில், இந்த நிலவரி ஏதப்பட்ட வரலாற்று நிலைமைகளை எல்லாம் தெரிந்து கொள்வது நலமாக இருக்கும். அதைப்பற்றி இந்த சபையிலே, பல முறை எடுத்துக் கூறியிருப்பதனாலே நான் அதை பாக்க அல்லது விளக்க விரும்பவில்லை. முதன் முதலிலே செட்டில்மென்ட் செய்தபோது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் நிலத்தின் தரத்தை மட்டும் கணக்கு எடுக்காமல்,

[திரு. சா. கணேசன்] [15th March 1966]

நிலத்தில் விளையும் விளைவை மட்டும் கணக்கு எடுக்காமல், அந்தப் பண்டம் சென்று ஏற்றுமதி ஆகக் கூடிய எல்லை வரையில், ரெயில்வே ஸ்டேஷன் அல்லது ஹார்பர் வரையில் ஏற்படுகிற செலவுகளையெல்லாம் கணித்து, ரெயில் நிலையத்திற்கும் அந்த நிலத்திற்கும் இடையே இருக்கும் தூரம், அதற்கு ஏற்படுகிற வண்டிச் சத்தம் அல்லது ஆள் கூலி இவற்றையெல்லாம் கணித்து, அதி லிருந்து கழித்து, அதன் மீது ஏற்படுகிற நிகர லாபத்தை அடிப் படையாகக் கொண்டு வரி விதித்த நிலைமைகளையெல்லாம் நாம் வரலாற்று நூல்களில் காண்கிறோம். (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இக்கனாமிக் கண்டிஷன் ஆஃப் தி பீப்பிள் எப்படி இருந்தது?) இக்கனாமிக் கண்டிஷன் என்று சொல்லுகிறபோது, ஒன்றை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். ஆயிரம் ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும், ½ ஏக்கர் வைத்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் ஒரே வரி என்பதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். அது பொருளாதார அடிப்படையில் அமை கிறதா அல்லது வேறு அடிப்படையில் அமைகிறதா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு மேலே செல்லுகிறேன்.

இனி, இப்போது இருக்கிற நிலங்கள் இன்னும் செம்மையாக சர்வே பண்ணப்பட்டு, விவகாரங்களுக்கு, வழக்குகளுக்கு இடம் இல்லாத நிலையிலே அமைந்து விடவில்லை. இன்னும் அதிலே பல விவகாரங்கள், தகராறுகள் ஏற்படுவதற்கு வழிலகை செய்வதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு காலம் ஆகியும் அது முற்றுப் பெறாமல் இருப்பது ஒரு குறை. இதனால் வீண் கால விரயம், பண விரயம், அதையெல்லாம் விட ஒருவருக்கு ஒருவர் ஏற்படுகிற விரோதம், பகை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோமே, அதெல்லாம் ஏற்படு கின்றன. இவற்றை மனத்திலே கொண்டு ஒரு பிரச்சினைக்கு ஒரு சர்வேயர் என்றாவது போட்டு, அதை நிரந்தரமாக ஆக்கிவிட வேண்டும். அதில் நமக்குப் புதிய கஷ்டங்கள் எல்லாம் வந்திருக் கின்றன. முன்னே இருந்த செயின், லிங்கஸ், வேலி, மா எல்லாம் போய் ஏக்கர் வந்து, அதுவும் போய் இப்போது வேறு பலவித நிலை களுக்கு வரவேண்டிய கஷ்டங்களைக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏதாவது ஒரு நிலையை எல்லா இடத்திற்கும் வைத்து, ஒரே அளவு முறையை வைத்து, அதை கணித்துவிட முதலிலே வகை செய்ய வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்து, இப்போது இருக்கிற நில வரி முழுக்க முழுக்க குறைக்கப்படவேண்டுமென்று நேற்றைய தினம் காரணங்களை யெல்லாம் பேசி முடித்தேன். இன்று இருக்கிற நிலையில் சிறப் பாக, அதுவும் உணவுப் பற்றாக்குறை என்ற நிலையில் விவசாயி களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஏற்படுகின்ற முறையிலே நிலவரியை மிகக் கணிசமான அளவுக்குக் குறைத்து, பத்திரங்கள், பட்டாக்கள் பதிவுகள் இவற்றிற்கு ஏற்படுகிற செலவுக்குத் தக்க முறையில் நிலவரி வருமானத்தைக் கட்டுப்படுத்தி இறக்கிவிடவேண்டும். அதனாலே நஷ்டம் வந்து விடாது சர்க்காருக்கு. இவ்வளவு நிலவரி வருகிறது என்று சொன்னால், இடையிலே ஏற்படுகிற

15th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளம் முதலியவற்றுக்கு ஏற்படுகிற பல் வேறு செலவுகளைப் பார்த்தால், எவ்வளவு குறைவாக நிகர லாபம் கிடைக்கிறது என்பது தெரியும். இந்த நிகர லாபம் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்று பார்த்து அதை விட்டு விடுவதால் விவசாயிகளுக்கு லாபம் அல்லது மனத்திலே ஊக்கம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். அதுதான் இப்போது முடியவில்லை என்றாலும் குறைந்தபட்சம் ஐந்து ஏக்கர் களுக்குக் குறைந்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு வரி இல்லை என்றாவது ஆக்க வேண்டும். பெயர் அளவுக்கு ஏக்கருக்கு 2 அணா, 4 அணா பதிவுக்கு, பட்டா கொடுப்பதற்கு ஆகும் செலவுக்கு என்று வைத்துக்கொண்டு அந்த அளவுக்குக் குறைத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு வெளிநாடுகளிலிருந்து துரத்தப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு மக்களில், பெரும்பகுதி தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மற்றபடி துரத்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் பல வகைகளில் லாபத்தோடு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களிலே தான் மிக மிகப் பெரும்பாலோர் துரத்தப்பட்டபோது ஒன்றும் இல்லாமல், இரண்டு துணிகளோடு, தாலிச் சங்கிலியைக் கூட பிடுங்கிக் கொண்டு, தாலி தானே வேண்டும், சங்கிலி எதற்காக என்று சங்கிலியைக் கூட பிடுங்கிக்கொண்டு, அந்த நிலையில் பர்மா அகதிகள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அப்படிப்பட்டவர்கள், இங்கிருந்து சென்றவர்கள், காடாந்திரங்களை கஷ்டப்பட்டு, காட்டை வெட்டிப்போட்டு, நெருப்பு வைத்து, அதையே உரமாக ஆக்கி, அதை வளமாக ஆக்கிய பெரும்பாலானவர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது பகுதியில் உள்ள மிகத் தரம் குறைந்த அல்லது தரிசாகக் கிடக்கிற நிலங்களை யெல்லாம் வழங்கி, அவர்களுடைய உழைப்பின் மூலமாக அதைச் செம்மைப்படுத்தி, நாட்டின் உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்குவது என்ற ஒரு நிலையிலே அவர்களுக்கே அதைக் கொடுத்து, வேண்டிய அளவுக்கு தோடக்கச் செலவுக்கும் கொடுத்து, இத்தனை ஆண்டுகளுக்கு உங்களுக்கு எந்த விதமான வரியுமே இல்லை என்று விதித்து, அதன் மூலமாக நமது மாநிலம் செழிக்கவும், நமது உணவுப் பிரச்சனை பிரச்சனையாக இல்லாமல், 'இவ்வளவு விளைந்து விட்டதே, என்ன செய்வது?' என்று அமெரிக்கர்கள் கடலில் கொட்டுகிறார்களே அந்த மாதிரி அளவுக்கு விளைச்சல் பெருகும்படி அந்த நிலைமையை உண்டாக்குவது ஆட்சியின் தலையாய கடமை என்று வற்புறுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி, இந்த ஆண்டிலே மழை அல்லது நீர் வர்த்து இல்லாததினாலே பல்வேறு பகுதிகளிலே நிலங்கள் எதிர்பார்த்த அளவு பயனைக் கொழிக்க இல்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். அங்கு எல்லாம் கூடிய அளவு, முடிந்த அளவு வெறுமனே வரியைக் குறைப்பது கூடப் போதாது என்று சொல்லுகிறேன். விட்டில் இருக்கிற நகை நட்டுக்களை விற்று விவசாயம் செய்து ஒன்றும் விளையாமல் போனவர்களுக்கு அவர்களுடைய நஷ்டத்தைச் சரிக்

[திரு. சா. கணேசன்] [15th March 1966]

கட்டுவது, அந்தப் பொறுப்பு ஆட்சியைச் சேர்ந்தது என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில், நான் கண்ணால் கண்ட உண்மை, முதல் கூற்றிலே நல்ல மழை. பயிர்க் கொல்லாம் நான் நின்றால் கூட மறைத்துவிடக் கூடிய அளவிற்கு செம்மையாக, அருமையாக வளர்ந்திருந்தன. (கனம் திரு. வெ. ராமையா : நெல்லா?) ஆம், நெல் பயிர் தான். நாணலைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவ்வளவு அழகாக வளர்ந்திருந்தன. ஆனாலும் பிளனே தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் அவ்வளவும் மடிந்து விழுந்து மக்கிப் போய் விட்டன. இப்போது காண்கிற யதார்த்த நிலை என்ன என்றால், முன்பு 10 வண்டி வைக்கோல் கிடைத்தது இப்போது 15-16 வண்டி வைக்கோல் கிடைக்கிறது. ஏற்கனவே கிடைத்த தானியத்திற்குப் பதில் கருக்காய்கள் கிடைக்கின்றன. இந்த நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு செம்மையான நிவாரண முறையை, உதவியை, நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுக்க ஆட்சி முன்வரவேண்டும். நிறைய நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வில்லையாறாலும், மேலும், நஷ்டம் இல்லாமல் வைக்கவாவது, இன்னும் வரியைக் கொடு, அதைக் கொடு என்று தொந்தரவு இல்லாமல் சகல வரிகளிலிருந்தும் நிவாரணம் அளித்து விலக்கு செய்து அவர்களைக் காக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

இனி, இந்த முத்திரை ஸ்டாம்புகள், இந்த பத்திர ஸ்டாம்புகள் விஷயமாக, முதலிலே ஒன்றை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். நிலத்திலே பயிர் செய்கிற விவசாயிகள், தனக்கு உரம் வேண்டும், இது மாதிரி சாமான்கள் வேண்டும், அல்லது உதவி வேண்டும் என்று தாசில்தார்களுக்கு அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நிலைமையைத் தெரிவிக்கும்போது, இல்லாத கஷ்டத்தினால் தானே மனுவை போட்டு, விண்ணப்பித்து, கையைக் கட்டிக் கொண்டு நிற்கிறான். அவனைப் போய் ஸ்டாம்பு ஒட்டு என்று சொன்னால், தன்னால் முடியவில்லை, இந்த சாமான் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்பதற்கும் ஸ்டாம்பு ஒட்டு என்று சொல்லுவது நியாயமும் அல்ல, நெறியும் அல்ல, தர்மமும் அல்ல என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே, இன்னும் ரொம்ப வேடிக்கையான நிலை ஒன்று உள்ளது. ஏராளத் தாய்மார்கள்—குழந்தையை ஆண்டவன் ஏதோ கொடுத்து விட்டான்—பால் பற்றாக்குறை, பால் டப்பா வேண்டும், அல்லது இது மாதிரி சாமான் வேண்டும் குழந்தைக்கு என்று தாசில்தாருக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ளவேண்டிய நிர்வாகப் பந்த நிலை வந்து விட்டது. அதற்கு அப்ளிகேஷன் கொடுத்தாலும் 'ஸ்டாம்பு ஒட்டு' என்று சொல்லப்படுகிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது கணிவு உள்ள, இரக்கம் உள்ள, கொஞ்ச இளக்கம் உள்ள நெஞ்சு பொறுக்காது. இது ஆட்சிக்கே அவமானம் என்று சொல்லக் கூடத் துணிகின்றேன். சொல்லக் கடமைப்பட்டும் இருக்கின்றேன். மனுக்களுக்கு 25 காசு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரிலே சமதர்ம அடிப்படையில் 25 காசு ஸ்டாம்பு 1,000 ; 50 காசு ஸ்டாம்பு 1,000 ; 1 ரூபாய் ஸ்டாம்பு 1,000 ; 5 ரூபாய் ஸ்டாம்பு 1,000 என்று அச்சிடுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது, 25 காசு

15th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

ஸ்டாம்பு எப்போதும் பஞ்சம். பெற்ற குழந்தை செத்துப் போகக் கூடாதே, பால் வாங்கவேண்டுமே, குழந்தை உணவு உடன் வாங்கவேண்டுமே என்று சொல்லி 25 காசுக்கு பதிலாக, 50 காசு, ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு கிடைத்தாலும் சரி அதை வாங்கி ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஒட்டுகிற நிலைமையை நான் கண்ணாலே பார்த்திருக்கிறேன். நமது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் பார்த்திருக்கக்கூடும். இது மாதிரி நிர்ப்பந்தம் எதுவும் இல்லாமல் ஸ்டாம்பு கிடைக்கவில்லையென்றால் தாசில்தாரிடம் நான்கு அணு கொடுத்தால், அதை வாங்கிக்கொண்டு அவர் ரசீது கொடுக்கக்கூடாதா? கேர்ட்டுகளில் கூட ஸ்டாம்பு கிடைக்க வில்லை. என்னுடைய கம்பினைண்டு, என்னுடைய பெடிஷன், ஏதோ பெயர் சொல்லுவார்கள், இந்த வழக்கை நான் சமர்ப்பிக்கிறேன். 'ஸ்டாம்பு கிடைத்த பிறகு ஸ்டாம்பை ஒட்டுகிறேன்' என்று சொல்லி, டைம் பாராவதற்கு முந்தி ஸ்டாம்பு இல்லாமல் கோர்ட்டில் கொடுத்து, அதற்குப் பின் ஸ்டாம்பு கிடைக்கிற காலத்தில், நான்கு நாட்கள், 10 நாட்களுக்குள் ஸ்டாம்பு வாங்கி, ஒட்டி, முத்திரை போடுகிற நிலைமையை நாம் காணவில்லையா? ஸ்டாம்பு ஒட்டவது என்று சொல்லுவதே அநியாயம். அதற்கு மேலே நான்கு அணு ஸ்டாம்பு கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக ரூ. 1, 2 மடங்கு, 4 மடங்கு பொறுமதி, விலையுள்ள ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, ஆளாக்கியுள்ளதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற கடமையும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா, இல்லையா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இம்மாதிரி நிலைமைகளை எல்லாம் மிகவும் கவனம் செலுத்தி, மேலும் மேலும் ஏழை எளியவர்களுக்கு சிரமத்தைக் கொடுக்கும் அளவில் அமைந்துள்ள இவற்றையெல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் நான் கூறி அமைய முயல்கிறேன். இப்பொழுது கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக ஏதோ மான்யத் தொகைகள் கொடுக்கிறோம், உதவித் தொகைகள் கொடுக்கிறோம். கிணறு வெட்டுவதற்கு என்று கொடுக்கிற தொகையிலே கிட்டத்தட்ட 50 சதமானம் அந்த விவசாயிக்கு வந்து சேர்ந்தால் அவன் மிகவும் புண்ணியவான். அதற்கு இடையிலே பஸ் செலவு மற்றவர்களுக்கு, ஊழல்களுக்கு, இன்னும் ஆசைகளுக்கு இதற்கெல்லாம் கொடுத்துவிட்டு, 50 சதமானம் அவனுக்கு வந்து சேர்ந்தால் அற்புதம். அப்பொழுது என்ன ஆகும்? இருக்கிற கிணற்றிலேயே மண்வெட்டியை போட்டுவிட்டு, கட்டிய கிணறு இது தான் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கட்டியிருக்கிற கேணிகளின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக்கொண்டால் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிற கேணிகளின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக்கொண்டால், சிமெண்டு கூடப் பூசப்படாமல் பழைய காரையுடன் கூடிய கிணறுகள் கூட உதவித்தொகை பெற்று வெட்டப்பட்ட கிணறுகள் என்று அந்தக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை மறந்துவிட முடியுமா அல்லது மறத்துவிட

[திரு. சா. கணேசன்] [15th March 1966]

முடியுமா? நான் குற்றம் சொல்லுவதோடு நிற்பவன் அல்ல, அதற்கு வேறு செம்மையான வழியையும் சொல்லுவது என்னுடைய முறையாக இருப்பதினாலே, நான் ஒரு வழியையும் சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி கேணி வேண்டும் என்று விவசாயி நேரிடையாக ஒரு மனுப் போடவேண்டும். அப்படி மனுப் போட்ட உடனேயே, அங்கு கேணி தேவை என்பதை உணர்ந்து, உடனே அங்கே கேணி கட்டுவதற்கு செயல் புரியவேண்டும் ஆட்சி. பூராவும் ஆட்சி செய்ய முடியாமல் போகலாம். குறிப்பிட்ட, தகுதியுள்ள, தரமுள்ள, கண்டிராக்டர்களிடம் அதை விட்டு, அதைக் கட்டச் செய்யவேண்டும். (குறுக்கீடு) கண்டிராக்டர் சாப்பிடுவானேன்? நாங்கள் கண்டிராக்டர் விடுகிறோமே, அங்கெல்லாம் சாப்பிடுகிறார்களா? சர்க்கார் விடுகிறபொழுது தான் சாப்பிட முடிகிறது. ஆகவே, அவர்களிடம் காரண்டி, உத்திரவாதம் “இத்துணை ஆண்டுகளுக்குள் விழுந்தால், நான் இன்ன தொகை தருவேன்” என்று ஒரு அடைமானம் கொடுக்கிற மாதிரி, உத்திரவாதம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி வாங்கிக்கொண்டு இந்தக் கிணறுகள் கட்டப்படவேண்டும். அப்படி கட்ட முடியும். என்னிடம் ஒரு பகுதி அளித்தால் கூட, அதைச் செய்து, கண்டிராக்டருக்கு விட்டு, அது மாதிரியான உத்திரவாதத்தை வாங்கித் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி தவறுகள் நிகழ்ந்தபிறகு தண்டிக்கிறேன் என்று சொல்லுவது ஆட்சிக்குப் பெருமை அல்ல. அவ்விதத் தவறுகள் நிகழ முடியாத நெறியை, வழியை வகுப்பது தான் செம்மையான, தாமான ஆட்சிக்கு எடுத்துக்காட்டு என்பதை மனத்திலே கொண்டு, அந்த நெறியில் செயல்படவேண்டும்; செயல்பட்டு, நாட்டையும், நாட்டின் நலத்தையும், அதன் சுரீட்சத்தையும் வளர்க்க வேண்டும் என்று கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் வருவாய்த் துறை முதலிய மான்யங்கள் மீது தரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதையே தான் நான் மீண்டும் இந்த மன்றத்திலே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு அமைச்சர் உணவுத் துறை என்று உருப்பெற்ற பிறகு அதைக் கவனிப்பதற்கும், அதைப்பற்றிய கோரிக்கைகளுக்குப் பதில் அளிப்பதற்கும் இன்னொரு அமைச்சர் என்ற வகையிலே இந்த இலாகாக்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதும் உள்ளபடியே பெரிய சங்கடத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. பாசனத் திற்கான அமைச்சர், அவர்களுடைய இலாகா வேறு. பாசனத் திற்குரிய அமைச்சர் அந்தப் பாசனத்தின் காரணமாக பயிர் எப்படி இருக்கிறது என்று ஆராய்வதற்கு அந்த அமைச்சருக்கு உரிமை கிடையாது அல்லது அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கும், பதில் அளிப்பதற்குமான வாய்ப்பும் அவருக்குக்

15th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கிடையாது. அடுத்து பயிர் நெல்லாக மாறி, அது அரிசியாக மாறுகிற நேரத்தில், மறுபடியும் பாசன இலாகா அமைச்சருக்கு அங்கே உரிமை வருகிறது. இதைக் காணுகின்ற நேரத்தில் இந்த ஏற்பாடு ஒரு வேளை பிரச்சனைகளிலிருந்து நழுவிக்கொள்வதற்காகத் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட ஏற்பாடா, தப்பித்துக் கொள்வதற்கு அமைச்சர்கள் இப்படி இலாகாக்களை பிரித்துக் கொண்டார்களோ என்ற சந்தேகம் கூட வராமல் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை என்று நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து விளக்குவார்களா? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இனியும் இருக்காத அளவுக்கு இந்தத் துறைகளைப் பொறுத்தவரையிலே விவசாயத் துறைக்கும், உணவுத் துறைக்கும் ஒரே அமைச்சர் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்ற என்னுடைய கோரிக்கையை இந்த மன்றத்தின் முன்னே வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளும் கட்சித் தரப்பிலும், எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்கள் ஏறத்தாழ முறண்பாடான வகையில் அமையாமல், ஒருமித்த கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிற வகையிலே அமைந்திருக்கின்றன. நான் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற இந்த மான்ய விவாதத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பல நண்பர்களும் பேசியிருக்கிற பல்வேறு விதமான உரைகளையெல்லாம் படித்து வைத்திருக்கிறேன். அவைகளிலே ஒரு சிலவற்றை இந்த மன்றத்திலே நினைவு படுத்துவது நல்லது என்று கூட நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், தமிழகத்திலே முதுகெலும்பு என்று சொல்லத்தக்க விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை, அவர்கள் நீர், நில வரித் தீர்வைகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது, அவர்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட, பாதுகாப்புச் சட்டங்கள், நிவாரணச் சட்டங்கள் அவர்களுடைய வீட்டுக் கதவுகளைத் தட்டாமல், அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்காமல் மேலும் மேலும் ஆதிக்கமுறையில் இருப்பவர்களுக்கு, பணக்காரர்களுக்கு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கின்ற வகையில் திருப்பி விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களிலிருந்து மாறுபட்டவையாக இல்லை. ஆகவே, அவைகளில் சிலவற்றை நான் இங்கே எடுத்துக்கூறக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு 23-ம் தேதி மார்ச்சு திங்கள் இந்த அவையிலே நடைபெற்ற விவாதத்தில் கனம் ஆர். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வாரிசு சட்டம், உச்சவரம்புச் சட்டம், இப்படியெல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும், அதை முறியடிப்பதற்காக வசதியுள்ளவர்கள், நிலச் சுவாந்தார்கள் இப்படிப்பட்ட சும்பல்களெல்லாம் சதி செய்து விடுகிறார்கள்” என்று நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆளும் கட்சியின் தரப்பில் ஒரு வாதத்தை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். வாதம் என்று சொல்லுவதைவிட,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [15th March 1966]

உண்மையை எடுத்துக்கூறினார்கள் என்று சொன்னால் பொருத் ததாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள் “புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கிற பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆயினும் புறம்போக்கு நிலங்கள் சிக்கிரமாக ஜாரி செய்து கொடுக்கப்படுவது இல்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் தாமதமானால் அர்த்தமுண்டு. இப்போது தாமதம் செய்வதிலே அர்த்தமில்லை” என்று கூறிவிட்டு, சில பல கிராமங்களை அவர் சுட்டிக்காட்டி, அங்கெல்லாம் ஏழை களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்கள் ‘ஜாரி’ செய்து தரப்படவில்லை என்பதையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். திரு. ஜயராஜ் என்கிற உறுப்பினர், “60-40 சட்டப் பிரகாரம் விவசாயிகள் பெறுகிறார்களா? அப்படிப் பெற்று அந்நிலம் அவர்கள் கையில் இருக்கிறதா? இல்லை. பெரும் பகுதி விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதே போல, திரு. தண்டாயுதபாணி என்கிற உறுப்பினர் பேசுகின்ற நேரத்திலே, “ஆண்டுதோறும் கிஸ்தி கட்டுவதில் மாறுபட்ட நிலை ஏற்படுகிறது. கடந்த ஆண்டு ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஒரு விவசாயி, ரூ. 22 கிஸ்தி செலுத்தினால், மறு ஆண்டு ரூ. 30 என்று நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அது பற்றி கர்னிகரிடத்தில் கேட்கக் கூட விவசாயிகட்குச் சக்தியில்லை” என்று விவசாயிகளின் சக்தியற்ற தன்மையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். திரு. கே. பி. பழனிசாமி என்கிற உறுப்பினர், ஆளும் கட்சி உறுப்பினரேதான், “இன்றைக்கு ஒரு விவசாயி, கூலி வேலை செய்துவிட்டு இரண்டு ரூபாய் சம்பளம் பெற்று வருகிறபோது அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடிய நிலையில் இல்லை. சோளம், கம்பு தான் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள்” என்ற அளவிலே ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைக்கும் உண்மைகளைப் போலவே, எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால், வோட்டு அளிக்கும் நேரத்தில், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், சிலபல கட்டுப்பாடுகளுக்கு அடங்கி, அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன உண்மைகளுக்கு மாறாக வோட்டு அளிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கலாம். ஆனால், அவர்களுடைய உள்ளம் எதிர்க் கட்சிக் காரர்களுடையது போலவே விவசாயிகளுடைய குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டவே இந்த எடுத்துக்காட்டுகளைக் குறிப்பிட்டேன்.

பொதுவாக நிலவரி, நீர்வரி குறைக்கப்படவேண்டும், தீர்வைகள் குறைக்கப்படவேண்டும் என்கிற பொதுவான கருத்து இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இந்தக் கருத்து காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வருவதற்கு முன்பே, 1938-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன்—அந்த ஆண்டில் பம்பாய் நகரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டில் ஒரு தீவிரமான தீர்மானமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. நிலவரியானாலும் நீர்வரியானாலும், மக்கள், உழவர் பெருங் குடி மக்கள் பளுவை கணிசமான அளவுக்குக் குறைக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானம் 1938-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. அமைச்சர் வேண்டுமானால் பதிலளிக்கலாம், 1938-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் கட்சி

15th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கொண்டு வந்த தீர்மானத்திற்கு இப்பொழுது இருக்கும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் பொறுப்பாளி அல்ல என்று. அப்படியென்றால், அது காங்கிரஸ் கட்சியின் தீர்மானங்கள் எப்படிக் காற்றிலே பறக்க விடப்படுகின்றன என்பதற்கு அதுவும் ஒரு சான்றாக இருக்கும். அமைச்சர்கள் ரூ. 500-க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் யாரும் இருக்கக் கூடாது என்று ஒரு தீர்மானம் கராச்சி மாநாட்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால், இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் அந்தச் சம்பளத்தில் யார் இருக்கிறார்கள்? அந்தத் தீர்மானம் எங்கே போய்விட்டது என்று தெரியாத அளவுக்குப் போய்விட்டது. இந்தத் தீர்மானம் காங்கிரஸ் பம்பாய் மாநாட்டில், நிலவரி, நீர்வாடி முதலிய தீர்வைப்பளுவை விவசாயிகளால் சுமக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அவை தளர்த்தப்பட வேண்டும், குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், இன்றையதினம், அது காங்கிரஸ் கட்சியினால் அலட்சியப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நிலங்கள் மறு அளவை செய்யப்பட்ட வேண்டும் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஜமீன்கள் ஒழிப்புக்குப் பிறகு, கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பின்படி, 9.8 சதுர மைல் தவிர, சுமார் 11,000 சதுர மைல் அளவிற்கு ஜமீன் ஒழிப்பிற்குப் பிறகு, கைப்பற்றிய நிலங்கள் சர்வே செய்யப்பட்டு, ரயத்துவாரி நிலங்கள் மீண்டும் சர்வே செய்யப் படவேண்டும். ஏனென்றால், முன்பு தீர்வைகள் விதிக்கப் பட்டபோது, தரம் வாரி பட்டா வழங்கப்பட்டது. பழைய ரயத்துவாரி நிலங்களை மறுபடியும் தரங்களை நிர்ணயிக்க மறு பரிசீலனை, மறுநில அளவையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று பல கனம் உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் அதையே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, விவசாயத்திலே நாம் எதிர்பார்க்கின்ற மூன் னேற்றம் இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. நேற்றைய தினம் கூட அமைச்சர், எதிர்பார்த்த உற்பத்தி கிடைக்க வில்லை என்றார்கள். இப்படி எதிர்பார்ப்பது, கிடைக்காதது இவைகளில் மாற்றம் அற்ற நிலைகளுக்கு, நாட்டில் செய்யப் படுகின்ற நிலச் சட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில், திட்டமிட்டபடி அவைகள் நடத்தப்படவில்லை என்பதுதான் தலையாய காரணம் ஆகும். அதைத்தான் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பல முறை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறும்போது, மன்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியதற்கேற்ப, “கடுமையான பொருளாதார நிர்ப்பந்தங்களில் கூட நிலவரியை உயர்த்துவது, விரும்பத்தக்கதல்ல. அதிக உற்பத்தி மூலமாக விவசாயிகளுக்கு அதிக வருமானம் தரச்செய்யும் விவசாயக் கொள்கை இதனால் பாதிக்கப்படும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மறைந்த லால் பகதூர் சாஸ்திரி. இப்படிப்பட்ட தெளிவான கருத்தை எடுத்துச் சொன்ன பிறகும், அந்த அடிப்படையில் இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள், இந்த வரியைத் தளர்த்தி, பாதிக்கப்பட்ட பகுதி களில் ரத்து செய்யப் படவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டிய பிறகும், விவசாயிகளிடம் ஊக்கமும், உற்சாகமும், உழைப்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [15th March 1966]

பிற்குத் தரவேண்டிய மதிப்பும் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்பன வற்றில் அக்கறை இல்லாமல்; கோரிக்கைகள் கேட்பாரற்றுப் போகும் நிலையில் இருப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

1963-ம் ஆண்டில் ஃபோர்டு பெளண்டேஷனைச் சேர்ந்த ஒருவர், வுல்ப் லாடோஜின்ஸ்கி என்பவர், இந்தியாவிற்கு வருகிறார். வந்தவர் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும், குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களை, அங்கே போய் விவசாய ஆராய்ச்சி நடத்துகிறார். அப்படி நடத்திய பிறகு, ஒரு அறிக்கை விடுகிறார். அந்த அறிக்கையில், “வாய்ச்சொல் அளவிலேயே குத்தகைகள் நடைபெறுகின்றன. ரிக்கார்டுகள் இல்லாததால் குத்தகை வாரசு சட்டங்களின்படி உரிமை பெறமுடிவதில்லை; கூட்டுறவு இயக்கத்திலிருந்து உதவி பெறமுடியவில்லை.

“குறிப்பாக தஞ்சை, மேற்கு கோதாவரி பகுதிகளில் 50 சதவிகிதம் அல்லது அதற்கு மேலும் கூட விவசாயிகள் முழுமையாக அல்லது ஒரு பகுதியையாவது வாய்ச்சொல் மூலமே குத்தகைக்கு உழுகிறார்கள். குத்தகைக்காரர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களது நிலையைப் பற்றி அவர்களுக்கே உறுதியில்லை.

“தமிழகத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் தாற்காலிகத் தன்மையில்தான் இருக்கிறது”. இப்படி அவர் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார். இந்த அறிக்கைக்குத் திட்டக் குழுவிடம் நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் அளித்த பதில் என்ன? “அந்த நிபுணரது முடிவுகள், விவசாயிகள் அளித்த பதிலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதிகாரிகளுடன் கலந்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவில்லை” என்பதாகும். விவசாயிகளுடைய பதிலை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் யாருடைய பதிலை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும்? ஆசிரியர்களுடைய பதிலையா? ஆலைத் தொழிலாளர்களுடைய பதிலையா? எதை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்கள். “அதிகாரிகளைக் கலந்தாலோசிக்காமல், இந்த அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது” என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், இதற்கு நேர் முரணாக அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர், திரு. காமராஜர், நேற்று முன் தினம் தஞ்சையில், காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் கூட்டத்தில், “விவசாயிகளைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. வெளி நாட்டு நிபுணர் விவசாயிகளைக் கலந்தாலோசிக்கிறார்கள். ஆனால், “அதிகாரிகளைக் கலந்தாலோசிக்கவில்லை” என்று தமிழக அரசு சொல்லுகிறது. அதே நேரத்திலே அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர் என்ன சொல்லுகிறார்? “மேலேயிருந்து திட்டங்களைப் போடுகிறார்கள்; விவசாயிகளை யாரும் எதுவும் கேட்பதில்லை. கிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளைக் கூட்டிப் பேசி திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் எந்தத் திட்டமும் தோல்வியடையத்தான் செய்யும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். “முரான்பாடே, உனக்குப் பெயர்தான் காங்கிரஸ் ஆட்சியா?” என்று, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

15th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

“விவசாயத் தொழிலாளிக்குரிய ஒரு நாள் ஊதியம் ஒரு ரூபாய் என்ற அளவை இன்னும் எட்டிப்பிடிக்காத மாநிலங்களில் ஒன்று தமிழகம்,” என்று டில்லியில் நடைபெற்ற விவசாயத் தொழிலாளர் மாநாட்டுக்குத் தயாரிக்கப்பட்ட குறிப்பில் கண்டிருக்கிறது. “நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகும், நாட்டிலே நிலத்தில் ஆதிக்கம் இருந்துவருகிறது. மாநில அரசுகள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்திய பிறகும் இந்த நிலைமை இருக்கத் தேவையில்லை” என்று பதவியிலிருந்து விலகியிருக்கும், முன்னாள் நிதி அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்காக என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், அவர்களிடம் வரி வாங்குகிறார்கள். 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், “உழுபவனுக்கு நிலம்” என்ற குரல் எழுப்பிய காலத்தில், இவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? உழுபவனுக்கு நிலம் என்பதுபோல, கட்டிய வனுக்கு விடு சொந்தமா என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, விசி அடித்த புயல், ஏற்பட்ட அரசியல் விபத்தின் காரணமாக, விவசாயிகளுக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், உச்ச வரம்புச் சட்டம் போன்ற கண்துடைப்புச் சட்டங்கள்தான் இந்த நாட்டில் இன்றையதினம் காட்டப்படுகின்றனவே தவிர, அவைகளால் விவசாயிகள் ஒருக்காலும் மேன்மை அடைந்துவிட முடியாது. நான் சில கணக்குகளை மாத்திரம் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1962-ம் ஆண்டின் கணக்கின்படி, தமிழ்நாட்டிலுள்ள நஞ்சை, புஞ்சை மொத்த நிலங்கள் 1,62,43,502 ஏக்கர். இந்த மன்றத்திலே தரப்பட்ட பதிலின் அடிப்படையிலே சொல்லுகிறேன். அதில் நஞ்சை 34 லட்சத்து 20 ஆயிரம் சொச்சம் ஏக்கர். புஞ்சை ஒரு கோடியே 28 லட்சம் சொச்சம் ஏக்கர். உச்ச வரம்புச் சட்டம் என்ற மகா பயங்கரமான சட்டம், புரட்சிகரமான சட்டம், புதுமையான சட்டம், உலகத்திலே எங்கும் காணாமல் இந்தச் சர்க்கார் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற இந்த ஜீவிர உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த ஒரு கோடியே 62 லட்சம் சொச்சம் ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து பெற்றிருக்கின்ற ஏக்கர் எவ்வளவு? தொகையைக் கேட்பதற்கே நாணமாக இருக்கிறது. சொல்வதற்கே கூச்சமாக இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் சொன்னார்கள் துணிந்து. “நாலாயிரம் சொச்சம் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் தான் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கேட்டால், “அவரவர்கள் மிரித்துக் கொண்டார்கள்” என்று சொல்வார்கள்.

நேற்றையதினம் அமைச்சர் கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். “சட்டம் போட்டோம். சட்டத்திற்குள்ளேயே நுழைந்து கொண்டார்களே, என்ன செய்வது?” என்று சொன்னார்கள். “சட்டப்படி பிரித்துக் கொண்டார்கள்” என்ற பதிலைத் தந்தார்கள்.

இதற்கு முன்பு, இதே மன்றத்தில் இருந்த கனம் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். “பிரிக்க வேண்டும்

12-00
noon

[திரு. மு. கருணாநிதி] [15th March 1966]

என்பது தானே நம்முடைய கொள்கை; அவரவர்கள் பிரித்துக் கொண்டார்கள்; நம்முடைய கொள்கை நிறைவேறிவிட்டது” என்று சொன்னார்கள்.

இப்படிப்பட்ட வேடிக்கையான வாதங்கள் தான் தரப்படுகின்றனவே தவிர, “உண்மை நிழலாடி வருகிறதா?” என்பது தான் எங்களுடைய கேள்வியாகும். பிரித்திருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பாட்டூர் பெயருக்கு; பாட்டியார் பெயருக்கு; அத்தை பெயருக்கு; அக்காள் பெயருக்கு; தந்தை பெயருக்கு; தங்கை பெயருக்கு; அடுத்த வீட்டில் நம்பிக்கையானவன் பெயருக்கு; வேலைக்காரன் பெயருக்கு; நம்பிக்கையான வேலைக்காரி பெயருக்கு; இப்படிப் பலபேருக்குப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அறுவடையாகிற நெல் அவரவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்கிறதா? என்றால் இல்லை அறுவடையாகும் நெல் ஆண்டுதோறும் பழைய பத்தாயத்துக்கேதான் போய்கொண்டிருக்கிறது. நெல்லாகப் போகிறதா? என்று கேட்டால், நெல்லாக இல்லாவிட்டால் ‘செக்’ ஆகப் போகும். ஆகவே, பழைய இடங்களுத்தான் அந்த அறுவடையின் பயன் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எங்கே பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது? இவர்கள் தான், “வரப் போகிறது”, “வரப் போகிறது” என்று முன் கூட்டியே பத்து ஆண்டுகளாகவே சொல்லிவிட்டார்களே.” உச்ச வரம்புச் சட்டம் வரப் போகிறது. பெரு நிலச்சுவாந்தாரர்களே பெருவாரியாகக் காங்கிரசை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலப் பிரபுக்களே, பிரிக்க வேண்டியதை யெல்லாம் பிரித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். சட்டம் வருகிற நேரத்தில் பிறகு திட்டாடாதீர்கள். பிறகு எங்களைக் குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை” என்று அவர்கள் முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்து, இந்த 1,62,43,502 ஏக்கரும் ஏறத்தாழ மிகத் தந்திரமாகப் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள கணக்கை மாத்திரம் சொல்லுகிறேன். பரிதாபகரமாக இருக்கும். அங்கே தஞ்சை, புஞ்சை பட்டாக்களில் 1960-ம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்த பட்டாக்கள் 4,89,732. 1961-ம் ஆண்டில் இந்த மகா புரட்சிகரமான சட்டம் வந்தது. 1962-ம் ஆண்டில் உள்ள பட்டாக்களின் எண்ணிக்கை 6,41,958 ஆக மாறுகிறது. எப்படி? உச்ச வரம்பு காரணமாக, நான் முதலிலேயே கூறிய வகையிலே, பிரிக்கப்பட்டு, பட்டாதார்கள் அதிகமாக ஆகிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே, 1952-ம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி, ஒரு ரூபாயும் அதற்குக் குறைந்தும் நிலவரி செலுத்திய பட்டாதார்கள் 1,48,491 பேர்கள். ஆயிரம் ரூபாயும் அதற்கு மேலும் வரி செலுத்திய பட்டாதார்களின் எண்ணிக்கை 481 பேர்கள். இந்த 1,48,491 பட்டாதார்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் 43,570 ஏக்கர். 481 பட்டாதார்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் எவ்வளவு தெரியுமா? 1,30,305 ஏக்கர் இந்தப் பட்டாதார்கள் தான் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நிலங்களைப் பிரித்து, பட்டா

15th March 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தார்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பெருக்கியவர்களே தவிர, உரிமையை வஞ்சகமாக, தந்திரமாக இன்றையதினம் தாங்களே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1957-ம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி தமிழ்நாட்டில் அரசாங்க ஏற்பாடுகளில் இயங்கும் ஸ்தாபனங்கள் என்ற வகையில் பெரிய கோயில்கள் 12,925. பெரிய மடங்கள் 218. சிறு தரும நிலையங்கள் 16,295. பெரிய தரும நிலையங்கள் 668. மொத்த ஸ்தாபனங்கள் 30,106. இந்த மொத்த ஸ்தாபனங்களுக்கும் சொந்தமான நிலம் எட்டு லட்சம் ஏக்கர். இதற்கு உச்சவரம்பு கிடையாது.

அது மாத்திரமல்ல. திருப்பனந்தான், தருமபுரம், திருவாலிடு ஆகிய ஆதினங்களுக்குச் சொந்தமான, அனேதும் அறந்த ஆறுவிகள் வாழ்கிற இந்தப் பண்டாரசந்திதானங்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர். அதற்கு உச்ச வரம்பு கிடையாது.

1955-ம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள பெருநிலச்சுவாந்தார்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் 40,500 ஏக்கர் ஒரு மாவட்டத்திலே மாத்திரம் இருக்கிற பெருநிலச்சுவாந்தார்கள்—குறிப்பாகக் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரிப்பவர்கள்—ஆளும் கட்சியிலே அங்கம் வகிப்பவர்கள். அவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் 40,500 ஏக்கர். ஆனால், இந்த மாநிலம் முழுவதும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் நிலம் நாலாயிரம் சொச்சம் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் தான்.

ஒரு மாவட்டத்தில் உள்ள பெருநிலச்சுவாந்தார்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் 40,500 ஏக்கர் என்று சொன்னேன். வடபாதி மங்கலம் திரு. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியாருக்கு ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் வுல்ல; 12,000 ஏக்கர். கரும்பு போட்டுவிட்ட காரணத்தால் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து அவர் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார். அதைத்தான் ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பேசிய கனம் உறுப்பினர் பாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இப்படித் தப்பித்துக்கொள்ள பல வழிகள் அவர்களுக்குச் சொல்லித்தரப்பட்டுவிட்டன என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. 12,000 ஏக்கரில் பெரும்பகுதி, கரும்பு போடப்பட்ட காரணத்தால், உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறது. அடுத்து, பூண்டி வாண்டையார். காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பெரும் தூண். ஏழாயிரம் ஏக்கர் புஷ்பம் கல்லூரிக்கு அவைகளிலே பெரும் பகுதி தொடர்பு படுத்தப்பட்டு, உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து அவர் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார். குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் 5,000 ஏக்கர். சூத்தகைதார் கட்டுறவு சங்கம் என்ற அந்தச் சங்கத்திலே தொடர்பு ஏற்படுவது காரணமாக அவர் பல ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு பெறுகிறார். சீர்காழி முதலியார் 6,000 ஏக்கர். திரு. சீனிவாச முதலியார் 4,500 ஏக்கர். திரு. என். எஸ். ராமலிங்க முதலியார்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [15th March 1966]

2,000 ஏக்கர். குன்னம் அய்யர் 6,000 ஏக்கர். இவர்கள் எல்லாம் மிகத் தீவிரமாக ஜனநாயக சோஷலிசத்தை உலகத்திற்கே போதிக்கின்ற அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய தலைமையிலே பணியாற்றுகின்ற சீரிய பெரும் தொண்டர்கள். அவர்கள் இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியிலே தான் இந்த நிலைமை, இதைத்தான் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். அதை மாத்திரம் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“மிக விரிந்து பரந்த வளங்கள் கொண்ட நாடு ஏன் உணவுப் பிரச்சினையில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது? நிலச் சீர்த்திருத்தங்களை ஏன் நமது சட்டசபையினர் செய்ய முடிவவில்லை? பொருளாதார நலன்களைத்தான் சட்டசபையினர் பெரிதாகக் கருதிக் கொள்கிறார்கள். நம்மால் நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. நாம் ஜமீன்தாரிகளை, மிராசதாரகளை ஒழித்துவிட்டோம். நிலப்பிரபுக்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். நமது சட்டசபையினர் இதைத் தடுக்க தேவையான சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. காரணம், அவர்கள் மீதும் ஆதிக்கம் இருக்கிறது.” இதைப் பேசியவர் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள். மார்வாரி சங்கத்தில் பேசியிருக்கிறார். பேசிய இடம் வார்தா. காந்தியார் உலவிய இடம். ஆகவே, உண்மைக்குப் பெயர் போன இடம். புனிதத்திற்குப் பெயர் பெற்ற இடம். அந்த இடத்தில் குடியரசுத் தலைவர் உண்மையைச் சொல்லுகிறார். “நமது சட்டசபையினர் நிலச் சீர்திருத்தத்திற்குத் தேவையான சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. காரணம், அவர்கள் மீதும் ஆதிக்கம் இருக்கிறது”. நான் படித்துக் காட்டிய பட்டியலுக்கு உரிய பெருநிலச்சுவாந்தார்களுடைய ஆதிக்கம் இருக்கிற காரணத்தால் நிலச் சீர்திருத்தம் ஒழுங்காக உருவெடுக்கவில்லை, விவசாயிகள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கண்ணீர் துடைக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமையில் அவர்களை மேலும் மேலும் புண்படுத்துகின்ற வகையிலே விதிக்கின்ற வரிகளைத் தளர்த்தவேண்டும், ரத்து செய்யவேண்டும் என்பதைக் குறித்து எங்களுடைய கட்சி சார்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சபைக்கு முன் நான் வைத்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளைக் குறித்து பல கனம் அங்கத்தினர்கள் சபையிலே பேசியதுடன், பல வெட்டுப் பிரேரணைகளையும் அபசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கவனித்துப் பார்க்கும் போது சில முக்கியமான ஆலோசனைகளுக்கு முதலில் பதில் கூறி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த வருஷம் பருவ மழைக் கோளாறிலால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய கஷ்ட நிலையைப் பற்றி எல்லா மாவட்டங்களில் இருந்தும்

15th March 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

வந்திருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று மட்டும் அல்ல. இந்தக் கூட்டுத் தொடரிலே பல கவன ஈர்ப்புப் பிரேரணைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷ நிலையைப் பார்க்கும்போது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வது கடந்த பல வருஷங்களாக நாம் காணாத பயங்கர நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தான். பொதுவாக இது நம் ராஜ்யத்தை மட்டும் பாதிக்கவில்லை. உண்மையிலேயே கடந்த நவம்பர் மாத வாக்கில் நாம் கூர்ந்து நிலைமையைக் கவனித்தபோது பயங்கரமான தாக்கத்தான் இருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. தென் மேற்குப் பருவமழையும் நமக்கு பாதகமாக இருந்தது. வட கிழக்குப் பருவ மழையும் நமக்கு ஆரம்ப கட்டத்தில் சாதகமாக அமையவில்லை. அந்தப் பயங்கரமான நிலை தொடர்ந்திருந்தால் நம் ராஜ்யம் எத்தகைய ஒரு பெரிய நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருக்கும் என்பதைச் சிந்திக்கும்போது நாம் செய்த அதிருஷ்டமோ என்னமோ வட கிழக்குப் பருவ மழையினால் பின்பகுதியில் நல்ல மழை ஏற்பட்டு நாம் காப்பாற்றப்பட்டோம் என்றால் மிகையாகாது. கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டபடி பாசன வசதி பெற்றிருக்கக்கூடிய இடங்களில், வழக்கம்போல் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைத்து நாம் நிம்மதியாக இருக்க முடிந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகையால்தான், இந்த வருஷம் நமக்கு எதிர்பாராத வகையில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையைக் கவனத்தில் கொண்டு ரெவின்யூ இலாகாவின் கொஞ்சம் தாராளமான வகையில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். நேற்றையதினம் பல அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களுக்குப் பதில் அளிக்கும்போதுகூட எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் மோத்தமாக வைத்து, அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னேன். விசேஷமாக திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் ஒரு சில பகுதி, தஞ்சை, திருச்சி, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள நிலைமை—எல்லா வற்றையும் எடுத்துச் சொன்னேன். இந்த வருஷம் மோத்தமாகக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஐமாபந்தி காலத்தில்தான் மனுக்கள் கொடுத்து தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்ற நிலை இல்லாமல் ரெவின்யூ போர்டில் உள்ள பொறுப்புள்ள அதிகாரி ஒருவரே அங்கெல்லாம் சேர்ந்து ரெவின்யூ அதிகாரிகளுடன் கலந்து இருக்கக்கூடிய நிலைமைகேற்ப நிவாரணம் அளிக்க வழிவகுக்கவேண்டும் என்பதாக அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஐமாபந்திக்குப் பிறகு போகக்கூடிய அதிகாரி இந்த வருஷம் முன்கூட்டியே தஞ்சை ஜில்லாவிற்குப்போய் இருக்கிறார். எல்லா விஷயங்களையும் நேரிடையாகக் கவனித்து சர்க்காருக்கு ஓர் அறிக்கையும் கொடுத்திருக்கிறார். நேற்று ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது எவ்வளவு என்று புள்ளிவிவரம் கொடுத்தேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து வந்தவர்கள் அது மிகவும் குறைவு என்று சொன்னார்கள். அதைத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்யலாம். அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [15th March 1966]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. தண்டாயுதபாணி பிள்ளை அவர்கள் பேசும்போது இப்போது இருக்கக்கூடிய ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்படி பஞ்சப் பகுதியாகிய இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களுக்குத் தான் நிவாரணம் கிடைக்கலாம் என்பதாகவும், அத்தகைய நிலை தஞ்சை ஜில்லாவில் இல்லாவிட்டால் பயிர் தீய்ந்து போன நிலை ஏற்பட்டு விளைச்சல் கணிசமாகக் குறைந்திருக்கிறது, எப்போதும் போலக்கானவில்லை, ஆகவே, இதை அரசாங்கம் தனியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் விசேஷ கவனம் எடுத்துக்கொண்டு அதிகாரியை முன் கூட்டியே அனுப்பி, விவரங்களைச் சேகரித்திருக்கிறோம். பொதுவாகத் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் வருஷா வருஷம் தென்மேற்குப் பருவ மழையினால் பயிர் வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிட்டதான செய்திதான் வரும். யினால் பயிர் வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிட்டதான செய்தி தான் வரும். ஆனால் இவ்வாண்டு பருவ மழை இல்லாத காரணத்தினால் ஆரம்பக் கட்டத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. பின்னால் வடகிழக்குப் பருவ மழையினால் சில இடங்களில் பயிர் தண்ணீரில் மூழ்கிறது. இது சாதகமானதா, பாதிக்கமானதா என்ற சர்ச்சைக்குள் நான் போகவில்லை. வழக்கம் போல் இன்றி இவ்வாண்டு தண்ணீர் கிடைக்காத கஷ்டம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இதுபோல ஏற்பட்டதில்லை. உணவு நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து நான் அடிக்கடி அங்கே போனபோது பார்த்தேன். ஆகவே தான் விசேஷ அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்று சொன்னேன். அந்த அடிப்படையில் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கூட என்மிது குறை சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. “தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத் தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று எங்கள் பகுதியில் குறம்பு அடைக்கக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள்” என்றார். தஞ்சையில் இருக்கக்கூடியவர்கள், “திருச்சி ஜில்லாக்காரர்கள் குறம்பு அடைத்து எங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காதபடி செய்து விட்டார்கள்” என்று சொல்வார்கள். அவரவர்கள் மனதில் இப்படி உதிக்கும். திருச்சி ஜில்லா, தஞ்சை ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா என்ற ஜில்லா அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சனையை அனுபவம் உணவுப் பிரச்சினையை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்த்தால் யாரும் குறை சொல்ல இடமிருக்காது. சம்பாப் பயிரைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் தாளடிப் பயிரைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எதிர்பார்த்தபடி விசேஷ விளைச்சல் ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்லத் தயாராய் இல்லை. அதற்காகத்தான் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

அதுபோல ராஜ்யத்தின் மற்றப் பாகங்களில், பின் தங்கிய பாகங்களில் இந்த வருஷம் மழை இல்லாத காரணத்தினால் பயிர் தீய்ந்து போய்விட்டது. சங்கான்கோயில், தென்காசி போன்ற இடங்களில் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே வரி வஜா, கடன் வசூல் ஒத்திவைப்பு ஆகியவை மட்டும் போதாது. இதனால் நிலச்சுவாந்தார்கள் தான் நன்மை அடைவர். அதே

15th March 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

சமயம் விவசாயக்கூலிகள் வேலை கிடைக்காது அடைந்திருக்கிற கஷ்டத்தையும் நாம் போக்கவேண்டுமென்றால் அங்கே வேலை வாய்ப்பையும் தேடித்தரவேண்டும். அதன் காரணமாகத்தான் அதுபோன்ற பகுதிகளில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளையும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பகுதிகளிலும் இப்படிப்பட்ட வேலைகளைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், எங்கே விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அல்லது நிலத்தை நம்பியிருக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்த்து நிவாரண வேலைகளைச் செய்யக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் இதில் தயக்கமில்லாமல் உதவியளிக்கும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் பேசும்போது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதிலே ஒரு விவசாயினுடைய முயற்சியின் காரணமாக இதற்கு முன்பு செட்டில்மென்ட் அடிப்படையிலே தண்ணீருக்கு உரிய இடம் என்று இல்லாமல் புதிய இடத்திலே தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அதற்கு தண்டத்தீர்வை 20 மடங்கு அல்லது அதிகமாகவே போடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது ஒரு விவசாயி பெருமுயற்சியுடன் நல்ல முயற்சியிலே ஈடுபடும்பொழுது தண்டத்தீர்வை போடவேண்டுமா என்ற கேள்வி எழும்பொழுது இது அவசியமில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதில் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருக்குமானால் பயன் இல்லாமல் போகும். லோயர் ரைப்பேரியன் டைட்ஸ் பாதிக்கப்படக் கூடாது. அவர்கள் சொன்னதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்தப் பகுதியிலே யாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் இருக்குமானால் செட்டில்மென்ட் ஆகவேண்டுமென்பதற்காகக்கூட காத்திராமல் தண்டத் தீர்வை விலக்கு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இரண்டு, மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தண்டத் தீர்வை பாதகமில்லா பகுதிகளிலே போடுவது இல்லை என்று உணர்ந்த காரணத்தால் அப்பொழுது சாதகமாகச் செய்தோம். இது ஒரு பகுதியில் மட்டுமல்ல, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பாதகம் இல்லாமல் ஒரு விவசாயி தண்ணீரைப் பயன்படுத்தினால் தண்டத் தீர்வை இல்லாமல் செய்யலாமா என்பதைப் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் அவர்கள் அலைன்மென்ட் முறையில் யாரோ ஒரு பெரும் செல்வந்தருக்கு அலைன்மென்ட் செய்துவிட்டதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு அல்ல, ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அது செட்டில்

[திரு. வெ. ராமையா] [15th March 1966]

மெண்டில் நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். அஸைன்மெண்டில் அப்படி நடந்திருக்க முடியாது. செட்டில்மெண்டில் போதிய தஸ்தாவேஜுகள் இருந்து, அவர்களுக்கு உரிமை இருந்தால் அதில் தாம் தலையிட முடியாது. அஸைன்மெண்ட் என்பது நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள், நிலம் இல்லாத ஏழைகள், 10 வருஷம், 20 வருஷம், அல்லது 30 வருஷம், 1 ஏக்கர் அல்லது 2 ஏக்கர், 50 சென்ட் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்யமுடியாமல் அப்புறப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று. இப்பொழுது இருக்கிற விதிமுறைகளின்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். உண்மையிலேயே பல வருஷங்களாக சாகுபடிக்காக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டால் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த இலாகா தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான கோரிக்கை ஒன்று என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த வருஷம் பருவ நிலை காரணமாக ப்ராஜக்ட் ஏரியாக்களில் எல்லாம் அதிகமாக விவசாயம் இல்லை, லேயர் பவானி, மேட்டூர் கெனல்ஸ் இந்தப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், இரிகேஷன் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், தண்ணீர் திறந்துவிடவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். அங்கே தள்ளுபடி செய்வதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. காலாகாலத்தில் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக மிக முக்கியமாகப் பேசப் பட்டது நில உச்சவரம்புச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்டது. கனம் உறுப்பினர் மாதவன் அவர்களும் இன்னும் மற்ற பல அங்கத்தினர்களும் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய முடிவுகளைக் குறித்துச் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் இந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டதைக் குறித்து அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய முறையிலே உணர்ச்சி எசப்பட்டுச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ரோம்ப ஜாஸ்தி இல்லை. அதை அவர்களே சொல்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலே சாகுபடிக்கு தகுந்ததாக இருக்கக்கூடிய நிலத்தினுடைய புள்ளிவிபரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1 கோடியே 50 லட்சம் என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு நிலம் இருக்கக்கூடிய நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நில உச்சவரம்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு வந்தது, நான் கொடுத்த புள்ளி விவரம், இதுவரை நம்முடைய கைக்கு வந்திருப்பது. 'The total extent of taken over and to be taken over lands by 9th March 1966'. 6,714 ஏக்கர் என்று சொன்னேன். இந்த மாதம் முடிவடைவதற்குள் வரவேண்டியது 2 ஆயிரத்து 657 ஏக்கர். ஆக மொத்தம் மார்ச்சு மாதத்திற்குள் வரவேண்டிய அளவு 9,371 ஏக்கர். இன்னும் மீதம் இருக்கக்கூடிய 1,594 கேஸ்களிலே பல கட்டங்களில் வேலை முடிந்து வரவேண்டிய நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்றால்

15th March 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

80 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் வரவேண்டியிருக்கிறது. இது ஜூன் மாதத்திற்குள் முடிவடையலாம் என்று எனக்குக் கொடுத்த குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஏறத்தாழ 1½ கோடி ஏக்கர் நிலம் இருக்கக்கூடியதில் இவ்வளவு குறைவாகத்தானே நிலம் வந்தது என்று சொன்னார்கள். நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தோமானால் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள வர்கள் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. 1½ கோடி ஏக்கர் நிலம் உள்ள ராஜ்யத்தில் 30 ஏக்கர்கள் என்று உச்ச வரம்பு வைத்த பிறகு ஏன் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்றால் 1½ கோடி ஏக்கர் நிலமும் உச்சவரம்பிற்குக் கட்டுப்பட்ட நிலம். ஆகவே அதிகமாக ஏன் வரவில்லை என்று யாரும் கேட்கமாட்டார்கள். அதுவும் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அப்படி நினைக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். 30 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களும் குறைவாக இருப்பார்கள். இதையெல்லாம் உணர்ந்து இந்தச் சட்டத்திற்குள் எது எது வரும் என்பதையெல்லாம் இந்தச் சபையிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டுதான் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : 1½ கோடி ஏக்கர் நிலமும் உச்சவரம்பிற்குள் வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. 10 ஆயிரம், 12 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் என்று வைத்திருக்கிறார்களே, அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டது எவ்வளவு என்றுதான் கேட்டேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்பொழுது இருக்கின்ற சட்டத்தின் அடிப்படையிலே என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அது எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்தச் சட்டம் இந்தச் சபையிலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சட்டம். இந்த உச்ச வரம்புச் சட்ட வேலையைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த ஒரு வருஷமாக தீவிரமான கவனஞ்செலுத்தி, துரிதமான முறையில் இதை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் கால அட்ட்வணியெல்லாம் நிர்ணயம் செய்து அதற்கு வேண்டிய முறையில் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆர். வி. சாமிநாதன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரை, அரசாங்கம் சொல்லும்போதும், கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும் போதும் அங்கு வரி பாக்கி ஏராளமாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், அங்கிருக்கிற விவசாயிகள் அது போன்ற நிலுவை ஒன்றுமில்லை என்று சொல்கிறார்கள்; இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர்களோ, அதிகாரிகளோ பிறரைக் கலந்து பேசுவதிலே ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். யார் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொன்னாலும் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதிலே சந்தேகமே இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அந்த வட்டார நிலையை எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் சொல்லும்

12 30
p.m.

[திரு. வெ. ராமையா] [15th March 1966]

பட்சத்தில் அவரைக் கலந்து பேசுவதிலோ அல்லது அவர்கள் யாரைக் கலந்து பேசினால் நல்ல முடிவுக்கு வரமுடியும் என்று சொல்கிறார்களோ அவர்களைக் கலந்து பேசுவதிலோ அரசாங்கத்திற்குத் தயக்கம் கிடையாது. திரு. சாமிநாதன் அவர்கள், அவர்களுடைய மாவட்டத்திலே கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலே நிலுவை பாக்கி ரொம்ப அதிகமாக இருப்பதற்கு விவசாயிகள் பொறுப்பாக இருக்க முடியாது, கணக்கில் கொள்ளு இருக்க வேண்டும். அதை ஆராயவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி ஆராய விசேஷ அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டுமா, இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகளைக் கொண்டே ஆராயலாமா என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்ய அடுத்த மாதத்தில் ஒரு தேதியை நிர்ணயித்தால் நானே அந்தப் பகுதிக்கு வரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள், நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றியும், இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டங்களை அமல் படுத்துவதிலே ஹைகோர்டிலே இருக்கிற ஒரு சில கேஸ்களைத் தவிர—அவை கூடத் தீர்ப்பாகியிருக்கும், அல்லது விரைவில் தீர்ப்பாகிவிடும்—மற்ற எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் விரைவில் பூர்த்தியாகி, பிறகு சர்வே செட்டில்மெண்ட் சம்பந்தமாக வேண்டிய அதிகாரிகளைப் போட்டு விரைவில் நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை இப்போது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Speaker has allotted 2½ hours for the discussion on these Demands. That time-limit has now come to a close. So I am going to put the Demands to the vote of the House.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I will reply to just one point raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition.

நான் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். செட்டில்மெண்டைப் பொருத்தவரை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ரயத்துவாரி ஏரியா பூராவும் ரீ-செட்டில்மெண்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1930-க்குப் பிறகு ரீ-செட்டில்மெண்ட் பண்ணாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ரீ-செட்டில்மெண்ட் செய்யும்போது பளு குறையும் என்று சொல்லமுடியாது; குறையாது. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரீ-செட்டில்மெண்ட் செய்யும்போது என்னென்ன காரியங்களைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட், கம்யூனிகேஷன் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். விசேஷமாக அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய எகனாமிக் கண்டிஷனை ரூபகத்தில் வைக்கவேண்டும். திட்டங்களுக்கு வளர்ச்சியடைந்திருந்தால் ரீ-செட்டில்மெண்ட் வருவதால் விவசாயிகளுக்கு லாபமாக இருக்காது. ஆகவே,

15th March 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

அதைச் செய்யாமல் நில வரி, நீர் வரியை நிரந்தரமாக்கும் நேரத்தில் அப்போதைக்கப்போது ஏற்படக்கூடிய நிலைக்குத் தகுந்த முறையில் விசேஷ வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே பல சங்கடங்கள் இருப்பதையும், விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய தொந்தரவுகளைப் பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் நம்முடைய ராஜ்ய முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுவிவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும் போது, எப்படிக் குறைக்க வேண்டும், எதைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் தீவிரமாகச் செய்து தான் இந்த வரி விதிப்புகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். அந்த நிலையில் இந்த மாரியத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

The cut motion of Sri Saw Ganesan to Demand No. I—Land Revenue Department was put and lost.

The cut motion of Sri T. P. Alagamuthu to Demand No. I—Land Revenue Department was put and declared.

A poll was demanded.

The Hon. Speaker called first those Members who were in favour of the cut motion to rise in their seats and then those who were against the cut motion in each block. The number of Members who rose in favour of the cut motion was 35 and the number of Members who rose against the cut motion was 59.

The cut motion was declared lost.

MR. SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,17,40,900 under Demand No. I—Land Revenue Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions to Demand No. IV Stamps Administration were put and lost.

MR. SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,08,400 under Demand No. IV—Stamps Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion to Demand No. XXXI—Famine Relief was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,14,300 under Demand No. XXXI—Famine Relief.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion to Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars was put and lost.

[15th March 1966]

MR. SPEAKER : The question is :—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,50,000 under Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars ”.

The Demand was put and carried and the grant was made.

(5) DEMAND No. XXVII—PUBLIC WORKS—WORKS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,60,94,400 under Demand No. XXVII—Public Works—Works.”

திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கிராம புறங்கலிலுள்ள பாசன வாய்க்கால்களைப் பொது மராமத்து இலாக்காவே மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 6,60,94,400 under Demand No. XXVII—Public Works—Works be reduced by Rs. 100.”

திரு. சா. கணேசன் : கனம் தலைவரவர்களே, ‘சென்னை மாநிலப் பெருஞ்சாலைகள் பலவற்றின் சீர்கேட்டைத் திருத்தவும் குறுகிய பாலங்களை அகலப்படுத்தவும் வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட’ என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“ That the allotment of Rs. 6, 60, 94,400 under Demand No. XXVII—Public Works—Works be reduced by Rs. 100.”

(6) DEMAND No. XXVIII—PUBLIC WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,68,86,800 under Demand No. XXVIII—Public Works—Establishment and Tools and Plant.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 2,68,86,800 under Demand No. XXVIII—Public Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.”

(7) DEMAND No. XLII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC WORKS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,00,70,400 under Demand No. XLII—Capital Outlay on Public Works.”

15th March 1966]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 5,00,70,400 under Demand No. XLIII—Capital Outlay on Public Works be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion. We may not go beyond 2-00 p.m. The hon. Member Sri M. R. Krishnamoorthi may now speak.

* திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் பொதுமராமத்து இலாகா மான்யத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பொதுமராமத்து இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் வெகுவான மந்த நிலைமையும் அதே நோத்தில் லஞ்ச ஊழலும் தலை விரித்தாடுகிற நிலைமையை நான் நன்றாகக் காண்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது ஒரு பஞ்சாயத்தில் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமானாலும் பி. டப்ளூ. டி. யில் உள்ள எஸ்.இ. அளவில் பி. டப்ளூ. டி. பெர்மிஷன் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இப்போது வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலைமையில், ஒரு பஞ்சாயத்து ஒரு எஸ். ஈ.யை பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏதாவது அனுமதி வாங்க வேண்டுமென்றால் எத்தனையோ காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு வேலைக்காக ஒரு வருடமாக அனுமதி கேட்டு வந்தும், நேராகப் போய்ச் சொல்லியும் இன்னும் அனுமதி கிடைக்காத நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி இருந்து கொண்டிருந்தால் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கும் என்பதை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் லால்பேட்டை என்ற ஒரு செக்ஷன் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அங்குள்ள ஓவர்சியரைப்பற்றி, தஞ்சாவூர் எஸ். ஈ. அவர்களிடத்தில் போய்ச் சொன்னேன், அதாவது அவர் பொது மக்களிடமிருந்து பணம் வாங்கிக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்து வருகிறார் என்று நேராகச் சொல்லியும், அங்குள்ள பொதுமக்கள் நேராகச் சென்று வாக்கு டூலம் கொடுத்தும், அவர் உடனடியாக மாற்றப்படவேண்டும் என்று சொல்லி ஓராண்டு காலம் ஆகியும் இன்னும் மாற்றப்படாமல் இருக்கிறார். இதற்கிடையில் இவர் மாற்றப்பட்டு உத்தரவு வந்தது என்றும், மீண்டும் இவர் இங்கேயே வருவதற்கு உத்தரவு வாங்கி வந்துவிட்டார் என்றும் அறிந்தேன். இந்த முறையில் பொது மராமத்து இலாகா செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தால், மக்களுடைய தேவைகளாக இருக்கின்ற சாலைகள், ஏரிகள், குளங்கள், பாலங்கள் இவைகள் எல்லாம் எந்த முறையில் நிறைவேற்றப்படும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [15th March 1966]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்டுமன்னார்குடியிலிருந்து அணைக்கரைக்குச் செல்லும் வடவாற்றங்கரை ரோடு ஏறத்தாழ 14, 15 மைல் இருக்கிறது. இது சீர்திருத்தப்பட்டால் 30, 40 கிராமங்களுக்கு நல்ல பாதைவசதி கிடைக்கும். இப்போது இந்தப் பாதை மண் ரோடாக (Road) இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைச் சீர்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி தென் கடலூர் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் கேள்வி கேட்டுகும்போது, இது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் என்றும், இதற்காக 14 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்போது இருக்கிற அந்த ரோட்டை கப்பி ரோடாகப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். இதை 1966-67-வது ஆண்டில் நடத்த முடியாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலாவது நடத்திக் கொடுத்தால் அந்த இடத்திலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே என்னுடைய தொகுதியில் காட்டுமன்னார்குடியிலிருந்து திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பிங்குருட்டிக்குச் செல்லும் பாதை ஏறக்குறைய 7 மைல் நீளமிருக்கிறது. இதைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வகிக்க முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதால், பஸ் போக்குவரத்துக்கு வசதியில்லாமல் மக்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கூடிய விரைவில் Highways இலாகாவில் எடுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே சிதம்பரத்திலிருந்து காட்டுமன்னார்குடிக்குப் போகக் கூடிய ரோடு, 16, 17 மைல் நீளம் இருக்கிறது. இதில் நான் ஒன்று குறைந்தது 100 பஸ்கள் வரை போய் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ரோடு மிகவும் மேடு பள்ளமாகவும், குறுகலாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காட்டுமன்னார்குடியிலிருந்து ஓமாம்புலியூர் செல்லும் ரோடு 6, 7 மைல் நீளமிருக்கிறது. இந்த ரோடு மிகவும் சீர்தேடாக இருப்பதால் பஸ் போக்குவரத்துக்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இந்த ரோடு இப்போது மண்ரோடாகவும் செம்மண்கப்பி ரோடாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை கருங்கல் ஜல்லி ரோடாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் காட்டுமன்னார்குடி ஓமாம்புலியூர் ரோடில் வெள்ள மதகு என்று ஒன்றிருந்தும், இதில் பஸ்கள் போக முடியாமல் குறுகலாகவும், அபாயகரமானதாகவும் இருக்கிறது. இதன் மூலம் நெல் எடுத்துக்கொண்டு போக முடியாத நிலைமையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த வெள்ளமடிகை மாற்றி அமைப்பதற்குச் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

15th March 1966] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அதை அடுத்து பஞ்சாயத்தினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் குடிமராமத்துத் திட்டம் சமீப காலமாக எந்த அளவிற்குத் தோல்வி அடைந்து இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். எந்த கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடமுள்ள ஊழல்கள் இந்தக் குடிமராமத்து வேலைத் திட்டத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. இதன் காரணமாகப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு கெட்ட பெயர் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே குடிமராமத்து வேலைத் திட்டத்தை பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்து எடுத்து பொதுமராமத்து இலாகா மூலமாகப் பாசன வசதிகள், கிணறு வெட்டுதல், குளங்கள் வெட்டுதல் இவைகளை எல்லாம் காண்டிராக்ட் மூலமாக வேலை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நெடுஞ்சாலை, மேம்பாட்டுப்பணி போன்ற மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியில் மிகக் தேவையாக இருந்து வந்த பரவாற்றின் மீது பாலம் கட்டுவது என்பதைப் பல ஆண்டுகாலமாகச் சொல்லி வந்ததின் காரணமாக இப்போது அதற்கு 8 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது அரசாங்கம். பல காலமாகச் சொன்னதற்கு இப்போது தான் பரிகாரம் கிடைத்திருக்கிறது என்றாலும், இப்போதாவது அனுமதி வழங்கியதற்காக என் பாராட்டுதல்களை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்ற இந்த நேரத்தில் சில குறைகளையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பெருமாள்கரை ஏரி ஓரமாக இருக்கின்ற ரோட்டில் வண்டிகள் போக முடியவில்லை, பஸ்ஸும் போக முடிவதில்லை அந்த அளவிற்குச் சீர்கெட்டிருக்கின்றது. இந்த ரோட்டைப் பற்றி நெடுஞ்சாலை இலாகாவுக்குப் புகார் எழுதினால், இதைப்பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியன் தான் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிடத்தில் கேட்டால், இது நெடுஞ்சாலை இலாகாவைச் சேர்ந்தது என்று சொல்கிறார்கள். இவ்விதம் தகராறு இருந்து கொண்டிருப்பதால் பல ரோடுகள் இன்னும் சீர்கேடான நிலைமையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இன்னின்ன ரோடுகள் இன்னின்ன இலாகாவுக்குச் சேர்ந்தது என்று வரையறுத்துக் கொடுத்து, ரோடுகளைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உப்பனாற்றின் மீது பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு, அதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டு, இன்வெஸ்டிகேஷன் எல்லாம் ஆகியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் பரவாற்றின் மீது பாலம் கட்டப் பணம் ஒதுக்கியது போல் இதற்கும் பணம் ஒதுக்கி எங்கள் பாராட்டுதல்களைப் பெறக்கூடிய வகையில் உத்தாவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [15th March 1966]

அடுத்ததாக, கருங்குறிக்கு அருகிலுள்ள செங்கால் ஓடைத் திட்டத்திற்காக 70 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில், வேலை நடத்த அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில், சிபாரிசு செய்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது போன்ற பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலும் எங்கள் பாராட்டுதலைப் பெறுகின்ற வகையிலும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, as permitted by you, I will just give a true copy of the Madras Government Order . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member will please give it to me.

Sri K. A. Mathialagan handed over the paper to the Hon. Speaker.

1-00
P.m.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பொதுப்பணித்துறை இயங்கிக் கொண்டு வருகின்ற முறை முதல் தரமாக இருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களை எல்லாம் விட நமது ராஜ்யத்தில் பொதுப்பணித்துறை சிறந்த முறையில் இருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களை விட நம் ராஜ்யம் நல்ல பெயரை வாங்கியிருக்கிறது என்றால், அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கக்கூடிய இந்தப் பொதுப்பணி இலாகாவின்ரை உண்மையிலேயே நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரே ஒரு குறையை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்குப் போதுமான அளவு வசதியும், அவர்களுக்கு வேண்டிய சவுகரியமும் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடு பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. வொர்க்-சார்ஜ்ஸ் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் என்று பலவகைப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஹைவேஸ் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஸ்பெஷல் பில்டிங்ஸ் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு விதமாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வொர்க்-சார்ஜ்ஸ் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட்டில் இருக்கிறவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் 10-15 ஆண்டுகளுக்கு மேலே டெம்பரரி ஆக இருக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர், திரு. வாசுதேவன் என்பவர், மெட்ராஸ் பில்டிங்ஸ் டிவிஷனில் 24 ஆண்டுகளாக அந்த மாதிரியே இருக்கிறார். அவர்களுக்கு மெடிகல் லீவ் கிடையாது, காஷுவல் லீவ் கிடையாது, ப்ரிவிலேஜ் லீவ் கிடையாது. அவர்கள் எந்த லீவும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அதோடு அவர்களுக்குப் ப்ராவிடென்ட் ஃபண்ட் கிடையாது, பென்ஷன் கிடையாது, க்ராச்சியிட்டி கிடையாது. சம்பளத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்கள் யுக்தப்படி எக்ஸ்யூட்டிவ் என்ஜினியர் 90 ரூபாய்

15th March 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

பேசிக் பேக்குள் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதில் கூட ஃபேவரிட்டஸம் வந்து விடுகிறது. தெரிந்தவர்கள் மூலம் வந்தால், சிபாரிசு இருந்தால், அடிப்படைச் சம்பளம் 60 ரூபாய், 70 ரூபாய் கிடைக்கலாம். இல்லையென்றால் 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் கிடைக்கலாம். அதோடு ஒரு டிவிஷனில் மொத்தம் 90-100 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். அவரே இன்னொரு டிவிஷனுக்குப் போகும் போது 140-150 ரூபாய் வாங்க முடியும். இதற்கு ரைம், ரீசன் ஒன்றும் கிடையாது. இந்த மாதிரி பல ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. 1963-ம் ஆண்டிலே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் சர்வீஸ் உள்ளவர்களைப் பர்மனென்ட் செய்ய சர்க்காரிலே ஒரு ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். 1963-லேயே பஞ்சாயத்து யூனியனில் மூன்று பேர்களையாவது பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஜி.ஓ.-வை சர்க்கார் இலாகா விலேயே இம்ப்ளிமென்ட் செய்யவில்லை என்றால், மற்றவர்கள் எப்படிச் சர்க்கார் உத்தரவை இம்ப்ளிமென்ட் செய்வார்கள்? தனிப்பட்டவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆர்டர் போடுகிறோம், அவாண்டு போடுகிறோம் இம்ப்ளிமென்ட் செய்யவில்லை என்றால், அரசாங்கத்தின் இலாகாவே. அரசாங்க ஜி.ஓ. இம்ப்ளிமென்ட் செய்யாமல் ஆண்டுக் கணக்கில் சும்மா இருந்தால் என்ன செய்வது? சீக்கிரம் இம்ப்ளிமென்ட் செய்யவில்லை என்று மற்றவர்களை நாம் எப்படி, சொல்ல முடியும்? இப்போது சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. இதைச் சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டும். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்கிறவர்களையாவது முதன்முதலாக எடுத்து அவர்களை பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்த அறிக்கையில் பார்த்தால், சேதுசமுத்திரம் பிராஜெக்ட், ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடு சம்பந்தமாகப் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆமை வேகத்தில் தான் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இரண்டும் பல ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடு பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, 25 மைல்கள் தான் புதிதாகப் போடு வேண்டும். பாக்கி 431 மைல்கள் இம்ப்ரூவ் தான் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் வரக்கூடிய பெனிஃபிட்ஸ் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இதற்கு சீக்கிரத்தில் ஸாங்க்ஷன் வாங்கி, உடனடியாக ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடைப் பொறுத்தவரையில் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். சேதுசமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேறினால் தென் பகுதியில் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதையும் சீக்கிரத்தில் முடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பியூட்டி ஸ்பாட்ஸ் நீலகிரியில் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் பல இடங்களில் பியூட்டி ஸ்பாட்ஸ் இருக்கின்றன. தீர்வீழ்ச்சிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. மதுரை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே சுருளி ஃபால்ஸ் இருக்கிறது. பியூட்டி ஸ்பாட்ஸ், யாத்திரை ஸ்தலங்கள், உல்லாச ஸ்தலங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் சீக்கிரத்தில். . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

[15th March 1966]

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் தலைவரவர்களே கொடுக்கப்பட்ட காலம் குறைவாக இருந்தாலும் சுருக்கமாகப் பேசி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பொது மராமத்துத் துறையில் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் முதலில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேசின் பிரிட்டிஷை அகலப்படுத்தும் திட்டம் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரிய செய்தி. இருந்தாலும் இதிலே சேர்த்ததோடு நின்று விடாமல், உடனே அதற்கு அஸ்திவாரக் கல் போடும் வேலை நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேம்பாலம் கட்டுவதிலே தயவு செய்து அந்த வேலையை கார்ப்பரேஷனிடத்தில் ஒப்படைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒப்படைப்பதில் பல பிரச்சனைகள் புகுந்து காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. குறித்த காலத்தில் கோடம்பாக்கம் பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இப்போது போக்குவரத்துக்குத் திறந்துவிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்னமேயே கார்ப்பரேஷனிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட திருவொற்றியூர் ஓவர் பிரிட்ஜ் இன்னும் கட்டி முடியவில்லை. இந்தக் காலதாமதத்திற்கான காரணங்களைச் சொல்லுவது நன்றாக இருக்காது என்ற முறையில் சொல்லாமல் விடுகிறேன். இனிமேல் ஓவர் பிரிட்ஜுகளைக் கட்டும் போது, பி. டபிள்யூ. டி-ல் எடுத்துக் கொண்டு உடனே கட்டி முடிக்கவேண்டும். அதை விட்டு கார்ப்பரேஷனிடத்தில் ஒப்படைத்தால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்று மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்னும் பல இடங்களில் ரோட் டைட் பार्க்கஸ் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பல நூறு மைல்கள் காரில் போகிறோம். நான் கூட சிதம்பரத்திற்கு அருகில் ரோட் டைட் பार्க் ஒன்றைப் பார்த்தேன். நமது மாநிலத்திற்கு வெளி நாட்டினர்கள் வருகிறார்கள். அன்லியர்கள் வருகிறார்கள். அந்த பார்க்கைப் பார்த்துக்கூட அழகாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போதாது. இன்னும் பல இடங்களில் பார்க்குகளை அழகாகப் போட்டு, அங்கே உட்கார்ந்து சாப்பிட வசதி செய்து கொடுத்தோமானால் இன்னும் நலமாக இருக்கும். இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால் பஸ் போகும் வீதிகள் ரொம்ப மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. நகரசபைக்குப் பணம் கொடுத்தால், திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டு, பிரச்சனைகளெல்லாம் வந்து, பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. பெரிய வீதிகளில் பணத்தைச் செலவழித்து விட்டு, உள்ளே இருக்கக் கூடிய வீதிகளைக் கவனிப்பதில்லை. பஸ் போகும் வீதிகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளுவது சிறந்தது. சென்னை நகரத்தில் மூன்று வீதிகளைத் தான்—பூந்தமல்லி ரோடு, மவுண்ட் ரோடு, நார்த் டிரங்க் ரோடு ஆகியவைகளைத் தான்—அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது போதாது.

15th March 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

எங்கெல்லாம் பஸ் போகிறதோ அந்த ரோடுகளை யெல்லாம் அரசாங்கமே பொறுப்பு ஏற்றுச் செய்தால் நல்ல முறையில் ரோடுகளை வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சின்னப் பிரச்சினை. சில ஊர்களில் ஆறுகளைத் தாண்டுவதற்குக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. பழனியில் சுற்றுப்புறத்தில் தாமரைக் குளம், பாலசமுத்திரம் என்ற கிராமங்களில் பார்த்தால் அங்கே காட்டாறுகள் ஓடுகின்றன. அந்த ஆறுகளில் பெட் லெவல் காஸ்வே கூடக் கிடையாது. அந்த ஊரிலிருந்து வைத்திய வசதிக்குக்கூட பழனிக்குத்தான் வர வேண்டும். அந்த ஆறுகளில் தண்ணீர் வந்துவிட்டால் தாண்ட முடியாது. இந்த நிலை மிக மிக மோசமானது. இதை உடனடியாகக் கவனிக்க அரசாங்கம் அக்கறை எடுக்கவேண்டும்.

அதே மாதிரி, இராமநாதபுரம், தஞ்சை ஜில்லாக்களில் ரோடு வசதிக்குறைவாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலமெல்லாம் நன்செய் நிலம், ரோடு போடுவது கஷ்டம். அப்படியே ரோடு போட்டாமல் நெக்லெக்ட் செய்து விடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல், இராமநாதபுரம், தஞ்சை ஜில்லாக்களைப் பொறுத்த வரையில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து உடனடியாக ரோடு வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். காரணம் நெற்களஞ்சியம் தஞ்சை மாவட்டம். நெல்லை வாங்கிக்கொண்டு ரோட்டை கவனிக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதே மாதிரி இராமநாதபுரம் மிகவும் சிற்ப்பட்ட பகுதி. அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி, எல்லா மாவட்டங்களையும் பார்ப்பது போல் பார்க்காமல் இவைகளை விசேஷமாக பார்க்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, பி. டபிள்யூ. டி. வொர்க்ஷாப் லேபர்ஸ் பிரச்சினை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். பி. டபிள்யூ. டி. வொர்க்ஷாப்பில் வேலை செய்கிறவர்கள் பல ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் டெம்பரரி யாக இருக்கிறார்கள். இதைக் காட்டிலும் கொடுமை இருக்கமுடியாது. அவர்களுக்குப் ப்ரொமோஷன் கிடையாது, பென்ஷன் கிடையாது, கிராச்சியிட்டி கிடையாது. மனித சமுதாயத்தைத் தக்க முறையில் வைக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படும்போது, அடிப்படைத் தேவை கூட கிடைக்கும்படி செய்ய முடியவில்லை என்றால் அது முறையல்ல. திரு. சாமுண்ணி மேனன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்தால் கட்டாயமாகக் காயப்படுத்த வேண்டும் என்பது தான். அவர்களுக்குக் காயமான வேலை வேண்டும். காயமான வேலை இல்லாமல் 20-30 ஆண்டுகள் ஓடாகும் வசையில் உழைத்து விட்டு, வீட்டுக்குப் போகும்போது ஓட்டாண்டியாகப் போக வேண்டுமானால், அவர்கள் நிலை என்ன ஆகும்? நாம் முதலில் வழிகாட்டியாக இருந்தால் தானே தனிப்பட்டவர்கள் நாம் சொல்லுகிறபடி நடப்பார்கள்? அதே மாதிரி வொர்க்-சார்ஜ்ட் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட்ஸ் என்று சொல்லி பல ஆண்டுகளாக இருக்கக்கூடிய மேஸ்திரிகளைத்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [15th March 1966]

திடீரென்று வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் இப்போது வந்தவர்களை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ரன்ஜினியருக்கு எப்படி மனம் இருக்கிறதோ அப்படி நிலைமை இருக்கிறது. இதிலே ஒரு வரையறை இருக்க வேண்டும். வரையறை ஏதும் இல்லை என்றால் அவர்கள் விருப்பப்படி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். முடிந்தவரையில் பிறருக்கு நாம் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருந்தால்தான் பிறர் நாம் சொல்லுகிறபடி கேட்பார்கள், நாம் போடும் சட்டத்திற்கு மதிப்பு இருக்கும். அரசாங்கம் நடத்துகிற பி. டபிள்யூ. டி. வொர்க்ஷாப்பில் இருக்கிற டெம்பரரி தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையும், வொர்க்-சார்ஜ்ட் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட்ஸ் பிரச்சனையும் தீவிரமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது மெயின்டினன்ஸ் செலவைக் குறைக்கப் போகிறோம். அப்படிக் குறைக்க வேண்டும் என்றால் அது இவர்கள் தலையின்மேல்தான் போய் விழப்போகிறது... (மணி அடிக்கப் பட்டது).

* திரு. மா. தண்டாயுதபாணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாகத் தஞ்சை ஜில்லாவில் ரோடு வசதி மிகவும் குறைவு. அதற்கு இரண்டு காரணங்கள். ஒரு ஆண்டில் 8 மாத காலத்திற்கு ரோடின் இரு பக்கமும் தண்ணீர் தேங்கி நின்று விடுகிறது. மற்றொரு காரணம் அங்கு 'குவாரி' கிடையாது. அடுத்த ஜில்லாக்களாகிய இராமநாதபுரம், திருச்சி போன்ற இடங்களிலிருந்து நான் கப்பி வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மாநிலம் பூராவும் பொதுவாக ஏறக்குறைய கணக்கிட்டு ஒரு மைலுக்கு இத்துணை ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு, தஞ்சை ஜில்லாவுக்கும் அந்த அடிப்படையில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கப்பி கொண்டுவருவதற்குத்தான் அந்தப் பணம் போதுமானதாக இருக்கிறதேதவிர, நல்ல முறையில் ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்குப் போதுமானதாக அந்தத் தொகை இல்லை. மற்ற மாவட்டங்களோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமல் அதற்குத் தனியாக அதிகமான தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகள், கப்பி போடப்பட்ட பிறகு பஸ் விட்ட பிறகு கூட, அதை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டு எடுத்துக்கொள்ளுவது இல்லை. அதற்குக் காரணம் பிரையாரிடி கொடுத்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 250 மைல் நீளமுள்ள ரோடுகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நிர்யணம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பண வசதி மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் நிச்சயமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 500 மைல் நீளமுள்ள ரோடுகளையாவது பஸ் போகிற பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு முடிவை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து பொறுப்பிலே இருக்கிற சாலைகள் சரிவர பராமரிக்கப்படுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குப் போதுமான நிதி வசதி கிடையாது. கப்பி போட்ட சாலைகளாக

15th March 1966] [திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

இருந்தாலும்கூட, மண் சாலைகளாக இருந்தாலும்கூட, அவைகளைப் பராமரிப்பதற்குப் போதுமான நிதி வசதி அவர்களிடம் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களால் அவைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆண்டு தோறும் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் அந்த ரோடுகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை இல்லை. அவர்கள் வசத்தில் இருக்கிற சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கு தலை ஒன்றுக்கு 40 பைசா என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது. அது மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதைச் சற்று உயர்த்தி 80 பைசாவாக ஆவது உயர்த்தி, அந்த அடிப்படையில் தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுத்தால், பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் சாலைகளை நல்ல முறையில் பராமரிப்பு செய்ய முடியும் என்பதையும் பஞ்சாயத்துச் சாலையை எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆறுகள் அதிகம். அதன் கரைகளை சாலைகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், அம்மாதிரி ஆற்றங்கரைகள் பி.டபிள்யூ.டி. பொறுப்பில் இருக்கிற காரணத்தால் அம்மாதிரி கரைகளில் போக்குவரத்தை அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. ஆற்றங்கரைகளை கப்பிச் சாலைகளாக மாற்றி, போக்குவரத்திற்குப் பயன்படக்கூடியதாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1956-ம் ஆண்டிலிருந்து என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் நகனியார் என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றில் ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அது நமது கிழக்கு கடற்கரைச் சாலையில் இணைந்த, சார்ந்த, பாலமாக இருப்பதால் அது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிழக்குக் கடற்கரை ரஸ்தா சம்பந்தப்பட்டவரை, குறைவாக வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் விடப்பட்டிருக்கிற பகுதிகளில் துரிதமாக வேலை துவங்கி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்தில் கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையானது மத்திய சர்க்காருடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது, அதை உடனே நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தென் பிராந்தியத்தில் இருக்கக்கூடிய நெடுஞ்சாலைகளில் போக்குவரத்து அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது, அந்தச் சாலைகளில் போக்குவரத்திற்குள்ள இடைஞ்சலைப்

[திரு. செ. கோ. விகவநாதன்]

[15th March 1966]

போக்குவரத்து நிச்சயம் கிழக்குக் கடற்கரை ஓரத்தில் ஒரு பெரிய சாலை அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைப்பதன் மூலம் உணவுப் பொருள்கள் கொண்டு வருவது, மற்றப் போக்குவரத்துக்களை யெல்லாம் சீர்செய்ய முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறத்திலுள்ள சாலைகளாக இருந்தாலும், நகர்ப்புறத்தில் நகர சபைகளால் பராமரிக்கப்படுகிற சாலைகளாக இருந்தாலும் உடனடியாகச் சீர்செய்வதற்கு ரோடு ரோலர்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால், நகர சபையில் போடப் பட்ட தீர்மானங்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கிராமச் சாலைகளுக்கும், நகரங்களில் இருக்கக் கூடிய சாலைகளுக்கும் வேண்டிய ரோடு ரோலர்களை, அந்தந்த டிவிஷனில் இருக்கிற ரோடு ரோலர்களை உடனடியாகக் கொடுத்து அந்த ரோடுகளைப் போடுவதற்கு ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று இந்த இலாகாவின்னைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல நெடுஞ்சாலைகள் நகர்ப்புறங்களில் செல்லும்போது குறுகலாக இருக்கின்றன. செங்கற்பட்டை எடுத்துக்கொண்டால், நெடுஞ்சாலை நகர்ப்புறத்திற்கு உள்ளே செல்லும்பொழுது மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கிறது. அதனால் பல விபத்துக்கள் அங்கே ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, நகர்ப்புறங்களின் வழியாகப் போகிற குறுகலான சாலைகளை நீக்கிவிட்டு, நகர்ப்புறத்தைச் சுற்றிச் செல்லுகிற பெரிய சாலைகளை அமைப்பதன்மூலம் போக்குவரத்து நெரிசலைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் பி. டபிள்யூ. டி. பொறுப்பில் இருக்கிற கட்டடங்களின் பராமரிப்பு மிக மோசமாக இருக்கிறது. புதிய கட்டடங்கள் கட்டும்பொழுது நவீனமாகக் கட்டுகிறார்கள். ஆனால், தாலுகா ஆபீஸ், ஜில்லா கோர்ட்டி போன்ற பழைய கட்டடங்கள் மிகவும் சுகாதாரக் கேடாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக தண்ணீர் வசதி, கக்கஸ் வசதி போன்ற வசதிகூட அந்த இடங்களில் இல்லை. செங்கற்பட்டு ஜில்லா கோர்ட்டுக் கட்டடத்தை நல்ல முறையில் பராமரிப்பு செய்து, அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி, மற்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. சங்கரன் அவர்கள் ரோடு தின்ஸ்பெக்டர்களின் கோரிக்கைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது. ஏறக்குறைய 4,000 பேர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக்குவதற்கும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் எல்லா வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கும் வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். அவர்கள் மாநாடு கூட்டி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தீர்மான வடிவிலே போட்டு மந்திரி அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ், சைகிள் அலவன்ஸ் போன்றவைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும்.

15th March 1966]

* திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் : கனம் சாபா நாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய ஒரு விஷயத்தை நீண்ட நாட்களாக இந்தச் சபையில் தெரிவித்து வந்துள்ளேன். அதாவது மைசூர் மாநிலத் தை இணைக்கக்கூடிய மல்லேசுவரம் ரஸ்தாவை அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் காலத்திலேயே அனுமதி கொடுத்து, அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவடையக் கூடிய தருவாயில் இருப்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மற்றொரு வேலைக்கும் அந்தத் திட்டத் துடன் சார்ந்து மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது, காவேரிக்குக் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்பது. அது இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகச் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்களைச் செய்யுமாறு நான் மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : கனம் தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித்துறை மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுப்பணித் துறையில் போடப் படும் ரோடுகளின் அகலம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஹைவேஸ் ரோடுகளின் அகலம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. குறைந்தது 40 அடிகள் இருக்கவேண்டும் என்று விதி இருந்தும், சில இடங்களில் 20 அடிக்குக் கூடக் குறைவாக ஹைவேஸ் ரோடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகள் 22 அடி இருக்கவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்தி, அங்கே ரோடுகள் போடுவதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஹைவேஸ் ரோடுகள் 20 அடிக்கும் குறைவாகக் கூட இருக்கின்றன. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகள் 22 அடிக்குக் குறைவாக இருந்தால் போடக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அதனால் ரோடு போடவேண்டிய வேலை மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் 22 அடிக்குக் குறைவாக இருந்தாலும் ரோடுகள் போடலாம் என்று அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹைவேஸ் ரோடுகளைப் பார்க்கிறபொழுது சில இடங்களில் 40 அடி அகலம் இருக்கும். ஆனால், அதிலே அமைந்திருக்கிற பாலம் மிகவும் குறுகலாக இருக்கும். 16 அடி, 20 அடி அகலமுள்ள பாலங்கள்கூட இருக்கின்றன. இதனால் பஸ் ஒன்றுக்கொன்று முந்திக்கொண்டு, ஓவர்டேக் செய்து கொண்டு வருகிறபொழுது, லாரிகள் வருகிறபொழுது விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ரோடு எத்தனை அடி அகலம் இருக்கிறதோ, அதே அகலத்தில் பாலங்களை அமைத்தால் போக்குவரத்து வசதி நல்ல முறையில் அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [15th March 1966]

பெரிய நகரங்களில் குறுக்கே ஹைவேஸ் ரோடுகள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அம்மாதிரி இருக்கிற காரணத்தினால் முனிசிபல் நகரங்களிலும், மற்றப் பெரிய நகரங்களிலும் பஸ்போக்குவரத்து, லாரி போக்குவரத்து இவைகளுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அம்மாதிரிப் பெரிய நகரங்களில் 'பை-பாஸ்' ரோடுகளை அமைத்து நல்ல முறையில் போக்குவரத்தை எளிதாக ஆக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சில இடங்களில் ரயில்வே லைன் குறுக்கிடுகிறது. முக்கியமான இடங்களிலாவது, சேலம் போன்ற பெரிய நகரத்திலாவது, ஓவர் பிரிட்ஜ் அமைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஓவர்-பிரிட்ஜை அமைக்கும்போது, சிற்சில இடங்களில் இடைஞ்சல் ஆக இல்லாமல், அமைக்க வேண்டும். சிலருடைய விருப்பு வெறுப்புக் காரணமாக, அதற்கு இணங்க, எடுத்த இடத்தை விட்டுவிட்டு, வேறு இடங்களுக்கு மாற்றச் செய்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், ட்ராபிக் நெரிசலாக இருக்கும் இடத்தில் அமைக்கவேண்டும். அதோடு கூட சொல்லி மலைக்கு ஒரு ரோடு ரூ. 30 லட்சம் செலவில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பாதிப்பணம் கூட . . . (மணியடிக்கப்பட்டது);

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து . . .

MR. SPEAKER : Each hon. Member should take only three minutes.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தின் குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். இந்த இலாகா நல்ல முறையில் நம் மாநிலத்து ரோடுகளைப் பராமரித்தும், ரோடு வசதிகளைச் செய்துகொண்டும் வருகிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு சில குறைபாடுகள் உண்டு. என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அண்ணிக்கரை பள்ளிக்கூடக் கட்டடம் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது வேலை நின்று இருக்கிறது. தயவு செய்து அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நெங்குரா ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் கட்டடம் கட்டுவது உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ரோடுகள் பொறுத்தவரையில், கோத்திகிரி, சோனூர் மட்டம் ரோட்டுக்கு தார் போடுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். கட்டுபெட்டு ஆஜ்ஜூர் லிங்க் ரோடுக்கு பில்லிகம்பைவரை தார் போட்டிருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ட்ரைபல் ரோட்டைப் பொறுத்தவரை, நீலகிரி ஜில்லாவில் சோனூர் மட்டம்-தெங்குமொராட் ட்ரைபல் ஏரியாவில் மாவட்ட மன்றத்திலிருந்து 'ஸ்டாஃப்'

15th March 1966]

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

களைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டோம். அது சென்ட்ரல் ஸ்கீ மாக இருப்பதால், கூடிய சீக்கிரம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குன்னூரில், ஜூபிலி பிரிட்ஜ் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதற்கு வேலை சாங்க்ஷன் ஆகிவிட்டது என்று கூடத் தெரியும். ஆனால் வேலையை எடுக்கவில்லை. அதை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய நிலகிரி மாவட்ட ரோடுகளை வருஷா வருஷம் பஞ்சாயத்துகளிலிருந்து சர்க்காரிலே எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். பஸ் ஸ்டாண்டுகளைச் சர்க்காரில் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அத்தனை ரோடுகளையும் சர்க்கார் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் எடுத்துக்கொண்டு, என்னுடைய ஜில்லாவை ஒரு அழகான ஜில்லாவாக ஆக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய ஜில்லாவில் ரோடுகளை ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI S. NANJUNDA ROW: Mr. Speaker, Sir, while welcoming the Demands relating to the Public Works Department, I wish to state that the Public Works Department is a Public Welfare Department to the people and not the old Public Waste Department.

Coming to the point, I wish to thank the Government because Dindigul has been provided with an overbridge which has been a long-felt need.

Then, under the Rural Road Programme, though a substantial amount has been set apart for the Panchayat Unions, the Panchayat Unions are not able to look after the bus plying roads. So, I request the Government to see that the bus plying roads are treated as major district roads and are looked after by them. In my constituency, there are four such roads and I request the Government to consider them as 'major district roads'. (1) Dindigul-Koombur bus road (via) Marambadi. Nathapatti, Ammapatti, R. Pudukottai and Vanikkarai. (2) Eriyodu-Ayyalur road, (3) Guziliamparai-Sulapuram road and (4) Kasipalayam-Kalwaripatti to Reddiyarchatram bus road. If these four roads are taken away from the control and care of the Panchayat Unions, it would be a great relief to the Panchayat Unions also.

Then, coming to the Economic and Inter-State road programme, there is a scheme for forming a new hill road from Dharmathupatti to Panrimalai and it has been a long felt need of the people there. It is a plantation area. So, it gives some relief to the people there, I would request the Government to give top priority to the scheme. I hope this scheme will be included in the Fourth Five-Year Plan.

[Sri S. Nanjunda Row] [15th March 1966]

Then, with regard to the National Water-Supply Scheme (Rural), there are two or three villages in my constituency which do not have drinking water facilities. Mammaniyur and Kadayannur in Ayyalur Hill area and Pallanathan of Mallapuram in Palayam area. I request that the National Water-Supply Scheme may be extended to these villages and these villages should be provided with drinking water facilities.

Then, there is one more need felt by the people in my constituency. There is no Travellers Bungalow constructed by the Highways Department in Palayam area. If a Travellers Bungalow is constructed near Palayam or Guziliamparai it would be a great relief to the people there.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, regarding the roads in the Madras City that have been taken over by the Highways Department, it is a good thing that they have done a lot of work in improving the roads. But we see electric poles and other poles standing like 'ghosts' in the middle of the roads, obstructing the road traffic in the City. Necessary action may be taken to remove them. In this connection, I wish to point out that with regard to the maintenance of these roads, there is no co-ordination between the Public Works Department and the Electricity Department of the Madras Government and the Posts and Telegraphs Department. The Public Works Department go on laying and black-topping roads with one foot thickness on one day. The very next day the Posts and Telegraphs Department or the Electricity Department dig trenches and thus obstruct road traffic. I request the Government that they may effect co-ordination between these departments in respect of this matter.

Regarding buildings, I would like to point out that in America there is a device to find out the life and suitability of the building. I request the Government to kindly consider this aspect of the matter and introduce that device in this State also and also accept the tenders when the contractors come forward to give the duration of the building.

Regarding Tiruttani, I would like to state that a bridge across the river near Pallipat a bridge near Kanakammachatram and Tiruvelangadu are necessary. Though they have been included in the Part II Scheme, they were dropped. Representations with regard to this matter have been made for the past four years. River bridge near Pallipat is an important link connecting the sub-taluk office and even if there is a small rain, people there are put to a lot of difficulties. So, I request the Government to look into this aspect of the matter also.

With regard to the Primary Health Centres, since Tiruttani is a Transferred Territory, some buildings were handed over as in complete in Parumagudi village in Tiruttani taluk. In this connection, I made representation to the Hon. Minister for Health and I request the Government to give the necessary grant for the buildings to be constructed and complete the construction of Primary Health Centre buildings at Parumagudi village.

15th March 1966]

திரு. டி. என். வடிவேல் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தர்மபுரி-கிருஷ்ணகிரி மருத்துவ மனை குடியிருப்பு மிக அவசியமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். படிப்படியாகக் கட்டடங்கள் கட்ட ரூ. 29.68 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்திலே, இந்தத் தொகை தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குப் போதாது. காரணம், ஜில்லா பிரிந்து எல்லோரும் குடியிருக்க வருவார்கள். தற்சமயம் எல்லா ஆபிசர்களும் வரவில்லை. தீ விபத்து ஏற்பட்டு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. உடனடியாக நி அணைக்கும் படை சேலத்திலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. வெகு தூரம் இருப்பதால் அதிக காலம் ஆகிறது. ஆகவே, உடனடியாகக் கட்டடம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் வெள்ளாளப்பட்டிக்குப் பாலம் கட்டவேண்டும் என்று திட்டம் இருக்கிறது. அரியலூர் பக்கத்தில் நடமாடும் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கே போக ஆறு குறுக்கே இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேங்கடம் பட்டி, மாதே மங்கலம், தின்னம்பட்டி, லலிகம், முதலிய பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காக அங்கே பாலம் போட வேண்டும். அங்கே உள்ள ரோடுகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் செப்பனிடவேண்டும். ரோடுகளையும் போட்டு, பஸ் விடுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1-30 PM.

* திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பொதுப் பணி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் நெடுஞ்சாலைகள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். ஆனால், திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி இரயில் பாதை இல்லாததால், திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி நெடுஞ்சாலையில் போக்கு வரத்து அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த நெடுஞ்சாலை நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி இரயில் பாதையையும் விரைவில் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையைத் தேசிய நெடுஞ்சாலையாக அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். அஞ்சு கிராமம் உவரி ரோடை நல்லமுறையில் சீர்திருத்தி, கடற்கரை பகுதிவாழ் மக்களுக்கு நல்ல ரோடு வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். மேலும், வள்ளியூர்-இட்டமொழி ரோடானது

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [15th March 1966]

பல ஆண்டு காலமாக நெடுஞ்சாலை ரோடாக இருந்தாலும் கூட, அதில் பாலம் கட்டி நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை, அதையும் பராமரிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாங்குனேரியில் கிளைப் பாதை ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்பது அங்குள்ள மக்களுடைய கோரிக்கையாகும். ஆனால், இந்தத் திட்டத்திலே எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கோவில்பட்டி-திருநெல்வேலி இவற்றில் கிளைப் பாதை (பைபாஸ் ரோடு) அமைக்க சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும், நாங்குனேரியில் கிளைப்பாதை அமைப்பது சேர்க்கப்படவில்லை. அதையும் திட்டத்தில் சேர்த்து, நாங்குனேரியில் கிளைப் பாதை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலியைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு மேம்பாலம் தேவை என்பது மக்களுடைய வெகு நாளைக் கோரிக்கை. அமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து, இந்த ஆண்டில் சேர்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், வரும் நிதி ஆண்டிலாவது அதை அமைத்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ராதாபுரம்-வடக்கன்குளம் ரோடானது, இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுடைய பொறுப்பில் இருப்பதால், அதை ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் கவனித்துக்கொள்ளுவதில்லை. இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஒன்றுசேர்க்கக்கூடிய ரோடுகளைக் கூடுமாவரை அரசாங்க ரோடுகளாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். வடக்கன்குளம்-ராதாபுரம் ரோடை அரசாங்க ரோடாக எடுத்துக் கொண்டு, ஹனுமதி நதியில் பாலம் ஒன்று கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இட்டமொழி-திசையன்விளை ரோட்டையும் அரசாங்க ரோடாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இப்பொழுது ரோடு மானியமாகக் கொடுக்கப்படும் பணம் அதிகமான அளவில் இல்லை. அதனால் அவர்கள் ரோடுகளைச் சரிவரப் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆகையால், பஸ் ஸ்டாட் உள்ள எல்லா ரோடுகளையும் அரசாங்கமே நேரடியாக எடுத்துப் பராமரிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நல்ல முறையில் பாதைகள் அமைய முடியும். திசையன்விளை-கரச்சத்துப்புதூர் ரோடும் நெடுஞ்சாலை ரோடாக எடுக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை. அதையும் பராமரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்டைத் தமாஷாகச் சொல்லவேண்டும் என்று, பி. டபிள்யூ. டி. என்ற வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு, “பப்ளிக் வேஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட்” என்று சொல்வதுண்டு. அப்படியெல்லாம் இல்லை என்பதைப் போலத்தான், இப்பொழுது

15th March 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

நிமிஷங்கள் கணக்கில் பேசக்கூடிய அளவிலே வந்து, காலத்தைக் கூட 'வேஸ்ட்' பண்ண முடியாத நிலையில் சென்று கொண்டிருக்கிறோம்.

பொதுவாக, சென்னை மாநில ரோடு முதலியவற்றைக் கண்காணிக்கும் நிலையைப் பார்க்கும்போது, இந்தியாவிலேயே நம்முடைய இலாக்காவிற்குப் பாராட்டுத் தெரிவிக்க வேண்டும். பாராட்டுத் தெரிவிக்கின்ற அளவோடு நாம் திருப்திப்பட்டுவிட முடியாது என்பதைக் கூறி, குறைகளை அல்லது தேவைகளை வற்புறுத்த நான் முன்வருகிறேன்.

இப்பொழுது பல ரோடுகள் செம்மையாக இருப்பினும் இன்னும் பல ரோடுகள் மிகச் செம்மைக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆவற்றிற்கு அடிப்படையான காரணம், ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்கள் போதவில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சைக்கிள், படி போன்றவை தேவையை நிறைவு செய்யவில்லை என்கிற குற்றச் சாட்டுக்கள் வருகின்றன. இவற்றைக் கவனித்து, நம்முடைய ஊழியர்களுக்கு ஓரளவிற்கு வாழ்க்கைத் தரத்தைச் செம்மைப் படுத்திக்கொள்ள முடிந்தால்தான் அவர்களுடைய பணி செம்மையாக இருக்கும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதை மட்டும் உணர்த்திவிட்டு, காலக் குறைவு காரணமாக மேலே செல்கிறேன்.

மாநிலம் முழுவதும் இருக்கின்ற பல்வேறு நகர எல்லைகளிலும் நம்முடைய மாநில ரோடுகள் செல்லுகின்றன. அங்கே பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் அப்படித் தான். ஆனால், உதாரணத்திற்கு ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். காரைக்குடியின் வட எல்லையோடு சர்க்கார் பாதை தீர்ந்துவிடுகிறது. அங்கு ஒரு போர்டு இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது, "சர்க்கார் எல்லை இதோடு முடிகிறது" என்று. ஏன்? சர்க்கார் ரோடு தொடருகிறது என்று நினைத்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தினாலே தான் அந்த போர்டு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். காரைக்குடி முனிசிபல் எல்லையைவிட்டு, அடுத்த இடம் வருகிறபோது, அந்த அளவிலே தெற்கிலே அது போகிறது, அதே மாதிரி தான் மதுரை, தஞ்சை, திருச்சியிலிருந்து வரும் ரோடுகளும் இருக்கின்றன. ஐந்தாறு ரோடுகள் காரைக்குடியில் வந்து நிற்கின்றன. இந்த ஐந்தாறு ரோடுகளும் ஏராளமான லாரிகள், பஸ்கள்—கவர்ன்மென்ட் எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ்கள் உட்பட—செல்லுகின்ற ரோடுகளாக இருக்கின்றன. அங்கே முனிசிபல் நிர்வாகத்திற்கு இருக்கும் வசதிக் குறைவுகள் நமக்குத் தெரியும். சம்பள ஏற்றங்கள் இவையெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். முனிசிபாலிட்யில் நூற்றுக்கு என்பது பங்கு முனிசிபல் நிர்வாகத்திற்கே சம்பளமாகப் போய் விடுகிறது. நூற்றுக்கு 20 பங்குதான் ரோடு முதலிய பிற வசதிகளுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நாம் அறிய முடிகிறது. நூற்றுக்கணக்கான மைல் தூரம் வருகிற ரோடுகள், நகர எல்லையோடு நின்றுவிடுகின்றன. அதற்குப் பிறகு உள்ள ஒன்றரை, இரண்டு மைல் தூரத்தைச்

[திரு. சா. கணேசன்]

[15th March 1966]

சர்க்கார் இலாக்காவே பராமரிக்காமல் “நகரசபை கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்று விட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால், என்ன ஏற்படுகிறது? 150 மைல் களைப்பு இல்லாமல் ஓடிவந்த லாரி, பஸ் போன்றவை, நகர எல்லைக்குள் ஒன்றரை, இரண்டு மைல் போவதற்குள் டயர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி பல்வேறு நகரங்களில் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக ஒரு நகரத்தைச் சொல்கிறேன். இதுமாதிரி பல்வேறு நகரங்களுக்கு இடையிலே, ஆங்காங்கு துண்டித்துவிட்டு, துண்டித்துவிட்டு, ரோடுகளைத் தொடருவதை விட முழுத் தொடர்பாகவே இருக்கச் செய்யவேண்டுவது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

காரைக்குடியிலிருந்து தேவக்கோட்டை போகும் வழியில் தேனாறு இருக்கிறது. முனிசிபல் லிமிட்டுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : தேன் ஓடுகிறதா?) தேன் எவ்வளவு அளவிலே அதிகமாக இந்த நாட்டிலே ஓடுகிறதோ அந்த அளவு அந்த நதியிலே தண்ணீர் ஓடும். ஆகவே, அதற்குத் தேனாறு என்று பெயர் வந்திருக்கிறது. அது காணப் பெயர். அது பெரும்பாலும் காரைக்குடி முனிசிபாலிட்டிக்கு உட்படவது இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கிருந்து தொண்டி கடற்கரை வரையிலும் போகிற ரோடு. அது முனிசிபல் எல்லையை ஒட்டி இருக்கிறது. அது மிகப் பழங்காலத்தில் போடப்பட்டது. அதை அகலப்படுத்தவேண்டும் என்று அகலப் படுத்தினார்கள். இரும்பு கர்டர் கூடப் போடவில்லை. ரயில்வே தண்டவாளம் மாதிரி வைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அகலப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், பஸ் இல்லை. ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம், மிஞ்சினால் ஐந்து வருஷம்தான் அந்தப் பாலம் நீடித்திருக்கும் என்று சில கணிப்புக்கள் மூலம் சொல்லுகிறார்கள். அதை ஒழுங்காகச் செய்து செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சேன்னை நகரத்தையொட்டி, வரலாற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிற ஒரு சிறந்த பாலம் இருக்கிறது. அது மார்மலாங் ப்ரிட்ஜ். அதை ஒரு மானுமென்ட் மாதிரி வைக்க வேண்டும் என்ற கருத்துப்பட்ட, 1957-ம் ஆண்டில் 20 லட்ச ரூபாய் செலவில், தனியாக ஒரு பாலம் அமைத்துவிட்டு, மார்மலாங் பாலத்தை அப்படியே வைத்துவிடுவது என்று நிர்ணயம் செய்யப் பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இந்திய சர்க்காருடைய செலவில் நான் அந்தப் பாலம் அமைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லலாம், அல்லது மத்திய சர்க்கார் உதவி வருகிறது என்று சொல்லலாம். அந்தத் துறை எனக்குத் தெரியாது. ஒருக்கால், நம்முடைய மாநில சர்க்காரே முழுப் பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கவும் கூடும். அதற்குள் நான் பிரவேசிக்கவில்லை. 1957-இல் இருந்த திட்டத்தின்படி, மார்மலாங் பாலத்தை அப்படியே வைத்துவிட்டு, புதியதாக 20 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்காதது அப்பொழுது நம்முடைய இலாக்காவிலே இருந்த பல்வேறு அதிகாரிகளுடைய குறை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். குழப்பம் அல்லது குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. கருத்து வேறுபாடு அடிப்படையில்

15th March 1966

[திரு. சா. கணேசன்]

அதை விட்டிருக்கவும் கூடும். தாம் நினைப்பது சரி என்று ஒருவர் நினைக்கலாம், அதுவே தவறு என்று மற்றவர் நினைக்கலாம். ஆகவே, நான் யாரையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. கருத்து மாறுபாடு காரணமாக இருக்கலாம். அப்பொழுது அந்தப் பாலத்தை அமைத்திருந்தால் 20 லட்ச ரூபாயில் முடித்திருக்கக் கூடும். இப்பொழுது அமைக்கப்படுகிற பாலத்திற்கு 40 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகிவிடுமோ என்னவோ? என்னுடைய சாதாரண புத்திக்கு எட்டிய அளவிற்கு நான் கணிக்க முற்படுகிறேன். பழைய மார்மலாங் பாலமானது பழைய பாலம்தான் என்றாலும், கிட்டத்தட்ட நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள பெரிய பாலங்களுக்குள்ளேயே முதன்மையானது என்று சொல்லத்தக்க ஒன்று என்று சொல்லலாம். அம்மாதிரியான அந்தப் பாலம் தகர்க்கப்பட்டு விட்டது. அந்தப் பாலத்தை இடிப்பதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆயிற்று என்ற கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். இடிக்கிறபோது நாம் பார்க்கிறோம். இயந்திர சாதனம் வைத்து இடிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அன்றாடம் பார்க்கிறோம். நானும் 100 தடவை அந்தப் பாலத்தின் மேல் போய்க்கொண்டும் வந்துகொண்டும் இருக்கிறேன். அந்தப் பாலம் அவ்வளவு நன்றாக இருந்தது. அதை அப்படியே வைத்துக் கொண்டுவிட்டு, அதற்கப்பால் பெரிதாக ஒரு பாலம் கட்டியிருக்க வேண்டும். பழைய பாலத்தில், கட்டை வண்டிகள், ரிக்ஷாக்கள் போன்ற வண்டிகள் போகும்படியாக வைத்திருக்கலாம். அதை இடித்துவிட்டார்கள். போனது போகட்டும். அம்மாதிரி அப்பொழுது பண்ணியிருந்தால் அந்தச் செலவு இருபது லட்சத்தோடு போயிருக்கும். இப்பொழுது, 40 லட்சம், 50 லட்சம் என்று செலவழித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. எவ்வளவு செலவானாலும், அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நமக்கு வந்திருக்கிறது.

அதே மாதிரிதான், அதற்குப் பக்கத்திலே சைதாப்பேட்டை ஆகிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்குள்ளே ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. வேலை தொடங்கியிருக்கிறார்கள். சுமார் ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே நிலச் சோதனை (ஸாயில் டெஸ்ட்) செய்து முடித்துவிட்டு, கண்டிராக்குக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். சுமார் மூன்று லட்சம் செலவாகக்கூடிய வேலை அது. அந்த வேலை ஐந்து மாதங்களாகத் தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்கவில்லை என்பதைப் போல், மேல் நிலையில் உள்ளவர்கள் அனுமதி தந்துவிட்டாலும், கீழ் அதிகாரி, “ஸாயில் டெஸ்ட் பண்ணவேண்டும்” என்று சொல்கிறார். என்ன காரணம்? காரணத்திற்குள் நான் துழைய வில்லை. ஸாயில் டெஸ்ட் பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லி ஐந்து மாதமாக வேலை தடங்கலில் இருக்கிறது. அந்த பர்ட்டிகுலர் கண்டிராக்டர் இருக்கிறார். அவர் நஷ்ட ஈட்டுக்குக் கோர்ட்டில் தாவா செய்வாராலை, நிச்சயம் நாம் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். இம்மாதிரியான தவக்கங்கள், கஷ்டங்களை நாம் ஏன் உற்பத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும்? ரிகார்டு சிலவற்றைப் பார்த்தேன். மேலே இருக்கிற அதிகாரிகள் சாங்ஷன் செய்து

[திரு. சா. கணேசன்]

[15th March 1966]

விடுகிறார்கள். செய்து விட்டார்கள். 'செய்' என்றும் சொல்லி விட்டார்கள். பிறகு கீழே இருக்கிறவர்கள் அந்தக் காரணம், இந்தக் காரணம் என்று சொல்லி இன்னும் பல காரணங்களைச் சொல்லி அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

இதுமாதிரியெல்லாம் போகிறபோது, நம்முடைய நிர்வாகத் திறக்கும் சிரமம். செலவும் கூட. ஒரு மாதம் தவக்கப்பட்டாலும், ஒரு மாதத்திற்குள்ளே ஐந்து பர்சென்ட் பண்டங்களின் விலை ஏறிவிடுகிற உண்மை நமக்குத் தெரியும். மேலும் எஸ்டிமேட் போட்டு, அதன் இடையில் ஏற்படுகிற செலவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படக்கூடும். அத்தகைய உரிமையும், தேவையும் கூட கண்டிராக்கருக்கோ மற்றவர்களுக்கோ வந்து விடுகிறது.

இந்தத் துறையிலே இன்னும் சிறப்பாக, செம்மையாக, திறமையாக வேலை செய்ய வேண்டும். பெரிய ரோடுகளில் உள்ள பல பாலங்கள் இன்னும் அகலப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அவை அகலப்படுத்தப்படாமையினால், பல கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. நூற்றுக்கணக்கான பாலங்களை அகலப்படுத்திவிட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு பாலங்களை மட்டும் அகலப்படுத்தாமல், குறுகிய அகலமுள்ள பாலங்களாக வைத்திருப்பதனால், அகன்ற சாலைகளில் பஸ்களையோ, லாரிகளையோ ஒட்டிக்கொண்டு வருகிறவர்கள், இம்மாதிரிக் குறுகிய பாலங்களில் வருகின்றபோது, எதிரிலே வருகிறவர்களைப் பார்க்காமல் முட்டி மோதிக்கொள்ளுகிற நிலையெல்லாம் ஏற்படுகின்றன. பல அபாயங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் அறிகிறோம். ஒடிக்கொண்டிருந்த பஸ் அப்படியே சக்கரம் கழன்று தொங்கிக்கொண்டிருந்ததை—நல்லவேளையாக அவற்றில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்த ஐம்பது பேர்கள் பிழைத்தார்கள்—நான் பார்க்கிறேன். இவற்றுக்கு எல்லாம் காரணம் ஒரு ரோடில் உள்ள ஒரு பாலத்தை அகலப்படுத்தி, இன்னொன்றை அகலப்படுத்தாமல் விடுவதுதான். ஆகவே ஒரு ரோடில் உள்ள ஒரு பாலத்தை அகலப்படுத்துவது என்றால் அந்த ரோடில் உள்ள எல்லாப் பாலங்களையும் அகலப்படுத்தும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு மேலும் சபை நேரத்தைக் கவரக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் இத்துறையைப் பாராட்டினாலும், இன்னும் பாராட்டைப் பெறுவதற்குரிய பல காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும் என்று சொல்லி இந்தத் துறையில் திருப்தி என்பது எப்போதுமே இல்லை—இன்றைக்கு 50 அடி அகலப்படுத்தினால் போதும் என்று நினைப்போம். சில ஆண்டுகளிலேயே அந்த ரோடும் நூறு அடி அகலப்படுத்த வேண்டிய நிலையும் வரும்—அவற்றை ஆட்சியினரும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் கவனித்து அவ்வப்போது செம்மையாகச் செயல்பட்டு வரவேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, பெருவழித் துறை, பொதுப்பணித்துறை, உணவு உற்பத்தி இலாகா ஆகியவற்றில் வொர்க் சார்ஜ்டு எஸ்ட்டாபிளிஷ்மெண்டுகீழ்

15th March 1966] [திரு. ம. கமலநாதன்]

பணியாற்றி வருகின்றவர்களைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்துறைகளின்கீழ் இன்று பல ஆயிரம் பேர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆயினும் அவர்களது சர்வீஸ் கண்டிஷன் சீர்படுத்தப்படாமலேயே இருக்கிறது. சம்பள விவாதமும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் டெம்பரரி ஸ்டாஃபாக இருக்கக் கூடாது. என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு உள்ளதுபோல அவர்களுடைய நிலைமை கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நானும் வற்புறுத்துகிறேன்.

மெட்ராஸ் பே கமிஷன் 1959-60-இல் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு உள்ளதுபோல அவர்களுக்கும் சம்பள விவாதம் இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக பெருவழித்துறையில் வேலை செய்து வரும் ரோட் இன்ஸ் பெக்டர்கள் 4,000 பேர்களில் 993 பேர்கள்தான் நிரந்தரமாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஆணை எண். 2114 பி. டபிள்யூ.டி. படி 45-56 படி சொல்லப்பட்ட அளவிற்கு நிரந்தரமாக்கப் படவில்லை என்பது குறித்து வருந்துகிறேன். மேலும் ஐந்து வருட சர்வீஸுக்கு மேலானால் அவர்களுடைய சர்வீஸ் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அரசாங்க ஆணை 1368, தேதி 4-11-1963 படி, ஐந்து வருட சர்வீஸுக்கு மேலான பலருடைய சர்வீஸ்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காங்க் கூலிகளும் கூட் தினக்கூலிக்கு பஞ்சாயத்துகளிலும், இந்த இலாகாக்களிலும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்து அவர்களையும் நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமச் சாலைகளின்கீழ் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலே ரூ. 15 கோடி திட்டச் செலவாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது என்றாலும் அதை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டையும் சேர்த்து 6 ஆண்டில் செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்ட நேரத்தில் நெருக்கடி காரணமாக அதற்கு நிதி ஒதுக்கப் படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் என்.ஜி.ஓ.யின் ஸ்டாஃப் சரியான முறையில் வேலை செய்யாத காரணத்தினால்தான் இம்மாதிரி தொகை செலவழிக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ரோடு போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோமே தவிர, அவர்களுக்குத் தேவைப் படுகிற இயந்திரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. ரோலர், ரோடு என்ஜின் ஆகியவைகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைப் பராமரிப்புக்கு அளிக்கும் மானியம் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் தலைக்கு 40 பைசா என்ற முறையில் அளிப்பது சரிதான் என்பதைச்

[திரு. ம. கமலநாதன்]

[15th March 1966]

சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள மக்கள் தொகைக்கும், பாதையின் நீளத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. சில பஞ்சாயத்துக்களில் ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் பராமரிக்க வேண்டிய சாலைகளின் நீளம் அதிகமாக இருக்கும். சில இடங்களில் சாலைகளின் நீளம் குறைவாக இருந்தாலும் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கும். அதனால் சாலை பராமரிப்புக்கு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் மாணியும் கொடுப்பது சரியாகுமா? ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்து பாதையின் நீளத்தைப் பொறுத்துத்தான் மாணியங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து, கிருஷ்ணகிரியில் உள்ள டி.பி.யை கோர்ட் கட்டடமாக மாற்ற எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு அடிக்கடி பலர் காம்பி வருகின்ற நிலை இருப்பதால் அதைக் கோர்ட் கட்டடமாக மாற்றுவதற்கு முன்பு கிருஷ்ணகிரியில் வேறு ஒரு டி.பி. கட்டடத்தைக் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்த பிறகு தர்மபுரியில் பல கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கி வேலை செய்தாலும் கிருஷ்ணகிரியில் எதுவும் கவனிக்கப்படவில்லை, இந்த இடத்திலும் பல கட்டடங்கள் கட்ட தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நஞ்சண்டராவ் அவர்கள் பேசும் போது இது பப்ளிக் வேஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு அல்ல, பப்ளிக் வேல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு என்று சொன்னார்கள். இன்றையதினம் இந்த பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு எப்படி பப்ளிக் வேஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டாக இருக்கிறது என்பதற்கு என்னால் உதாரணம் கொடுக்க முடியும். திருச்சியில் உள்ள கொதி கலன் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால் தரையைச் சம்பந்தித்தமட்டும் 21 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பத்து லட்சம் கையாடல் செய்யப்பட்டு பலர் கைது செய்யப்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி பத்து லட்சம் ரூபாய் கையாடல் செய்யப்படுகிற வரையில் இலாகாவில் உள்ளவர்கள் கவனக்குறைவாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஹரூரில் பி.டபிள்யூ.டி.-க்குச் சொந்தமான 0.41 செண்ட் நிலத்தை பி.எஸ். 424 ஏ. படி தனிப்பட்ட ஒரு காங்கிரஸ் தலைவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டார் கேட்டார்கள், கொடுக்கவில்லை. பொதுக் காரியத்திற்காக கேட்டார்கள், கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த காங்கிரஸ் தலைவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் குத்தகை வீதம் 20 ஆண்டுகளுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்துள்ளார்கள். இதுபற்றி போர்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டதில் 20 ஆண்டுக்குத் குத்தகை என்பது அதிகம் என்பதாக ஐந்தாண்டாகக் குறைத்

15th March 1966] [திரு. ம. கமலநாதன்]

துள்ளார்கள். 20 ரூபாய் வாடகை என்பது குறைவு என்பதாக 100 ரூபாய் வாடகை என்று செய்துள்ளார்கள். இப்படி அந்த இலாகாவில் ஊழல் நடக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன்.

கடைசியாக இவ்விளாக்காக்களின்கீழ் வொர்க் சார்ஜ்டு எஸ்ட்டாபிளிஷ்மெண்டு என்ற இனத்தின்கீழ் பணிபுரியும் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக்க வேண்டும், சம்பள விகிதம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்று கருத்தை வலியுறுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த முக்கியமான மானியக் கோரிக்கையிலே நோம் குறைவாகக் கொடுத்தும் கூட பல அங்கத்தினர்கள் பிறப்பாகத் தங்கள் தங்கள் பகுதியில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, ரோடு போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் பாராட்டக்கூடிய நல்ல பல வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்றாலும் இன்னும் கவனிக்கப்படவேண்டிய வேலைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலையும், தொழில் வளர்ச்சியும் பெருகப் பெருக இத்துறையில் நாம் பல வேலைகளைச் செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றை நாம் முறையாக யோசித்துச் செயல்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. மக்களுக்கு வசதி, லாபம் இவற்றைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பண்டங்களை வியாபார ஸ்தலங்களை நோக்கி எடுத்துச் செல்ல முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது ரோடுகள்தான். பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இரண்டாவது டகாயுத்தம் முடிந்ததற்குப் பிறகு சாலைப் போக்கு வரத்து பராமரிப்பு நிபுணர்கள் எல்லாக் கிராமங்களையும் கச்சா ரோடு போட்டு இணைத்துவிட்டால் கூட நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிடலாம் என்று நினைத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் கூட பெரிய திட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். ஆனால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு பார்த்தால் எல்லா கிராமங்களையும் இணைத்து விட்டால் போதாது, தொழில் வளர்ச்சிக்குத்தகுந்த முறையில் ரோடுகள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல் போக்குவரத்திலே ஏற்படுகிற நெரிசல்களை எல்லாம் தவிர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குத் தகுந்த அகலமான ரோடுகளையும், பலமான ரோடுகளையும் ஏராளமாக நாம் போட வேண்டும். ஆகையினால்தான் இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் இதற்கு முன்பு அவர்கள் பார்த்த நிலையைவிட அன்று மக்களுக்குத் தேவைப்பட்டதைவிட இன்று இன்னும் அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் அதற்குத் தகுந்தபடி இன்னும் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அதிகாரிகளுக்கு உண்டு. இன்றைக்குச் சபையிலே பல

[திரு. வெ. ராமையா]

[15th March 1966]

அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தேவைகளைச் சொன்னார்கள் என்றால் ஒரு சில பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய தேவைகள் மட்டுமல்ல அவை. ராஜ்யம் பூராவிலும் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தேவைகள் அதிகமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்னும் அதிகமாக இந்தத் தேவைகள் ஆகும் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. இருந்தாலும் நிதி வசதிக்குத் தகுந்தமுறையில் போதுமான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்கிறோம். இன்னும் அதிகமாகக் கவனம் காட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன் என்றால் அது மிகையில்தான்.

எல்லாத் துறைகளும் நல்லமுறையில் செயலாற்ற வேண்டுமென்றால் அதற்குப் போக்குவரத்து மிகவும் அவசியம். அந்த அடிப்படையில் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். விசேஷமாக கிராமப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய ரோடுகள் மாட்டு வண்டி, சாதாரணமாக மக்கள் நடந்துபோகக்கூடிய முறையில் இருந்தாலும் போதும் என்ற முறையில் தான் ஏராளமான கச்சா ரோடுகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது மக்கள் நினைத்த தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய நிலையில்தான் பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் துரிதப் போக்குவரத்து இருக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது மக்கள் நினைக்கக்கூடிய காரணத்தாலே கிராமங்களை இணைக்கக்கூடிய முறையிலே பஸ்கள் போகக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற பலமான கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த முறையிலேதான் பஸ்கள் செல்வதற்குத் தகுந்த முறையில் ரோடுகள் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய ஸ்டாண்டர்டு ஸ்பெஷலி கேஷனைக் குறைத்துக் கொண்டு பஸ்கள் விடுகிறோம். அப்படி குறைத்துக் கொண்டு பஸ்கள் விடுவதற்கு நாம் அனுமதித்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து, மிகக் குறுகிய காலத்தில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் ரோடுகளை எல்லாம் எடுத்துப் பராமரிக்க வேண்டுமென்பதாக இருந்தது. ஆனால் அப்படி முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு இரண்டு முக்கியமான நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டன என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஒன்று சைனாவிடமிருந்து ஏற்பட்ட நெருக்கடி, மற்றொன்று பாக்கி தான் மூலம் ஏற்பட்ட நெருக்கடி. இதன் காரணமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள்ளேயே கிராமப்புறங்களில் பஸ்கள் ஓடக்கூடிய ரோடுகளை எல்லாம் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றிருந்த முடிவைத் தளர்த்த வேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது. ரோடுகள் எல்லாம் இன்னும் பூரணமாக அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கு வரவில்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலும் இருந்து வருகின்ற தீர்மானங்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் எந்த எந்த ரோடுகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கின்றன. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிதி வசதிக்குத் தகுந்த முறையிலே

15th March 1966]

[திரு. வெ. சாமைப்பா]

நாம் ரோடுகளை எடுத்துக்கொள்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் வேகமாக எவ்வளவு சீக்கிரமாக முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

திரு. சங்கரன் அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் ஓர்க் சார்ஜ்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு சம்பந்தமாக ஊழியர்களுடைய பலவிதமான கோரிக்கைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். இது தொடர்ந்து பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்ற விஷயம். பல குறைகளைத் தீர்த்துக்கொடுத்திருக்கிறோம், இன்னும் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குத் தகுந்த முறையில் சீஃப் எஞ்சினியர் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள். இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இதில் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதைப்போல அரசாங்கத்திலே சேர்க்கப்பட்டு அவர்கள் நிம்மதியாகவும், அவர்கள் அடைய வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் அவர்கள் அடைந்தோம் என்ற நிம்மதியிலேயும் அவர்கள் பணியாற்றினால்தான் நல்ல முறையில் பணிகள் நடைபெறும் என்ற கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்து அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. அவர்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படை வசதிகளை யெல்லாம் செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆனால், அதே நேரத்தில் அரசாங்க ஊழியர் ஆக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வதைப் பரிசீலனை செய்யும்பொழுது, தனியார் துறையில் இருப்பதைப் போன்று சில வசதிகளை கொடுக்க வேண்டுமென்று மாறுபட்ட கோரிக்கைகள் வரும்பொழுது அதைப் பரிசீலனைசெய்து முடிவுகள் எடுப்பது சங்கடமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், இது தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்படுகிற விஷயம்.

கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர், இங்கே நகரத்தில் வேலை நடந்துகொண்டு இருக்கிற மார்மலாங் பிரிட்ஜையும், அதற்கு அருகாமையிலே இருக்கின்ற சிறு பிரிட்ஜைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். மார்மலாங் பிரிட்ஜைப் பொறுத்த வரையில் பாலத்தை உடைப்பது நல்லதல்ல என்று சொன்னார்கள். அதில் சரித்திரமோ அல்லது மறக்க முடியாத சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவோ அந்தப் பாலம் இல்லை. ஆனால் அது பலவீனம் ஆக இருக்கக்கூடிய நிலையை நிபுணர்கள் சொன்ன காரணத்தாலே இரண்டு பக்கத்திலும் புதிய பாலங்களைக்கட்டி, அதன்மூலமாக பலப்படுத்தலாம் என்று இதையெல்லாம் பூர்வாங்கமாக அடிப்படைப் பரிசீலனைசெய்து முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். உடைப்பதைப் பார்த்தால் கஷ்டமாக இருப்பதுபோல்தான் தெரியும், உடைப்பதே கஷ்டமாக இருப்பதால் பலமாக இருக்கலாம் எனத் தோன்றும். ஆனால், அதன்மேல் எத்தனை டன் உள்ள போக்குவரத்து இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்த படியாக சைதாப்பேட்டை கல்லூரிக்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற பாலத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால் சீஃப் எஞ்சினியர் இதைக் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. வெ. சாமையா] [15th March 1966]

வெட்டுப் பிரேரணைகள் ஏராளமாகத் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், குறிப்பாக தர்மபுரித் தொகுதியிலிருந்து வருகின்ற திரு. வடிவேல் அவர்கள் கூறியதைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் இந்த 24 லட்ச ரூபாய், 26 லட்ச ரூபாய் சாங்ஷன் செய்ததற்காக நன்றி சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. கமலநாதன் அவர்கள் என்னுடைய பகுதிக்கு வரவில்லையே என்று சொன்னார்கள். இரண்டு பேர்களும் தருமபுரியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். கட்டட வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒத்திப் போட்டாலும்கூட தர்மபுரி மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தாலே நாம் கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்கின்றோம். இன்னும் பல இடங்களில் கட்டடங்கள் கட்டுகிறார்கள்.

இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது பிரயாண விடுதிகள் ஏராளமாகக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுதான் எல்லோருடைய விருப்பமும் ஆசையும்கூட. சௌகரியப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் பிரயாணிகள் வந்து தங்குவதற்கு ஏற்றவகையில் பிரயாண விடுதிகள் கட்டவேண்டும், அவர்கள் உல்லாசமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் பூங்கா முதலியவை அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் எதைச் செய்வதா? இன்னும் சாஜ்யத்திலே இன்றைக்கு மிக முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய முயற்சியிலே ஈடுபட்டு, மற்றவைகளை நாம் நிதி வசதியைப் பார்த்து ஒத்திப்போடலாம் என்பது கட்டடங்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் விசேஷமாக, துணுக்கமாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்பதுதான் விருப்பம். அந்த முறையிலே தான் சாஜ்ய முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். கட்டடங்களைக் கட்டும்பொழுது நாம் அதில் போடக்கூடிய மூலதனத்தைக் குறைக்கமுடியுமா அல்லது தொடர்ந்து நடந்துவரக்கூடிய முறையே இருக்கட்டுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு உயர்மட்டக் கமிட்டியை அமைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிதிவசதிக்குத் தகுந்தமுறையில் பி. டபிள்யூ.டி. கட்டக்கூடிய கட்டடங்கள் எல்லாம் திரு. சிரஞ்சீவலு நாயுடு அவர்கள் சொன்ன கருத்தையொட்டி, 50 அல்லது 100 வருஷங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கட்டடங்களாகவோ அல்லது பலமான கட்டடங்களாகவோ இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறது. இப்பொழுது விவசாயத்திற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது, விணுகளுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது, சிறு சிறு நீர்த்தேக்கங்களுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. திட்டம் வேகமாக வளர்ந்துகொண்டே வரும் பொழுது, நிதி வசதிக்குத் தகுந்தாற்போல் இருக்கவேண்டுமா, அல்லது பலமான கட்டடங்கள் கட்டுவது அவசியமாக இருக்கிறதா அல்லது 10 அல்லது 15 வருஷங்களுக்குத் தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நிலைக்குத் தகுந்தவாறு கட்டடங்கள் கட்டவேண்டுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை

15th March 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தை நிபுணர்களிடத்திலே விட்டுவிடுகிறோம்.

நாம் ஏராளமாக 'செமி-பர்மனென்சி ஸ்ட்ரக்சர்', 'டெம்பரரி நாம் ஏராளமாக 'செமி-பர்மனென்சி ஸ்ட்ரக்சர்', 'டெம்பரரி ஸ்ட்ரக்சர்' என்ற அடிப்படையில் கட்டினால்குறைந்த பட்சம் 20 வருஷம் 25 வருஷம் தாங்கும். இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பட்டு வருகின்றன. அந்த அடிப்படையில் செலவைக் குறைத்து அதனால் மிச்சப்படக்கூடிய பணத்தை உடனடியாக தீர்ப்பாசனம், சிறு பாசனம், கிணறு தோண்டுவது போன்ற காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றி நிபுணர்களை ஆலோசனை கேட்டிருக்கிறேன். இந்த அடிப்படையில் வேலைகள் துரிதமாக நடக்கும் ஏராளமான கட்டடங்கள் கட்டுவதும் தேவையாக இருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் இங்குமங்கும் இரண்டொரு கட்டடங்களைக் கட்டிவிட்டால் போதாது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 2, 3 கட்டடங்கள் அமைய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்திற்கு, மருத்துவ மனைக்கு, விவசாயக் கோடவுன்களுக்கு என்று பல துறைகளில் கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, சிவில் சப்ளைஸ் வேலையைக் கவனிப்பவர்களுக்கு கட்டடம் தேவையாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான கட்டடங்களைக் கட்டுவதில் புது முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

குறிப்பாக, சேது சமுத்திரத் திட்டம் சம்பந்தமாகவும், தூத்துக்குடி துறைமுகம் சம்பந்தமாகவும் நோம் இல்லாத காரணத்தால் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசவில்லை. அந்த வேலைகள் எல்லாம் மிக நல்ல விதமாக, துரிதமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, சேது சமுத்திரத் திட்டம் சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சியைப் பெருமளவு பாராட்ட விரும்புகிறேன். விசேஷமாக முன்னாள் நிதியமைச்சர் திரு. டி. டி. கே. அவர்கள், தனுஷ்கோடி புயலால் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், மிக வேகமாகப் பல உத்தரவுகளைப் போட்டு அடிப்படை அமைப்புகளை எல்லாம் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். பிரதம எஞ்சினியரை நியமனம் செய்து விட்டார்கள். ஸ்தலத்தில் இருந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சூப்பிரின்டெண்டிங் எஞ்சினியரை நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். உயர்மட்ட அதிகாரிகள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேலை மிகச் சிக்கல் நிறைந்த வேலை. தேசத்திற்கே புது அனுபவம் தரக்கூடிய வேலை. கடலுக்குக் கீழே—30 அடி, 40 அடிக்குக் கீழே—20 அடி ஆழம் வெட்ட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நல்ல விதமாக அதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி வெற்றிகரமாக முடியும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. அந்தத் திட்டம் வேகமாகச் செயல்பட்டு இந்த ராஜ்யத்திற்கு மட்டுமல்லாது இந்தத் தேசத்திற்கே பெரிய நன்மையைத் தரும்.

2-00
p.m.

[திரு. வெ. ராமையா]

[15th March 1966]

அதே போன்றே தூத்துக்குடி துறைமுக வேலையும் மத்திய அரசாங்கப் பொறுப்பில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கக் கூடிய பிராஜக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் பெரிய முயற்சி எடுத்து அந்த வேலை துரிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. மற்றச் சிறு துறைமுக வேலைகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே நான் இந்தப் பணிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, சேது ரஸ்தா என்னவாயிற்று என்று கேட்பதற்காகத் திரு. சா. கணேசன் அர்கள் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேலையையும் கம்பளிட் பிராஜக்டாக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதையும் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும்வரை காத்திருக்காமல், எங்கெங்கு சாத்தியமோ அங்கெல்லாம் முன்னோடியாக நமது ராஜ்ய அரசாங்க மானியத்திலேயே செய்யத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. கடலூர் துறைமுகத்தைப் பொறுத்த வரை அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை தரும் வகையில் அதை ஒரு மீள்பிடித் துறைமுகமாக அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கடலூர் துறைமுகத் திட்டமும் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்று கூறி என்னுடைய நன்றியைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

The cut motion of Sri M. R. Krishnamurthy to Demand No. XXVII—Public Works—Works was put and lost.

SRI SAW GANESAN : I am not pressing my cut motion to Demand No. XXVII—Public Works—Works.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,60,94,400 under Demand No. XXVII—Public Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion to Demand No. XXVIII—Public Works—Establishment and Tools and Plant was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,68,86,800 under Demand No. XXVIII—Public Works—Establishment and Tools and Plant.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion to Demand No. XLIII—Capital Outlay on Public Works was put and lost.

15th March 1966]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,00,70,400 under Demand No. XLIII—Capital Outlay on Public Works.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow. 2-08 p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 154. Notification issued with G.O. Ms. No. 3348, Revenue, dated the 30th November 1965 relating to the Tribunals for Dharmapuri District under the (i) Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963) (ii) Madras Minor Inames (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963); (iii) Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963); (iv) Madras Inams (Supplementary) Act, 1963 (Madras Act 31 of 1963). [Laid on the Table of the House under sections 73(5), 48(5), 50(5), 13(4) of the above Acts respectively.]

* 155. Notification issued with G.O. Ms. No. 210, Rural Development and Local Administration, dated the 7th February 1966 relating to the constitution of “Yercaud Township”; “Yercaud Township Committee”, etc., under the Madras Panchayats Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 156. Notification issued with G.O. Ms. No. 187, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd February 1966 appointing in addition to the Director of Rural Development, the Joint Director of the Rural Development also as an inspecting and superintending officer, in respect of townships constituted under the Madras Panchayats Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 157. Notification issued with G.O. Ms. No. 73, Home, dated the 7th January 1965 making an amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940. [Laid on the Table of the House under section 133(3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[15th March 1966

* 158. Notification issued with G.O. Ms. No. 4472, Home, dated the 21st December 1965 making an amendment to the Madras Motor Vehicles Rules 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940. [Laid on the Table of the House under section 133(3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

B. Reports, Notifications and other papers.

*46. Policy Note underlying the activities of the Animal Husbandry Department (1966-67) (Tamil).

† 47. Policy Note on the Functions of the Civil Supplies Department (1966-67).

† 48. Speech by Home Minister on Agriculture—Demand 1966-67 (Tamil).

† 49. Policy Note on Dairying and Milk Supply—Demand No. XLVII 1966-67 (Tamil).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

* Despatched to Members on 12th March 1966.

† Despatched to Members on 13th March 1966.

15th March 1966]

APPENDIX I.

[Vide Answer to Starred Question No. 297 at page]

Admissions to Government Basic Training Schools in
North Arcot District.

Name of the taluk.	Number of applications received.				Number of candidates actually admitted.			
	Senior Basic.		Junior Basic.		Senior Basic.		Junior Basic.	
	Men.	Women.	Men.	Women.	Men.	Women.	Men.	Women.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Tirupathur ..	211	117	170	31	30	7	10	8
Polur ..	377	139	116	27	25	13	5	4
Vellore ..	195	147	180	47	25	32	12	12
Gudiyatham ..	195	97	160	49	20	25	9	26
Chengam ..	136	61	55	17	24	2	7	3
Tiruvannamalai ..	220	73	103	27	20	10	7	9
Arni ..	126	82	88	13	19	10	4	2
Wandiwash ..	314	87	132	17	44	4	10	6
Arkonam ..	200	59	99	27	18	9	4	5
Walajapet ..	297	157	200	19	31	15	12	10
Cheyyar ..	284	67	87	7	35	6	7	4
	2,555	1,086	1,390	281	291	133	87	89

NOTE.—Besides the figures furnished under column 6 to 9, candidates from other districts were also selected and admitted as shown below :

Senior Basic.		Junior Basic.	
Men.	Women.	Men.	Women.
2	2	2	1

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அரசாங்க ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட விவரங்கள் :

வட்டத்தின் பெயர்.	வந்த விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.				சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.			
	முதுநிலை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்.		இளநிலை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்.		முதுநிலை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்.		இளநிலை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்.	
	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
திருப்பத்தூர் ..	211	117	170	31	30	7	10	8
போளூர் ..	377	139	116	27	25	13	5	4
வேலூர் ..	195	147	180	47	25	32	12	12
குடியாத்தம் ..	195	97	160	49	20	25	9	26
செங்கம் ..	136	61	55	17	24	2	7	3

[15th March 1966]

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அரசாங்க ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

வந்த விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை, சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.

வட்டத்தின் பெயர்.	முதலில் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்		இளநிலை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்		முதலில் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்		இளநிலை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்	
	ஆண்கள்.	பெண்கள்	ஆண்கள்	பெண்கள்	ஆண்கள்	பெண்கள்	ஆண்கள்	பெண்கள்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
திருவண்ணாமலை.	220	73	103	27	20	10	7	9
ஆரணி ..	125	82	88	13	19	10	4	2
வந்தவாசி ..	314	87	132	17	44	4	10	6
அரக்கோணம் ..	200	59	99	27	18	9	4	5
வாலாஜாப்பேட்டை	297	157	200	19	31	15	12	10
செய்யாறு ..	284	67	87	7	35	6	7	4
	2,555	1,086	1,390	281	291	133	87	89

குறிப்பு :—6 முதல் 9 வரையுள்ள பத்திகளின் கீழ் கொடுத்துள்ள மாணவர்களுடன் எனைய மாவட்டங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கீழ்க்கண்ட விவரப்படி சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

முதலில் ஆதாரப் பயிற்சிப்பள்ளி.		இளநிலை ஆதாரப் பயிற்சிப்பள்ளி.	
ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.
2	2	2	1

APPENDIX II

[Vide Answer to Starred Question No. 301 at page]

The Government of India have approved an outlay of Rs. 75,000 with cent percent assistance for "the Pilot Project for Adult Literacy" as an Advance Action Scheme during 1965-66. This Government have sanctioned the opening of 175 Adult Literacy Schools (100 for Men and 75 for Women) in 1965-66 as an Advance Action Scheme. The Director of Secondary Education will select one Panchayat Union area in each of the following districts, viz., Chingleput, South Arcot, Tiruchirappalli, Ramanathapuram and Salem in consultation with the District Development Councils concerned and open 20 Adult Schools for Men and 15 for Women in each of those Panchayat Unions. These Adult Schools will be opened by the Panchayat Unions concerned in the respective Panchayat Union Schools. The Government have extended the upper age-limit for admission to the Adult Schools to 45.

2. The Scheme of adult education has been included in the Fourth Five-Year Plan at a total cost of Rs. 26 lakhs. The proposal involves the opening of 1,500 Adult Education Schools and 2 Adult Education Training Schools during Fourth Plan period. About 150 Adult Schools will be opened during 1966-67.

15th March 1966]

1965-66-ல் முன் கூட்டியச் செயல் திட்டமாக, “முதியோர் கல்விக்கான முன்னோடி திட்டத்திற்கு “நிதி உதவித் தொகையுடன் ரூ. 75,000 செலவிட இந்திய அரசு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. இதில் முன் கூட்டியச் செயல் திட்டமாக நமது அரசாங்கம் 1965-66-ல் முதியோர் கல்விக்கான 175 பள்ளிகளைத் (ஆண்களுக்கு 100 பள்ளிகளும், மகளிர்க்கு 75 பள்ளிகளும்) தொடங்க அரசாங்கம் அனுமதியளித்துள்ளது. உயர் நிலைக் கல்வி நெறியாளர், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களைக் கலந்தாலோசித்து, செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, இராம நாதபுரம், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அத்தகைய பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆண்களுக்கான முதியோர் பள்ளிகள் 20, மகளிர்க்கான முதியோர் பள்ளிகள் 15 ஆகியவற்றைத் தொடங்குவார். இந்த முதியோர் பள்ளிகளைச் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் திறந்து வைக்கும் முதியோர் பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிப்போரின் உயர் வயது வரம்பை 45 ஆக அரசாங்கம் உயர்த்தியுள்ளது.

2. முதியோர் கல்வித் திட்டம், மொத்தம் 26 லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இச் செயற் குறிப்பு, நான்காம் திட்டக் காலத்தில் முதியோர் கல்விக்கான 1,500 பள்ளிகள் துவக்கப்படவும், முதியோர் கல்விப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் 2 துவக்கப்படவும் வகை செய்கிறது. 1966-67-ல் சுமார் 150 முதியோர் பள்ளிகள் துவக்கப்படும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

